PLUTARCHI

LIBELLUS DE FLUVIIS.

RECENSUIT ET NOTIS INSTRUXIT

RUDOLPHUS HERCHER.

LIPSIAE
APUD WEIDMANNOS.
1851.

MAURICIO HAUPTIO

PRAECEPTORI SUO

SUMMA PIETATE COLENDO

EDITOR.

PRAEFATIO.

§ 1.

Fluvii et Parallela M. ab eodem scriptore profecta.

Doctorum hominum, qui libellum de Fluviis et Parallela Minora ad unum eundemque parentem revocarent primus inventus est Philippus Jacobus Maussacus.[1]) Is recte quidem observavit, historiolarum testes in Fluviis saepe eosdem atque in Parallelis adduci locutionesque non paucas utrique libello communes esse; sed tamen neque plene ille hunc concentum explicuit, neque ita, ut quae ad rem pertineant facili negotio ex molestae disputationis farragine elicere possis. Itaque alterum Maussaci argumentum, quod a verborum in utroque libello similitudine repetitum est, accuratius hoc loco exponere constituimus.

Notum est, auctorem libelli de Fluviis artissimo sese vocabulorum gyro praecinxisse eumque in exiguo opusculo apparatum istum singulis fere versibus recoxisse.[2]) Eadem lege devinctum video auctorem Paral-

1) Eandem sententiam verbo significaverunt Is. Vossius ad Pomp. Mel. I, 8. p. 600. Valckenarius ad Eur. Phoen. p. 597. Wyttenbachius ad Plutarch. de Fluv. init. Anim. in Plut. Vol. II. P. 1. p. 79 ed. Oxon. Invento suo Maussacus ita abusus est, ut, cum Parallela Minora a Plutarcho Chaeronensi composita opinaretur, etiam Fluvios huic addicendos censeret. Nudavit hunc errorem H. Dodwellus in dissertatione 'De Plutarcho, Libri de Fluviis Auctore; obiterque de Auctore Parallelorum Minorum, quae etiam sub Plutarchi Chaeronensis nomine feruntur' p. 108. V. Hudsoni Geogr. Gr. Min. Vol. 2.

2) Bast. Ep. Cr. p. 48 ed. Lips. Bernhardy Anal. in Geogr. Gr. Min. p. 28.

lelorum; statis enim et immutabilibus formulis et ipse orationem suam velut *στίγμασι* notavit: quas si cum formulis plerisque composueris, quibus libellus de Fluviis distinctus est, tam conspirans utrarumque apparet cognatio tamque nulla inter eas intercedit diversitas, ut nibil relinqui videatur dubitationis, quin Fluvii et Parallela ab eodem scriptore fuerint edita. In qua re non praetermittendum est, complures illarum locutionum arcessitas esse nec quod sciam per cetera Graecae linguae monumenta late diffusas, nonnullas etiam, ut *λόγους τινὶ περὶ συνόδων ἀποστέλλειν*, *τῆς ἀνελπίστου πράξεως αὐτόπτης γενόμενος*, *τῆς προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς ἀποτυχοῦσα*, *τοῖς ἰδίοις ὑποτάξας σκήπτροις*, *προςποιητὴν φυγὴν (χαρὰν) σκηψάμενος*, sola Fluviorum et Parallelorum anctoritate niti, ut non aliunde eas scriptor accepisse, verum ipse conglutinasse iudicandus sit.

Sed ut id quod posuimus vel Dodwellorum oculis testatum faceremus, verborum suppellectilem, quam in utroque libello conscribendo auctor adbibuit, studiose conquisitam in medium attulimus. Itaque Fluviorum et Parallelorum harmoniam his accipe:

1. *Ἡ ἀγαπωμένη* Flum. 4, 3. 11, 3. 18, 10. 24, 1. Par. 28^{a} apud Stobaenm Flor. 64, 35. — 2. *ἀθυμήσας* Fl. 9, 1. 17, 1. Par. 9^{b}. 22^{b}. De formula *ἀθυμίᾳ συσχεθείς* vide ad Fl. 17, 1. — 3. *ἀκινδύνως* Fl. 1, 3. 7, 3. 18, 2. 24, 1. Par. 36^{a}. — 4. *τῶν ἀλόγων ζώων* Fl. 1, 3. 18, 11. Par. 21^{a}. — 5. *ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν οἴστρων* Fl. 14, 1. *τῶν ἐπικειμένων φόβων τὰς ἀνάγκας* 14, 4. *μέχρι τῆς ἀνάγκης τοῦ θανάτου* 24, 4. *τὴν ἀνάγκην τῶν βασάνων* Par. 2^{a}. *τὴν ἀνάγκην τοῦ ἔρωτος* 22^{a}. — 6. *ἀνεῖλε* Fl. 5, 1. 18, 4. 23, 1. Par. 1^{a} ap. Stob. 7, 62. 10^{a} ap. Stob. 39, 31. 16^{a}. 20^{a} ap. Stob. 39, 33. 26^{b}. 28^{a} ap. Stob. 64, 35. 36^{b}. *ἀνῃρέθη* Fl. 11, 1. 23, 4. Par. 18^{a}. 37^{a}. 38^{b}. *ἀναιρεῖται* Fl. 6, 2. — 7. *ἀναδιδόναι μυκηθμόν* Fl. 18, 6. Par. 39^{a}. *πηγήν* Fl. 2, 1. 10, 1. *ἦχον* 3, 4. 7, 3. *φωνήν* 21, 4. *φλόγας* 14, 5. *νέον* 23, 4. *χρεμετισμόν* Par. 7^{a}. — 8. *ἀναξιοπαθέω* Fl. 7, 5. 18, 1. Par. 16^{a}. — 9. *ἀναστρέφεσθαι ἀσεβῶς* Fl. 1, 4. Par. 22^{a} ap. Stob. 64, 34. *τυραννικῶς* Par. 11^{b}. *νομίμως* 39^{b}. — 10. *λόγους αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν* Fl. 2, 2. 3, 1. Par. 34^{a} ap. Stob. 64, 38. [Apollod. 2, 3, 1. *καὶ αὐτοῦ Σθενέβοια ἔρωτα ἴσχει καὶ προςπέμπει λόγους περὶ συνουσίας.* Id. 3, 13, 3.] — 11. *ἀποταξάμενος τῇ συμβιώσει τῆς προτέρας γυναικός* Fl. 3, 1. *τῇ γυναικί* Par. 5^{a} ap. Stob. 7, 69. — 12. *ἡ ἀσελγής* Fl. 3, 1. Par. 34^{a}.

τὴν ἀσελγεστάτην 22^a. — 13. τῆς ἀνελπίστου πράξεως αὐτόπτης γενόμενος Fl. 22, 1. ὁ δὲ Κυάνιππος [inser. τῆς] ἀνελπίστου πράξεως αὐτόπτης γενόμενος Par. 21^a. τῆς δ' ἀνελπ. πρ. αἴτιος [Wyttenb. recte αὐτόπτης] Fl. 20, 1. αὐτόπτης Par. 3^a. 36^{ab}. 35^a ap. Lydum de Mens. Fr. Caseol. p. 113 ed. Bekk. — 14. βαθείας νυκτός Par. 3^b. 33^a. 29^a ap. Stob. 64, 37. Fl. 4, 2. 7, 1. 12, 4. 25, 4. Solum νυκτός bis legitur Fl. 2, 2. Par. 33^b, quod librariorum incuria factum videtur. — 15. βαρέως φέρειν Fl. 23, 1. 25, 4. Par. 12^a. 32^b. μισοπονήρως φέρειν Fl. 12, 1. 21, 4. μισοπονήρως διακειμένη Par. 33^b [μισοπονηρία Fl. 20, 1. 21, 4]. — 16. ὁ γεννήσας Fl. 1, 1. 2, 3. 8, 3. 12, 13. Par. 5^a. 22^a. 28^a ap. Stob. 64, 35. 38^b. — 17. τὸ τῶν γυναικῶν γένος μισῶν Fl. 23, 4. τὸ γυναικεῖον γένος ἐμίσει 14, 1. τὸ θῆλυ μισῶν γένος Par. 29^a ap. Stob. 64, 37. — 18. δεισιδαιμονία Fl. 7, 5. 9, 1. 17, 1. 25, 1. Par. 35^b. Par. 35^a ap. Lydum l. c. δεισιδαίμων Fl. 25, 3. — 19. τὸν διαδεξάμενον Ἡνιόχου τὴν βασίλειαν Fl. 5, 3. τοὺς διαδεξαμένους τὴν βασίλειαν τῶν Ἀρκάδων Par. 36^a. — 20. διεσπάραξεν Fl. 3, 4. Par. 7^b. 21^a. διασπαραχθείς Fl. 25, 4. σπαράξας 18, 4 [διασπασθεῖσα Fl. 16, 1. διέσπασαν Par. 21^b]. — 21. διεγείρειν Fl. 14, 4. Par. 22^b. 35^b ap. Lydum Fragm. Caseol. p. 386. ed. Bekk. — 22. τὰ δίκαια τῆς φύσεως Fl. 14, 4. Par. 24^b. — 23. τῆς νίκης ἐγκρατὴς γενόμενος Fl. 9, 1. 2. 23, 1. Par. 1^b. 16^a ap. Stob. 39, 32. 18^a ap. Stob. 7, 66 bis. 20^a ap. Stob. 39, 33. Praeivit hanc formulam Plato de Legg. VIII. p. 840. c. — 24. ἐγχώριοι Fl. 1, 4. 6. 3, 4. 4, 3. 5, 3. 6, 1. 12, 3. 4. 16, 1. 18, 4. 6. 23, 2. 24, 4. 25, 1. 5. Par. 1^a. 10^a ap. Stob. 39, 31. Par. 31^a. — 25. ἐμπίπτειν εἰς ἐπιθυμίαν τινός Fl. 1, 1. 2, 2. 3, 1. 4, 3. 11, 3. Par. 22^a ap. Stob. 64, 34. Par. 34^a. εἰς ἀσθένειαν Fl. 11, 1. Hinc Fl. 7, 5 pro codicis lectione ἔπεσε ἐνέπεσε scripsi. — 26. ἐμφύλιον πόλεμον Fl. 16, 1. φόνον Par. 41^a. — 27. ἐνσκήπτειν τινὶ μανίαν 12, 1. ἐπιθυμίαν 14, 1. μέθην Par. 19^a. idemque reponendum videtur 7, 5 ubi ἐπέσκηψε vulgatur. — 28. ἐξιλασάμενος Fl. 9, 3. 21, 4. 22, 5. Par. 9^b. 17^a. — 29. ἐξουθενίζειν Fl. 12, 1. Par. 19^b. ἐξουδενίζειν 12^b. [vid. Joseph. A. I. 19, 5, 3. B. J. 6, 5, 4.] — 30. τὸν ἐπίβουλον τῆς ἰδίας θυγατρός Fl. 8, 1. τῶν πατρῴων γάμων 3, 1. τῆς ἀδελφῆς 18, 1. τῆς παρθενίας Par. 19^b. — 31. ἐπιδιώκειν vid. ad Fl. 4, 3. — 32. τῶν ἐπισήμων νέος

Par. 5^{b}. Fl. 25, 1. νεανίας τ. ἐ. Par. 29^{a} ap. Stob. 64, 37. ἀνὴρ τ. ἐ. Par. 2^{b}. 6^{b}. 9^{b}. 17^{b}. 23^{b}. 32^{b} (male hoc loco Harleianus ἀνὴρ δέ τις τῶν ἐπιφανῶν). ἐκ δυεῖν γυναικῶν τῶν ἐ. Fl. 2, 2. Itaque et ἐκ τῶν ἐπισήμων Par. 40^{b} et παρθένος δέ τις τῶν ἐ. Par. 15^{a} ap. Arsen. Viol. p. 150 manum Plutarchi parum referunt. — 33. ἐπιφανείς Fl. 5, 3. 6, 4. 16, 1. Par. 4^{a} ap. Stob. 7, 64. 25^{a}. — 34. καιρίως Fl. 6, 1. Par. 3^{b}. 4^{b}. 18^{a} ap. Stob. 7, 66. — 35. κόσμου χάριν φορεῖν Fl. 25, 5. Par. 15^{b}. 15^{a} ap. Arsen. Viol. p. 150. — 36. κατάγειν τὸ γένος ἀπό τινος Fl. 1, 6. 19, 1. Par. 40^{b}. — 37. κατόπιν ἀκολουθεῖν Fl. 4, 3. 18, 1. Par. 35^{a} ap. Lydum l. c.[3]) — 38. μεθ᾽ ὁρμῆς ἐνεχθῆναι Fl. 3, 1 (male Pal. ἤχθη). 13, 1. 18, 1. Par. 4^{a} ap. Stob. 7, 64. 4^{b}, ubi pro ὀργῆς ὁρμῆς corrigendum. 5^{a} ap. Stob. 7, 69. 32^{a}. — 39. περίβλεπτος κάλλει Fl. 4, 1. Par. 33^{a} coll. 21^{b}. Excidisse videtur κάλλει ante περιβλέπτους Fl. 23, 1. — 40. περιγράφειν τὸν βίον βρόχῳ Fl. 7, 5. 9, 4. 17, 3. Par. 38^{a} ap. Stob. 64, 35. βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψε 34^{a} ap. Stob. 64, 38, pro quibus verbis Epitomator βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησεν. Eidem sine dubio debentur βρόχῳ τὸν βίον κατέστρεψαν Par. 9^{b}, βρόχῳ ἐτελεύτησεν 23^{a}, βρόχῳ κατέστρεψε τὸν βίον 34^{b}. [βίου περιγραφή legitur apud Tatianum adv. Gent. c. 17. 60. cf. Wesseling. ad Diodor. I, 42. p. 51. Preller. ad Polem. p. 102.] — 41. περικατάληπτος γενόμενος Fl. 3, 1. 4, 3. 7, 1. 5. Par. 22^{a} ap. Stob. 64, 34. [Diodor. 4, 76. Genesius p. 55, 14. ed. Lachm. Eustath. p. 1155, 54. Schol. ad Hom. Il. 18, 486. p. 506. b. 14. Heyn. ad Apollod. 3, 14, 4. Eodem sensu περικαταλαμβανόμενος ap. Josephum A. J. 2, 16, 3. 20, 4, 1. Arrian. An. 1, 1, 12. Aristot. Mir. Ausc. c. 154.] — 42. πλεονεκτούμενος ὑπὸ τοῦ ἔρωτος Fl. 7, 5. ὑπὸ τῶν πολεμίων Par. 8^{b}. — 43. τῆς δὲ προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς ἀποτυχοῦσα Par. 34^{a} coll. Fl. 3, 1. 2, 2. [κατὰ προαίρεσιν Ἀπόλλωνος Fl. 3, 4.] — 44. ὁ προειρημένος Fl. 1, 1. 2, 1. 2. 3, 4. 4, 3. 5, 3. 7, 5 bis. 9, 1. bis. 12, 1. 13, 3 bis. 14, 4. 16, 1. 18, 6. 21, 1. 4. 23, 2. 24, 1 bis. 25, 3. Par. 2^{ab}. 4^{a} ap. Stob. 7, 64. 10^{a} ap.

---

3) Long. Past. 3, 15. κατόπιν αὐτοῖς κατηκολούθησε. Id. 3, 17. Polyb. I, 27, 9. Cornut. de N. D. 13. παρακολουθοῦσαν ὄπισθεν. κατόπιν ἕπεσθαι Charit. 1, 14. p. 28, 10. Euseb. Vit. Const. 1, 22. κατόπιν διώκειν Aristid. Sarap. T. 1. p. 55.

Stob. 39, 31. 16^{a} ap. Stob. 39, 32. 21^{a} ap. Stob. 64, 33. 28^{a} ap. Stob. 64, 35. 39^{b}. Male in Palatino *εἰρημένον* legitur Fl. 19, 1. — 45. *κατὰ πρόνοιάν τινος* vid. ad Fl. 23, 4. — 46. *τοῖς βωμοῖς προςάγειν* Fl. 9, 1. 16, 1. 23, 1. Par. 20^{a} ap. Stob. 39, 33. Par. 35^{a} ap. Lydum l. c. Excidisse videtur *τοῖς βωμοῖς* ante *προςῆγεν* Par. 14^{a}. — 47. *προςευκαιρεῖν κυνηγίαις* Fl. 3, 1. Par. 34^{a} ap. Stob. 64, 38. *χορείαις* Fl. 4, 3. *ὀρχήσει* Par. 41^{b}. *δεισιδαιμονίᾳ* Fl. 25, 1. — 48. *προςποιητὴν φυγὴν* (*χαρὰν*) *σκηψάμενος* Fl. 16, 1. Par. 16^{a}. — 49. *στέγειν τοὺς ἔρωτας* vid. ad Fl. 4, 3. — 50. *ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος* vid. ad Fl. 12, 1. — 51. *συμβάλλειν τὴν παράταξιν* Fl. 17, 1. Par. 1^{a}. 16^{a} ap. Stob. 39, 32. Sed *συμβάλλειν τὴν μάχην* Par. 16^{b} Epitomatori, eadem formula Par. 18^{a} ap. Stobaeum 7, 66 et *συμβάλλειν τὸν πόλεμον* Par. 20^{a} ap. Eundem 39, 33 huic deberi videntur. — 52. *τοὔνομα* Fl. 2, 2. 23, 4. Par. 10^{b}. 13^{b}. 16^{a}. 23^{b}. 29^{a}. 37^{b}. 40^{b}. Uno loco 8^{a} *ὀνόματι*, quod recte *τοὔνομα* est ap. Stob. 7, 65. itaque et Par. 15^{a} ap. Arsen. Viol. p. 150 pro *ὄνομα* legendum est *τοὔνομα* ex Apost. Prov. Cent. IX, 15. — 53. *ὑπάρχειν* i. q. *εἶναι* Fl. 2, 2. 6, 4. 7, 4. 16, 1. 20, 1. 25, 3. Par. 3^{a}. 16^{a} ap. Stob. 39, 32. 39^{a} ap. Stob. 49, 49. 2^{a} ap. Stob. 7, 63. — 54. *τοῖς ἰδίοις ὑποτάξας σκήπτροις* Par. 8^{a} ap. Stob. 7, 65. Fl. 16, 3. — 55. *οἱ ὑποτεταγμένοι* Fl. 10, 1. 23, 1. Par. 8^{b}. — 56. *χειροτονεῖσθαι* Fl. 9, 2. Par. 1^{b}. 8^{b}. 10^{b}. 11^{b}. 12^{b}. 13^{b}.

Sed istiusmodi exemplorum abunde est. Ex his enim satis intelligitur, Parallelorum scriptorem a scriptore Fluviorum nihil prorsus differre, intelligitur etiam, quam vim habeat sententia Dodwelli, qui in utroque libello sexaginta fere scriptorum stilos legere sibi visus est.[4]) Plura qui desiderabit consanguinitatis illius argumenta, adeat ille tertiam huius praefationis paragraphum, in qua de historiolarum testibus utrique libello communibus[5]), de testium fide ac libris, de librorum numeris disputabimus. Adiiciam tamen hoc loco, Atepomari Galli, ignoti praeterea hominis, duplicem memoriam exstare apud Plutarchum Par. 30^{b} Fluv. 6, 4; atque verba in libello de Fluviis 3, 1 *ἐπέγημεν*

---

4) V. Hudsoni Geogr. Min. Vol. 2. p. 109 s.

5) Horum quatuor, Agatharchides Samius, Agatho Samius, Clitonymus, Nicias Mallotes in solis Parallelis et Fluviis citantur.

τῷ τέκνῳ Δαμασίππην τὴν Ἄτρακος· ἥτις εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ προγόνου λόγους αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν. ὁ δ' ὡς ἐρινὺν φυγὼν τὴν μητρυιὰν προςηυκαίρει κυνηγίαις. ἀποτυχοῦσα δὲ τῆς προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς κατεψεύσατο τοῦ σώφρονος non casu quodam congruere cum his Parallelorum apud Stobaeum Flor. 64, 38 *ἐπέγημε τῷ τέκνῳ Δαμασίππην τὴν Ἄτρακος· ἥτις εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ προγόνου λόγους αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν. ὁ δ' ὡς κατέλιπε τὰς Ἀθήνας κυνηγίαις προςευκαίρει. τῆς δὲ προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς ἀποτυχοῦσα ψευδεῖς κατὰ τοῦ σώφρονος ἐπιστολὰς ἐχάραξε.*

§ 2.

Parallelorum prisca forma.

Parallelorum vulgata insolentiae debetur librarii, qui orationem Plutarchi ad arbitrium suum conformare quam accurate transscribere maluit. Pro apparatis enim vocabulis saepissime minus quaesita ac paene ex trivio arrepta substituit, non paucas historiolas contraxit, nonnullas etiam, sive quod ferme iisdem verbis quibus parallelae narratae essent, sive quod in iis materiam vel pueris decantatam tractari videret, omnino de medio sustulit. Atque historiolas quidem in angustum coactas larga manu infra apponam: suppressarum tria exstant exempla, quae hoc loco proferre iuvat. Horum primum legitur 9ª: *Ὁ περὶ τοῦ Ἰκαρίου μῦθος, ᾧ Διόνυσος ἐπεξενώθη· Ἐρατοσθένης ἐν τῇ Ἠριγόνῃ.* Titulum fabulae habes non ipsam fabulam. Alterum exemplum legitur 14ᵇ: *Ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας τὰ περὶ τὴν Ἰφιγένειαν ὁμοίως ἱστορεῖ Μέρυλλος ἐν α' Βοιωτιακῶν.* In his verba *ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας* initium fabulae fuisse in promptu est, quam cur describere neglexerit epitomator lectori probare studet hac addita sententia: *τὰ περὶ Ἰφιγένειαν ὁμοίως ἱστορεῖ Μέρυλλος ἐν α' Βοιωτιακῶν.* Similiter iudicandum de verbis c. 26: *Ἄρης Ἀλθαίᾳ συνῆλθε καὶ Μελέαγρον ποιήσας*[6]), *ὡς Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ.*

---

6) Hartungius Eurip. Restit. Vol. 1. p. 142 pro vocabulo *ποιήσας ἐγέννησεν* coniecit. Lenior foret correctio *ἐποίησεν* (v. Heliodor. 3, 14. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 507) vel *ἐποιήσατο*, cuius infra duo leguntur exempla, 27ᵇ *καὶ ἐποιήσατο ἐξ αὐτῆς Κόντρουσκον.* 40ᵇ *τῇ δὲ Σαλίᾳ συγγενόμενος Κάθητος ἐποιήσατο Λατῖνον καὶ Σάλιον.*

Accidit tamen propitia fortuna, ut Parallelorum bonam partem ab epitomatoris libidine incolumem nancisceremur. Stobaeus enim XIV historiolas graecas, quas praestantissimi codicis fide propagatas acceperat, Florilegio suo tam diligenter descriptas inseruit, ut singulis fere versibus Plutarchi indoles ac dicendi consuetudo possit agnosci.[7]) Stobaei in excerpendis Parallelis religionem aemulati sunt Ioannes Lydus et Scholiasta Aristidis, quorum ille Parallelorum caput 35 (v. Fragm. Caseol. p. 113. 385 ed. Bekker.), hic capitis 1 historiolam graecam transscripsit (v. Aristid. Opp. T. 3. p. 126 sq. ed. Dind. coll. Stob. Flor. 7, 62). Apostoles et Arsenius Brenni historiam (15ª) talem nobiscum communicaverunt, qualem re vera a Parallelorum scriptore emissam arbitror. Reliqua duumvirorum excerpta a Stobaeanis nil differunt.

Sed iam Parallelorum vulgatam epitomatori deberi, Stobaeum vero, Lydum reliquos excerptores id quod Plutarcho nostro proprium est, praesidio suo custodivisse luculentis exemplis demonstrabimus.

Parall. Vulg.
34ª.

Θησεὺς ταῖς ἀληθείαις παῖς Ποσειδῶνος, ἔχων δ' ἐξ Ἱππολύτης Ἀμαζόνος Ἱππόλυτον, ἐπέγημε μητρυιὰν Φαίδραν τὴν Μίνωος, ἥτις τοῦ προγόνου εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τὴν τρόφον ἔπεμψεν· ὁ δὲ καταλείψας Ἀθήνας καὶ εἰς Τροιζῆνα παραγενόμενος κυνηγεσίαις προςανέκειτο. τῆς δὲ προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς απο-

Stob. Florileg.
64, 38.

Θησεὺς Αἰγέως καὶ Αἴθρας παῖς, ταῖς δ' ἀληθείαις Ποσειδῶνος[8]), ἔχων υἱὸν ἐξ Ἱππολύτης Ἀμαζόνος Ἱππόλυτον ἐπέγημεν αὐτῷ μητρυιὰν Φαίδραν τὴν Μίνωος θυγατέρα καὶ Πασιφάης. αὕτη τοῦ προγόνου εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τὴν τρόφον αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν. ὁ δ' ὡς κατέλιπε τὰς Ἀθήνας κυνηγίαις προςευκαίρει. τῆς δὲ προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς ἀποτυχοῦσα ψευδεῖς κατὰ τοῦ σώφρονος ἐπιστολὰς ἐχάραξε καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἐρώτων βρόχῳ τὸν βίον περιέ-

---

7) Perpaucis locis breviator Stobaeo praestat, velut 21ª, ubi ante *πράξεως* a Stobaeo male omissum est *ἀνελπίστου*, v. Praef. § 1, 13.

8) Plutarchei stili proprietates diductis literis a reliquis verbis segregavi.

τυχοῦσα ψευδεῖς κατὰ τοῦ σώφρονος ἐπιστολὰς ἐχάραξε καὶ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε. Θησεὺς δὲ πιστεύσας ᾐτήσατο παρὰ Ποσειδῶνος ἀπολέσθαι τὸν Ἱππόλυτον ἐκ τῶν τριῶν εὐχῶν, ἃς εἶχε παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ παρ' αἰγιαλὸν ἐπὶ ἅρματος τυχόντι ταῦρον ἔπεμψε καὶ ἐπτόησε τοὺς ἵππους, οἳ συνέτριψαν τὸν Ἱππολυτον.

γραψε. Θησεὺς δὲ ἐκ Θηβῶν ὑποστρέψας καὶ τὰς διαβολὰς ἀναγνοὺς ἐκ τῶν τριῶν εὐχῶν ἃς εἶχε παρὰ Ποσειδῶνος μίαν εἰς τὸν υἱὸν ἐδαπάνησεν. ἐαριζομένου δὲ τοῦ Ἱππολύτου παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης ταῦρος ἐπιφανεὶς ἐπτοίησε τοὺς ἵππους, οἵτινες ἀνατρέψαντες τὸ ἅρμα καὶ σύροντες τὸν δεσπότην ἀπέκτειναν.

1. *Αἰγέως καὶ Αἴθρας παῖς.* Vid. ad Fluv. 12, 1. — 2. *ταῖς δ' ἀληθείαις Ποσειδῶνος.* Par. 29ª ap. Stob. 64, 37. *Ἐφέσιος τῷ γένει νεανίας τῶν ἐπισήμων υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως.* — 4. *ἐπέγημεν αὐτῷ μητρυιάν.* Fl. 3, 1. *ἐπέγημε τῷ τέκνῳ Δαμασίππην.* — 6. *τοῦ προγόνου*, privigni, v. 3, 1. 14, 5. Par. 33ᵇ. — 7. *εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα.* v. Praef. § 1, 25. — 8. *περὶ συνόδων ἀπέστειλεν.* v. Praef. 1, 10. — 10. *κυνηγίαις προσευκαίρει.* v. Praef. 1, 47. Videtur fuisse: *ὁ δὲ καταλιπὼν τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς Τροιζῆνα παραγενόμενος κυν. πρ.* vel *ὁ δ' ὡς ἐρινὺν φυγὼν τὴν μητρυιὰν κατέλιπε τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς Τροιζῆνα παραγενόμενος κυν. πρ.* conf. Fl. 3, 1. [Par. 1ª. *εἰς Μαραθῶνα παραγενόμενος.* 2ª. *παραγενόμενος δὲ εἰς τοὺς βαρβάρους.* Fl. 19, 3. *εἰς ὄρος παρεγένετο Κτοῦρον.* Par. 3ᵇ. *παραγενόμενος ἐπὶ τὸν τόπον.* 24ª. *ἐπὶ τοὺς τόπους παραγενομένη.*] — 10. *τῆς δὲ — ἀποτυχοῦσα.* v. Praef. 1, 43. — 13. *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἐρώτων.* Usitatissimum Plutarcho *διὰ λύπης ὑπερβολήν*, vid. ad Fl. 16, 1. Itaque fortasse hoc loco *δι' ἐρώτων ὑπερβολὴν* scriptum fuerit. — 14. *βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψε.* vid. Praef. 1, 40. — 19. *παρὰ τὸν αἰγιαλόν.* v. ad Fl. 4, 2. — 20. *ἐπιφανείς.* v. Praef. 1, 33.

Par. Vulg. 29ª.	Stob. Floril. 64, 37.
	Ἀριστοκλέους ἐν ά Παραδόξων.
Ἀρίστων Ἀριστώνυμος Ἐφέσιος υἱὸς Δη-	Ἐφέσιος τῷ γένει νεανίας τῶν ἐπισήμων υἱὸς Δημοστράτου,

μοστράτου ἐμίσει γυναῖκας, ὄνῳ δ' ἐμίσγετο· ἡ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐειδεστάτην Ὀνόσκελιν τοὔνομα· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν β' παραδόξων.

ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως, τοῦτο τὸ θῆλυ μισῶν γένος, νυκτὸς βαθείας εἰς τὰς πατρῴας ἔτρεχεν ἀγέλας καὶ ὄνῳ συνεγένετο θηλείᾳ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἔτεκε κόρην εὐειδεστάτην Ὀνοσκελίαν τοὔνομα τὴν προςηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος.

1. *Ἐφέσιος.* Ante hoc vocabnlum *Ἀριστώνυμος* excidisse videtur. (*Ἀρίστων* in Parallelorum vulg. dittographia est.) — *τῷ γένει.* 19ª *Κυάνιππος* (inser. *τῷ*) *γένει Συρακούσιος.* 21ª *Κυάνιππος τῷ γένει Θετταλός.* — *νεανίας τῶν ἐπισήμων.* v. Praef. 1, 32. — 2. *υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις.* v. snpra Par. 34ª ap. Stob. 64, 38. Pro *ταῖς* Arsenins male *παῖς.* Cf. Joseph. A. J. 16, 8, 2. Lyd. de Mens. 3, 15. Schol. Apoll. Rh. 2, 178. 4, 815. Schol. Odyss. *η*, 313. Tzetz. ad Lycophr. 522. Boisson. ad Aristaen. p. 413 sq. — 3. *τοῦτο. οὕτως* supra scriptum in B. *οὗτος* Arsen. Hoc vernm videtur. Sed antecedentia emendatricem manum expectant. — 4. *τὸ θῆλυ μισῶν γένος.* v. Praef. 1, 17. — 4. *νυκτὸς βαθείας.* v. Praef. 1, 14. — 8. *Ὀνοσκελίαν.* Firmant hanc formam Apostoles et Arsenius. *Ὀνοσκελίαις* pro codd. lectione *Ὀνοσκελέαις* reddendum Luciano Ver. Hist. II, 47. Verissime paulo ante II, 46 in Codd. AO: *Ὀνοσκελίας,* quod minime in marginem relegandum erat. — 8. *τὴν προςηγορίαν λαβοῦσαν.* vid. Fl. 4, 1. 5, 1. 13, 2. 15, 2. 17, 3. 18, 4. 12. 22, 4. 23, 1. — 9. *ἀπὸ τοῦ συμπτώματος.* Novissima vox a Plntarcho aliena. Scripsisse videtur *ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος.* Vid. ad Fl. 12, 1.

Par. Vnlg.
15ª.

Βρέννος Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Ἔφεσον ἦλθε καὶ ἠράσθη παρθένου δημοτίκης. ἡ δὲ συνελθεῖν ὑπέσχετο ἐὰν τὰ ψέλλια καὶ τὸν κόσμον τῶν γυναι-

Apostol. Prov. Cent.
IX. 15.

Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν εἰς Ἔφεσον ἦλθε καὶ στρατοπεδευσάμενος περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν προθεσμίαν. παρθένος δέ τις τῶν ἐπισήμων τοὔνομα Δημονίκη εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ βαρβάρου, προδώσειν

κῶν δῷ αὐτῇ καὶ τὴν Ἔφεσον προδοῦναι. ὁ δ' ἠξίωσε τοὺς στρατιώτας ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κόλπον ὃν εἶχον χρυσὸν τῆς φιλαργύρου. ποιησάντων δὲ ὑπὸ τῆς δαψιλείας τοῦ χρυσοῦ ζῶσα κατεχώσθη, καθάπερ ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ἐν πρώτῳ Γαλατικῶν.

αὐτῷ τὴν Ἔφεσον ὑπέσχετο, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τὰ ψέλλια καὶ τοὺς ὅρμους· ὁ δὲ Βρέννος δεξάμενος αὐτὴν εἰς τόπον ὡ ρ ι σ μ έ ν ο ν ἤγαγε τ ο ὺ ς ὑ π ο τ ε τ α γ μ έ ν ο υ ς καὶ προςέταξεν αὐτοῖς τὸν χρυσὸν ὅσον εἶχον κ ό σ μ ο υ χ ά ρ ι ν βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπον. ποιησάντων δὲ αὐτῶν τὸ παραγγελθὲν ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς δ α ψ ι λ ε ί α ς τοῦ βαλλομένου χρυσοῦ ζ ῶ σ α κ α τ ε χ ώ σ θ η.

2. *Δεηλατῶν* Par. 10ᵃ. 24ᵇ. 8ᵃ ap. Stob. 7, 65. — 3. *καὶ στρατοπεδευσάμενος*. Par. 1ᵃ. *καὶ στρατοπεδευσάμενος πόλεμον τοῖς ἐγχωρίοις κατήγγειλεν.* — *περιέμενε.* Fl. 2, 2. *νυκτὸς περιμένοντος ἀμφοτέρας.* 17, 1. *καὶ τὴν πανσέληνον περιμενόντων.* — 4. *τὴν προθεσμίαν.* 5ᵃ *τῆς δὲ — προθεσμίας παρελθούσης.* — 5. *παρθένος — τῶν ἐπισήμων.* v. Praef. 1, 32. — 6. *τοὔνομα.* v. Praef. 1, 52. — *εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα.* v. Praef. 1, 25. — 11. *ὡρισμένον.* cf. 5ᵃ. 22ᵇ. Fl. 23, 4. — *τοὺς ὑποτεταγμένους.* cf. 8ᵇ. Fl. 10, 1. 23, 1. — 13. *κόσμου χάριν.* v. Praef. 1, 35.

Par. Vulg. 35ᵃᵇ.	Ioannes Lydus Fr. Caseol. p. 113 ed. Bekk.
Λοιμοῦ κατασχόντος Λακεδαίμονα ἐχρησεν ὁ θεὸς παύσεσθαι, ἐὰν παρθένον εὐγενῆ κατὰ ἔτος θύσωσιν. Ἑλένης δέ ποτε κληρωθείσης καὶ προαχθείσης κεκοσμημένης ἀετὸς καταπτὰς ἥρπασε τὸ ξίφος καὶ ἐς τὰ βουκόλια κομίσας ἐπὶ δάμαλιν κατέθηκεν· ὅθεν ἀπέσχοντο τῆς	. . . . [καὶ πολ]λῶν ἀπολλυμένων [ἔχ]ρησεν ὁ Πύθιος [παύσεσθαι τὴν νόσον, ἐὰ]ν κατ' ἐνιαυτὸν θ ε ο ῖ[ς ἀ]π ο τ ρ ο π α ί ο ι ς ἢ [λυσίοις κληρωτὴ σφ]αγιασθῇ παρθένος. τῆς [δὲ] ἀνόμου δ ε ι σ ι δ α ι[μ ο ν ί α ς κατὰ π]ᾶν φθινόπωρον τ ε λ ο υ μ έ ν η ς, [συν]έπεσέ ποτε [λαχεῖν] τὴν Ἑλένην Τυνδά[ρε]ως δὲ τὴν θυγα[τέρα ἐ]στεφ[αν]ω[μένην τ]ο ῖ ς β ω μ ο ῖ ς προςή[γα]γε. καταρχομένου δὲ αὐ[τοῦ] τῆς ἀνό[μου θυ]σίας ἀετὸς καταπτὰς ἥρπασε τοῦ βασι[λέ]ως τὸ ξίφος [καὶ π α ρ]ά τ ι ν α λ ε υ κ ὴ ν δ ά μ α λ ι ν ἀφῆκεν. οἱ δὲ δ ο ρ υ φ ό ρ ο ι κ α τ ό[π ι ν ἀ κ ο]λ ο υ θ ή σ α ν τ ε ς καὶ αὐ τ ό π τ α ι γ ε ν ό μ ε-

παρθενοκτονίας, ὡς Ἀριστόδημος ἐν τρίτῃ μυθικῇ συναγωγῇ.

νοι τοῦ συμβάντος [τὴ]ν βοῦν πρὸς Τυνδάρεων ἤγαγον. ὁ δὲ θαυμ[άσ]ας τὴν πρόνοιαν [τῆ]ς μὲν ἀνθρωπο[κτόν]ου συνηθείας ἐπαύσατο, τὴν δὲ δά[μαλι]ν θύσας τοῦ λοιμι[κοῦ] π[άθ]ους ἀπηλλάττετο.

Λοιμοῦ κατασχόντος Φαληρίους καὶ φθορᾶς γενομένης χρησμὸς ἐδόθη λωφῆσαι τὸ δεινὸν ἐὰν παρθένον τῇ Ἥρᾳ θύωσι κατ' ἐνιαυτόν. ἀεὶ δὲ τῆς δεισιδαιμονίας μενούσης κατὰ κλῆρον καλουμένη Οὐαλερία Λουπέρκα σπασαμένη τὸ ξίφος ἀετὸς καταπτὰς ἥρπασε καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ἔθηκε ῥάβδον μικρὰν ἔχουσαν σφύραν, τὸ δὲ ξίφος ἐπέβαλε δαμάλει τινὶ παρὰ τὸν ναὸν βοσκομένῃ. νοήσασα δὲ ἡ παρθένος καὶ τὴν βοῦν θύσασα καὶ τὴν σφύραν ἄρασα κατ' οἰκίαν περιῆλθε καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἠρέμα πλήττουσα διήγειρεν ἐρρῶσθαι ἑνὶ ἑκάστῳ λέγουσα. ὅθεν καὶ νῦν τὸ μυστήριον καλεῖται· ὡς Ἀριστείδης ἐννεακαιδεκάτῳ Ἰταλικῶν.

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

.. παρθένος τῆς δαίμονος τὸ φιλάνθρωπον .... τὴν ὀφ .... πᾶσαν κατοικίαν παρῆλθε καὶ τοῖς ...... διήγειρεν, ὡς ὁ Ῥωμαῖος Βάρ[ρων] ..... Λακε[δαιμ]ονίοις γεν[έσθ]αι λόγος .... Ἀριστείδης ὃς ἐν τῇ πέ[μπτῃ .... φη]σὶν ἡνίκα..... οὗτος.

4. *Θεοῖς ἀποτροπαίοις.* v. ad Fl. 16, 1. — 5. *δεισιδαιμονίας.* v. Praef. 1, 18. — 6. *τελουμένης.* v. Fl. 14, 3. 23, 3. — 9. *τοῖς βωμοῖς προσήγαγε.* v. Praef. 1, 46. — 12. *παρά.* De praepositionis *παρὰ* apud hunc scriptorem constructione v. ad Fl. 4, 2. — 13. *δορυφόροι.* v. Fl. 7, 3 8, 3. 21, 4. Par. 27^{ab}. 36^{b} ap. Lydum de Mens. Fragm. Caseol. p. 115, 8. Bekk. itaque recte Stobaeus 7, 63 = Par. 2^{a} pro vulgato *τῶν πέριξ* exhibet *τῶν δορυφόρων.* — *κατόπιν ἀκολουθήσαντες.* v. Praef. 1, 37. — 14. *αὐτόπται γεν. τοῦ συμβάντος.* fortasse *αὐτόπται γεν. τῆς ἀνελπίστου πράξεως*, v. Praef. 1, 12. — 16. *πρόνοιαν.* v. ad Fl. 23, 4. — 17. *ἀνθρωποκτόνου.* Fl. 23, 3. *ὅταν τις χρησμὸς ἀνθρωποκτόνος ἐκπέσῃ.* — *συνηθείας.* Par. 21^{a} *συνήθειαν ἔχειν μεθ' ἑτέρας.* — 19. *τοῦ πά-*

θους — ἀπηλλάττετο. v. ad Fl. 9, 3. — 34. διήγειρεν. v. Fl. 14, 4. Par. 22^b^. — 38. ὁ Ῥωμαῖος Βάρρων. Varro ubinam loci historiolam istam retulerit nescitur. De hoc dubitari nequit, non a Parallelorum scriptore, sed a Ioanne Lydo Varronem huc invectum esse: nunquam enim Plutarchus historiolarum suarum fidem Romanorum auctorum testimonio tuitus est. Erravit C. L. Rothius[9]), qui biantem Lydi orationem explere conatus Aristidem Graecae historiolae testem esse voluit, quam recte in Parallelorum vulgata stabilivit Aristodemus. Aristides enim ex more Plutarchi nonnisi Italicam historiam nomine suo firmare debebat. Iniuria etiam Hasius ad Lydum de Mens p. 385. ed. Bekk. de Aristide Rerum Laconicarum scriptore cogitavit. Ceterum historiam de Luperca ex Parallelis summatim exscripsit Tzetzes ad Lycophr. 183. Vol. 1. p. 465 sq.

Sed haec hactenus. Superest, ut de formula dicam, qua Plutarchus in Parallelorum testibus adducendis usus esse videatur; haec enim sine dubitatione et ipsa ab eodem epitomatore non raro obliterata est. In libello de Fluviis Plutarchus usus est formula καθὼς ἱστορεῖ.[10]) Huic, si quid iudico, in altero libello respondent verba καθάπερ ἱστορεῖ. Id enim prima Parallelorum capita, quae, ut ex Stobaei excerptis cognoscitur, ab epitomatoris malitia satis immunia fuerunt, abunde monstrant. Cf. 1^b καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν ά Σικελικῶν. 2^a καθάπερ ἱστορεῖ Ἀγαθαρχίδης Σάμιος ἐν β́ Περσικῶν. 2^b καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν γ́ ἱστοριῶν. Eadem formula plene quater redit 4^b 12^b 13^a 15^a, frustatim bis locis: 6^b ὡς ἱστορεῖ Κριτόλαος ἐν γ́ Ἠπειρωτικῶν. 12^a ὡς Κτησιφῶν ἱστορεῖ ἐν γ́ Βοιωτικῶν. 14^b τὰ περὶ Ἰφιγένειαν ὁμοίως ἱστορεῖ Μέρυλλος ἐν ά Βοιωτικῶν. 19^b καθάπερ Δοσίθεος ἐν γ́ Σικελικῶν. 22^a καθὰ Θεόδωρος ἐν ταῖς Μεταμορφώσεσιν. 37^b ὡς ἱστορεῖ Δοσίθεος ἐν γ́ Ἰταλικῶν. 41^b ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν γ́ Ἰταλικῶν. [Par. 20^b ap. Clem. Alex. Protr. p. 27, C. Sylb. ὡς Δωρόθεος ἐν τῇ τετάρτῃ Ἰταλικῶν ἱστορεῖ.] Itaque 3^a post καθάπερ excidit ἱστορεῖ, 3^b scribendum est καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης et sic per singula capita.

9) Mus. Rhen. 1846. p. 282.
10) V. ad Fluv. 5, 2.

§ 3.

Historiolarum testes.

Scriptorum quotquot in Libello de Fluviis fabularum paradoxorumque testes adhibentur duplex conditio est. Aut enim a nemine memorantur nisi a Plutarcho, aut, si nomina eorum aliunde novimus, scripta iis agglutinata sunt nova atque inaudita.[11]) Eadem testium genera insident Parallelis Minoribus, nisi quod in his utrique illi generi tertium accessit ex Euripide, Parthenio, Eratosthene, Juba conflatum, quorum et nomina nobilissima sunt et scripta laudantur nota adeoque si Iubae librum excipias apud omnes pervulgata. Sed de Iuba in fine huius paragraphi dicemus: nunc videamus, quo iure Euripides, Parthenius, Eratosthenes Aristidem Milesium, Agatharchidem Samium, reliquos Parallelorum testes assederint.

Citantur illi his verbis: 20ᵃ *μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ*. 26ᵃ *ὡς Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ*. 9ᵃ *Ἐρατοσθένης ἐν τῇ Ἠριγόνῃ*. 24ᵃ *ὡς Εὐριπίδης ὁ τραγῳδοποιός*. 21ᵃ *ὡς Παρθένιος ὁ ποιητής*. Ac primum quidem, ut omittam, id ipsum suspicionem movere, quod in quinque illis titulis praeter Plutarchi consuetudinem notissimi prodeant scriptores cum scriptis notissimis[12]), iam illud mirari licet, quod Polydori fabulam (20ᵇ) testetur Euripides poeta clarissimus, Iphigeniae

---

11) Kaltwasser. in Vers. Germ. Vol. 8. p. 459. Not. 4. Utriusque libelli testes, quorum nominibus architectus noster mendacia sua fundavit, a viris doctis non raro locupletissimi habiti sunt. Fictitios tamen censuit Valckenarius Praef. ad Phalar. Epp. ed. Lennep. p. XIV et Bernhardy Anal. in Geogr. Gr. Min. p. 28. Wyttenbachius de Parallelis disputans Anim. Vol. II. P. 1. p. 78 haec scribit: 'neque ego omnes historiolas, omnes auctores, quorum nonnisi in hoc libello mentio exstat, ab eius opifice confictos esse dicam: plerosque tamen dicam.' Simili iudicio idem V. D. usus est in Notis suis ad libellum de Fluviis, ubi duobus locis (ad 2, 3. 17, 2) Plutarchum sua ex bono scriptore derivasse, alio loco (ad 11, 4) testium auctoritatem mancam esse ait. Sententiam quam de his scriptoribus Schwanbeckius in libello de Megasthene p. 79 professus est sciens praetereo.

12) Errarunt qui Fluv. 18, 13 pro Plesimacho Lysimachum infereiendum duxerant qnippe qui re vera *Νόστους* composuerit. Dictu tamen difficile est, quid nominis a scriptore profectum videatur. Cogitabam de *Πανσίμαχος* vel *Τλησίμαχος*, quo nomine usus est Plutarchus Par. 32ᵃ; idem latuerit fortasse in vocabulo *Τρισίμαχος* 6ᵃ.

immolationem (14ᵇ) Meryllus[13]) homo prorsus ignotus. Nimirum incredibile est, Graecum scriptorem Hecubae Euripideae recordatum, Iphigeniae ignarum fuisse ab eodem Euripide conditae. Neque magis perspicitur, cur Parallelorum scriptor Agamemnonis miserrimam sortem facinusque Orestis a Pyrandro nescio quo voluerit enarrari. Porro epitheta qualia *ὁ τραγῳδοποιός* et *ὁ ποιητής* ab utroque libello alienissima; auctorum enim nominibus nonnisi gentilia adduntur, ut Milesius, Samius, Siculus, Cnidius. Neque a scriptore nostro proficisci potuit *μέμνηται*, quo vocabulo in Parallelis nunquam, in Fluviis usus est his tantum formulis: *μέμνηται δὲ τούτων καί* 9, 1. 9, 3. 18, 3. *μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον* 9, 3. 5. 10, 2. 11, 4. 17, 4. 22, 3. Requiro denique formulam *καθάπερ ἱστορεῖ*, quam in fine historiolarum parallelarum proprium suum domicilium habuisse supra evincere operam dedimus. Ut verbo dicam, Euripides, Parthenius, Eratosthenes ab Epitomatore male huc intrusi aliaque nomina ex Meryllorum et Pyrandrorum familiis in illorum locos sufficiendi sunt. Ac pro Euripide quidem Erechthei fabulam propagante (20ᵃ) habeo quem substituam. Stobaeum in restituendis Parallelis primarium fontem esse intelleximus. Atqui ille, cum hanc historiolam describeret, in codice suo non Euripidem testem invenit, sed Demaratum *ἐν τρίτῳ Τραγῳδουμένων.*[14]) Quid quod et Clemens Alexandrinus eiusdem capitis excerptor contra Euripidem coniuravit. V. Protrept. p. 27, C. Sylb. *Ἐρεχθεὺς δὲ ὁ Ἀττικὸς καὶ Μάριος ὁ Ῥωμαῖος τὰς αὐτῶν ἐθυσάτην θυγατέρας ὧν ὁ μὲν τῇ Φερρεφάττῃ*[15]), *ὡς Δ η μ ά ρ α τ ο ς ἐν π ρ ώ τ ῳ Τ ρ α γ ῳ δ ο υ μ έ ν ω ν.* Non temere igitur pro Euripide *ἐν Ἐρεχθεῖ* restituere nobis videmur Demaratum *ἐν ά Τραγῳδουμένων*, coniunctissimum Plutarcho scriptorem, cuius Rerum Arcadicarum secundum librum laudat Par. 16ᵃ, tertium Phrygiae Fl. 9, 5, tertium *περὶ ποταμῶν* ibid. 9, 3. Sequitur Parthenius, cuius partes eodem duce Stobaeo[16]) suscipiendas tradimus Sostrato *ἐν β́ Κυνηγετι-*

---

13) *Μενύλος* scribendum videtur. 26ᵇ *ὡς Μενύλος ἐν γ́ Ἰταλικῶν. Δερκύλος* coniectura est Westermanni ad Voss. de Hist. Gr. p. 469. Not. 18.

14) Florileg. Tit. 39, 33.

15) Hinc apud Stobaeum l. c. *Περσεφόνῃ* (edd. *Περσεφόνην*) corrigendum, id quod iam Gesnerus suaserat.

16) Floril. Tit. 64, 33. coll. Apostol. Prov. Cent. XI. 83. Stobaei auctoritate et Aristotcles 29ᵃ in Aristoclem abeat coll. 25ᵇ *ὡς Ἀριστοκλῆς ἐν τρίτῳ*

κῶν. In huins quoqne seriptoris familiaritatem totum se insinuavit Parallelorum Fluviorumque concinnator; nimirum inspexit eius Tyrrhenica 33ª coll. Stob. Flor. 64, 35. Thraciea 18ª coll. Stob. 7, 66. *Μυθικῶν Ἱστοριῶν Συναγωγήν* Fl. 24, 4. libellum *περὶ ποταμῶν* ibid. 2, 1. Denique epitomatorem sapiunt verba capitis 39ª *ὡς ἐν δευτέρῳ Αἰτίων*, in qnibus Callimachi nomen excidisse Bentleius vidit ad Callim. Fragm. XXV. Cf. Wyttenb. Anim. Vol. 2. P. 1. p. 89. Delenda sunt ac tertium audiendus Stobaeus, qui Dorothei, non Callimachi memoriam custodivit Floril. 49, 49. coll. Apostol. Prov. Cent. IX, 13. Seribendum igitur est *καθάπερ ἱστορεῖ Δωρόθεος ἐν ά Σικελικῶν.* De Dorotheo autem consulas Par. 20ª *ὡς Δωρόθεος ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν.* 25ª *ὡς Δωρόθεος ἐν πρώτῳ Μεταμορφώσεων.* Fluv. 23, 2. *καθὼς ἱστορεῖ Δωρόθεος ὁ Χαλδαῖος ἐν β' περὶ Λίθων.* Colligitur ex his, breviatorem in describendis Parallelis non modo raras et insolitas dicendi formulas, verum etiam ignotos ipsi scriptores passim reiecisse eosque cum iis nominibus, quae consuetudo diurna trivit, studiose commutasse. Relictus est Eratosthenes (9ª) cum Euripide, Hecubae et Meleagri auctore (26ª 24ª), quorum in locos nunc non video quos supponam. Itaque producenda sane utriusque vita est. Neque tamen dubium esse poterit, quin codicibus auxiliantibus et ipsi tandem aliquando locum cessuri sint scriptoribus alterutri familiarum, quas huius paragraphi initio posuimus, admiscendis, fortasse etiam in utroque libello iam diu habitantibus. In qua quidem sententia etiam atque etiam confirmor, cum Hippolyti fabnlam in vnlgatae c. 24ª sine auctoris nomine lectam a Stobaeo 64, 38 tribui videam Zopyro, cuius nomen compertum habemus ex Parall. c. 36ª coll. Io. Lydo de Mens. Fragm. Caseol. p. 115 ed. Bekk.

Sed pergo ad alterum argumentum, quo scriptorum istorum auctoritas infringi videatur. Namque singula Fluviorum capita sic sunt dimidiata, ut stabili et permanente ordine priorem capitis partem fluvius expleat cum fetibus suis, posteriorem mons cum herbis lapidibusque qui

---

Ἰταλικῶν. 41ᵇ *ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.* In transcursu moneo, corruptissima capitis 24ª nomina *Λούκιος Θύμβρις — Ῥούστιον — Οὐαλέριον Γέστιον* sic scribenda esse: *Λεύκιος Οὔμβριος — Ῥούστικον — Οὐαλέριον Οὐηστῖνον.* Excerpsit haec Anonymus ap. Westermannum Paradoxogr. p. 221, 25. Unde simul coniecturam Viri Doctissimi quam de Anonymi fontibus p. XLII proposnit aliquantum labefactari intelligitur.

in illo nascuntur. Utrique capitis dimidio nomina auctorum subscripta sunt, ex quorum libris paradoxa ista manasse perhibentur. Sed parum credibile est, amplius quadraginta scriptores variorum argumentorum libros ita composuisse, ut, quasi inter ipsos convenisset, duas vel tres de nescio quo fluvio et monte fabulas promerent fabulisque istis gemmas et herbas in monte illo et fluvio gigni solitas una eademque lege dispositas adiungerent. Tale scilicet consilium unius hominis cerebello procudi, non item proficisci potuit a turba scriptorum, qui aetate, patria, studiis, moribus alius ab alio quam maxime dissiderent. Cui argumento paene geminum est illud, quod permultos auctores in utroque libello laudatos, mirifico consensu binas artes coluisse edocemur. Nempe historias et de lapidibus scripserunt Dercyllus, Theophilus, Agatharchides, Aristobulus, Dorotheus, Thrasyllus Mendesius; historias et de fluminibus Agatho Samius, Demaratus, Ctesias Ephesius, Sostratus, Timotheus, Chrysermus; historias et Cynegetica Callisthenes; historias et Georgica Pythermus; historias et de arboribus Ctesipho; Cleanthes denique Theomachiam et libellum de montibus.

Suspicionem deinde movent opusculorum a Plutarcho laudatorum libri. Eorum numeri, quotquot in utroque libello reperiuntur, hi sunt:

ά Par. 1^{b} *ἐν ά Σικελικῶν*. 14^{b} *ἐν ά Βοιωτικῶν*. 15^{a} *ἐν ά Γαλατικῶν*. 17^{a} *ἐν ά Κτίσεων*. 25^{a} *ἐν ά Μεταμορφώσεων*. 28^{b} *ἐν ά Ἰταλικῶν*. 29^{a} *ἐν ά Παραδόξων* (ap. Stob. 64, 37). 30^{b} *ἐν ά Ἰταλικῶν*. 39^{a} *ἐν ά Σικελικῶν* (ap. Stob. 49, 49). 40^{a} *ἐν ά Ἰταλικῶν*.

ά Fluv. 8, 2. *ἐν ά περὶ Ποταμῶν* (ap. Stob. 100, 15). 9, 1. *ἐν ά Φρυγιακῶν*. 9, 3. *ἐν ά περὶ Λίθων*. 10, 3. *ἐν ά Σατυρικῶν*. 14, 3. *ἐν ά περὶ Λίθων*. 17, 4. *ἐν ά περὶ Ὀρῶν*. 18, 4. *ἐν ά Ἡρακλείας*. 18, 6. *ἐν ά Περσηίδος*. 18, 11. *ἐν ά περὶ Δένδρων*. 19, 2. *ἐν ά περὶ Ποταμῶν*. 19, 4. *ἐν ά περὶ Λίθων*. 21, 3. *ἐν ά περὶ Ποταμῶν*. 23, 1. *ἐν ά Περσικῶν*. 24, 1. *ἐν ά περὶ Λίθων*. 24, 4. *ἐν ά Μυθικῆς Ἱστορίας Συναγωγῆς*. 25, 3. *ἐν ά Ἰνδικῶν*.

β́ Par. 5^{a} *ἐν β́ Μεταμορφώσεων*. 8^{b} *ἐν β́ Ἰταλικῶν*. 10^{a} *ἐν β́ Ἱστορικῶν* (cf. Stob. 39, 31). 16^{a} *ἐν β́ Ἀρκαδικῶν*. 18^{a} *ἐν β́ Θρᾳκικῶν*. 21^{a} *ἐν β́ Κυνηγετικῶν* (ap. Stob. 64, 33). 21^{b} *ἐν β́ Συβαριτικῶν*. 27^{a} *ἐν β́ Νησιωτικῶν*. 28^{a} *ἐν β́ Τυρρηνικῶν*. 32^{a} *ἐν β́ Πελοποννησιακῶν*.

β́ Fluv. 2, 1. *ἐν β́ περὶ Ποταμῶν*. 5, 2. *ἐν β́ Σκυθικῶν*. 12, 4. *ἐν β́ Φρυγιακῶν*. 13, 2. *ἐν β́ περὶ Ποταμῶν*. 13, 4. *ἐν β́ περὶ Λίθων*. 14, 5. *ἐν β́ Σκυθικῶν*. 17, 2. 18, 3. *ἐν β́ περὶ Ποταμῶν*.

18, 13. *ἐν β' Νόστων*. 21, 5. *ἐν β' περὶ Ὀρῶν*. 23, 3. *ἐν β' περὶ Λίθων*.

γ' Par. 2[b] *ἐν γ' Ἱστορικῶν*. 3[a] *ἐν γ' Πελοποννησιακῶν*. 3[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*. 4[a] *ἐν γ' Περσικῶν* (Stob. 7, 64. vulg. *α'*). 6[a] *ἐν γ' Κτίσεων*. 6[b] *ἐν γ' Ἠπειρωτικῶν*. 7[a] *ἐν γ' περὶ Ποταμῶν*. 8[a] 11[a] *ἐν γ' Μακεδονικῶν*. 12[a] *ἐν γ' Βοιωτικῶν*. 13[b] 14[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*. 20[a] *ἐν γ' Τραγῳδουμένων* (ap. Stob. 39, 33). 22[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*. 23[a] 23[b] *ἐν γ' Λιβυκῶν*. 24[b] 25[b] 26[b] 29[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*. 30[a] *ἐν γ' Λυδιακῶν*. 31[a] *ἐν γ' Θρᾳκικῶν*. 31[b] 32[b] 33[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*. 34[a] *ἐν γ' Θησηΐδος* (ap. Stob. 64, 38). 34[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*. 35[a] *ἐν γ' Μυθικῆς Συναγωγῆς*. 36[a] *ἐν γ' Ἱστορικῶν*. 37[b] 38[b] 40[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*. 41[a] *ἐν γ' Γεωργικῶν*. 41[b] *ἐν γ' Ἰταλικῶν*.

γ' Fluv. 1, 6. *ἐν γ' περὶ Ὀρῶν*. 3, 4. *ἐν γ' Θρᾳκικῶν*. 4, 2. *ἐν γ' Κυνηγετικῶν*. 5, 3. *ἐν γ' Θεομαχίας*. 7, 4. *ἐν γ' περὶ Ποταμῶν*. 8, 4. *ἐν γ' περὶ Ὀρῶν*. 9, 3. *ἐν γ' περὶ Ποταμῶν*. 10, 1. *ἐν γ' Φρυγιακῶν*. 11, 4. *ἐν γ' περὶ Λίθων*. 22, 3. *ἐν γ' Μελεαγρίδος*. 22, 5. *ἐν γ' Αἰτωλικῶν*. 24, 1. *ἐν γ'*. 24, 2. *ἐν γ' περὶ Ποταμῶν*.

δ' Par. 2[a] *ἐν δ' Περσικῶν* (Stob. 7, 63. vulg. *β'*). 7[b] *ἐν δ' Ἰταλικῶν*. 9[b] *ἐν δ' Φαινομένων*. 20[b] *ἐν δ' Ἰταλικῶν*. 37[a] *ἐν δ' Πελοποννησιακῶν*. 39[b] *ἐν δ' Ἰταλικῶν*.

δ' Fluv. 9, 5. *ἐν δ' περὶ Λίθων* — *ἐν δ' Φρυγίας*. 25, 5. *ἐν δ' περὶ Ποταμῶν*.

ιγ' Fluv. 1, 5. *ἐν ιγ' περὶ Ποταμῶν*. 6, 3. *ἐν ιγ' Γαλατικῶν*. 6, 4. *ἐν ιγ' Κτίσεων*. 16, 3. *ἐν ιγ' Ἰβηρικῶν*. 20, 3. *ἐν ιγ' περὶ Ποταμῶν*. 23, 5. *ἐν ιγ' περὶ Δένδρων*.

ιθ' Par. 35[b] *ἐν ιθ' Ἰταλικῶν*.

μ' Par. 5[b] *ἐν μ' Ἰταλικῶν*.

ι' Fluv. 4, 3. *ἐν ι' Ἰνδικῶν*.

π' Fluv. 1, 5. *ἐν π' Ἰνδικῶν*.

Apparet ex hac tabula, Plutarchum, ut elocutionis testiumque orbe, ita numerorum se coercuisse angustiis. Simulat enim pervolutasse se ad centum scripta eorumque singula quaeque in singulos libros distributa fuisse. At vero libri isti, id quod impuram fraudatoris manum apertissime prodit, quaternarium numerum perraro excedunt. Nam quod in tenui libello de Fluviis citatur tertius decimus liber opusculorum Archelai, Callisthenis, Chrysermi, Clitophontis, Ctesiphontis, Sosthenis, hoc et ipsum pravas falsarii artes nudat atque enunciat. V. Valcken. ad Eur. Phoen. p. 735. Habet autem mirificus ille numero-

rum concentus haud difficilem explicatum, modo cetera stulti hominis inventa, quam saepe ab ipso iterata fuerint, animo recolueris. Eundem enim falsarius in utroque libello verborum locutionumque delectum habuit, eadem lege Fluviorum capita bipartivit, bipartita herbis lapidibusque signavit; eadem esse iussit initia capitum et paragraphorum, eadem in utroque libello testium nomina, scripta, epitheta, eandem denique formulam, qua introduceret testes. Praeterea in Parallelorum libello binas colligavit historiolas, alteram pervulgatam, alteram inauditam; eadem non raro fabularum argumenta per Fluvios disseminavit; eodem semper artificio fluviorum nomina explicuit. Denique testium naturam per utrumque libellum eandem esse supra ostendimus; prodeunt enim auctores circiter sexaginta aut ignoti aut noti eum scriptis ignotis.

Angustias illas quatuor numeri spreverunt: ιθ΄, μ΄, ι΄, π΄. Hos librariorum culpa admissos censeo neque despero, fore aliquem aliquando, qui eos bonorum ope librorum iisdem illis angustiis clausurus sit.[17]) Eum autem quem primo loco posuimus numerum ιθ΄ in antiquis Parallelorum codicibus aliter lectum fuisse Ioannes Lydus declarat, qui, si librariis fides, in codice quo usus est ἐν τῇ πε[μπτῇ] invenit.

Iam mihi viam aspice, quam ingressus falsarius in nomina etsi non omnium, attamen complurium auctorum inciderit. Nimirum non raro ille arrepta syllaba, quae antecedentis alicuius nominis principium efficiebat, auctorem genuit eandem illam syllabam in fronte gerentem. Ita Chrysorrhoae adversam fortunam et Chrysopoleos herbae admirabiles vires nomine suo confirmat Chrysermus scriptor (7, 1. 4). Chrysippes fabulam testatur idem Chrysermus 1, 1. 5, Timandri mortem Timagoras 21, 1. 3. Porro Scamandri matrem Demodicen esse narrat Demostratus 13, 1. 2. Demostrati, Demodices, Demodici memoriam tradit Demaratus (16a), Aristonymi vel Aristonis amores Aristocles (29a). Ita Demostratum (9, 2) in eodem capite bis sequitur Demaratus (9, 3. 5), Agathoclem Samium (9, 1) Agenor (9, 4) et Agatharchides Samius (9, 5), Agathonem (18, 3) Agathocles (18, 3) cum Agathonymo (18, 10), Ctesiam (18, 6) Ctesipho (18, 11), Aristodemum (35a) Aristides (35b), Aristidem ἐν γ΄ Ἰταλικῶν (24b 40b) Aristocles

17) In libello de Fluviis 25, 3 cum praeter hominis morem citaretur liber decimus Indicorum Clitophontis, ex Stobaeo primum librum reposuimus.

ἐν γ' Ἰταλικῶν (25^b 41^b). Similiter qua Archelaus fortuna usus fuerit, narrant Timolaus et Archelaus scriptores.[18])

Proximum est, ut rationem, quam in fingendis voluminum nominibus inierit falsarius, breviter adumbremus. Permultos ille titulos ex eius terrae vel regionis nomine derivavit, in qua historiolas suas tradit accidisse. Itaque, ut Parallelorum exemplo utar, historiolae Romanae, numero quadraginta una, tricies ex Rebus Italicis plerumque ab Aristide Milesio conscriptis haustae esse narrantur. Supersunt undecim, quarum tres (4^b 12^b 18^b) ex eiusdem Aristidis Italicis profluxisse certa coniectura contendere ausim, reliquas falsarius ex variorum auctorum Rebus Siculis, Sybariticis, Ἠπειρωτικοῖς, Historicis[19]), denique Phaenomenis compilavisse se affirmat. Graecarum historiolarum fontes saepius commemorantur hi: Περσικά[20]), Πελοποννησιακά, Μακεδονικά, Βοιωτικά, Γαλατικά, Ἀρκαδικά, Θρακικά, Σικελικά, Λιβυκά[21]), Τυρρηνικά, Λυδιακά, semel Νησιωτικά et Γεωργικά, ter Μεταμορφώσεις, bis Κτίσεις[22]), semel περὶ Ποταμῶν, Παράδοξα, Πελοπίδαι, Μυθικὴ Συναγωγή, Τραγῳδούμενα, Θησηΐς[23]), Κυνηγετικά.[24]) Eadem impudentia scriptorum argumenta nobis propinantur in libello de Fluviis, in quo quod tituli quales περὶ Ποταμῶν περὶ Ὀρῶν περὶ Λίθων praevaleant nemo erit, quem mirari subeat. Atque hic quidem ne laude sua fraudemus Reinesium, qui falsarii dolum, ut videtur, subodoratus, in libello de Fluviis pro codicis lectione Τραγικῶν et Τραγικοῖς egregie restituit Θρακικῶν et Θρακικοῖς 3, 4. 11,

---

18) His nominibus propinqua sunt Θεοκλύμενος et Θεογόνη (7, 5), Ἀλφεσίβοια et Ἄλφιον ὄρος (8, 3); atque haud scio an scriptor a Clitophonte auctore (25, 3) ad Clitorin lapidem (25, 5) delatus fuerit. Aristides Milesius, ut recte vidit Wyttenbachius, ex Aristide Milesiacorum scriptore fictus est.

19) Ἱστορικῶν enim 2^b pro vulg. Ἱστοριῶν scribendum videtur, v. 36^a. Westermannus ad Voss. de H. Gr. p. 401 Ἰταλικῶν coniecit. C. 10^a e Stobaeo ἐν β' Περσικῶν praeferam. Vulg. ἐν β' Ἱστορικῶν.

20) Par. 4^a Aristidis nomen falsum est, hunc enim, ut supra memoravi, Plutarchus in Romanis tantum rebus antestatur.

21) Par. 23^b pro Λιβυκῶν fortasse Κελτικῶν legendum.

22) Idem titulus Fluv. 6, 4.

23) Sic Περσηΐς Fluv. 18, 6. Idem nomen pro vulg. Περσίδος restituendum videtur ibid. § 10. Μελεαγρὶς Fl. 22, 3.

24) Cynegetica iterum habes Fluv. 4, 2.

2. 11, 4; neque hoc loco indignum scitu videtur, verba καθὼς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν δ' περὶ Ποταμῶν, quae in Fluviorum fine leguntur, a Plutarcho sic scribi non potuisse. Περὶ Ποταμῶν enim priori capitis parti, in qua de Indo incredibilia narrantur, accommodatissimum erat, minime posteriori, cui Aristoles περὶ Ὀρῶν vel περὶ Λίθων vel simili adornatus scripto affigendus erat.[25])

Restat ut efficiamus id quod huius paragraphi initio polliciti sumus. Adducitur Par. 23ᵃ Iuba ἐν τρίτῃ Λιβυκῶν, quem librum vulgo eundem putant cum eiusdem Iubae περὶ Λιβύης συγγράμμασιν (Athen. III. p. 83. B). Sed Libyca ista Plutarchea sunt. Falsarium enim et ternarius numerus, et ipsum Libycorum nomen redolet, quod eiusdem hominis Italica, Sybaritica aliaque nomina per huiuscemodi formam producta in memoriam revocat. Deinde cum historiola quam ibi Iuba de Diomede evulgasse narratur, aliunde ignota sit, magna est suspicio, a Plutarcho eam excogitatam esse, id quod confirmari videtur eo, quod Fluv. 18, 12 aliam de Diomede fabulam aeque inauditam iisdem verbis exorsus est μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν. Fictae autem historiolae fons adulterinus subsignandus erat. Denique Iubae περὶ Λιβύης συγγράμματα non tam rerum enarrationem, quam geographiam et historiam naturalem spectasse credibile est. Casui igitur tribuendum, quod argumentum fictitii opusculi cum libello re vera a Iuba emisso concordaverit.

§ 4.

Fontes Plutarchi.

Sed haec de auctoribus falsarii retulisse suffecerit. In qua disputatione si probabilia statuere nobis contigit, historiolarum paradoxorumque, quae sola commenticiorum illorum auctorum fide nituntur, admodum pusillam auctoritatem deprehendi apparet. Neque in multorum nos reprehensionem incursuros confidimus, si quaecunque in Fluviis reperiuntur aliis scriptoribus intentata, falsarii nostri male sollertis commenta pronunciamus.

Eandem quam in auctorum adornanda nube Plutarchus fraudem

---

25) Eodem nomine labem contraxerunt verba καθὼς ἱστορεῖ Θεόφιλος ἐν α' περὶ Λίθων de Fluv. 24, 1. Scribendum videtur περὶ Τίγρεων vel Θηρίων.

molitus est in profundendis fluviorum et montium fetibus, quorum aut inaudita proponuntur nomina aut pervulgatis nominibus paradoxa subiunguntur nemini unquam comperta. Gemmas[26]) quatuor reperi aliunde notas: Aëtiten, Antipathen, Lychnin, Cylindrum; duas herbas: Prometheam et Leucoïon. His adiicienda Clupaca, quem pisciculum non (id quod Plutarcho placuit) grandem piscem fuisse ex Plinio constat. Reliquarum gemmarum herbarumque nomina Plutarchus fabricavit, quod quo ore, qua audacia fecerit, tribus commonstrabo exemplis.[27]) Refertum est caput 18 hominum rerumque nominibus Argolidi propriis[28]), inter quae Adrastea legitur (18, 13), fons Nemeae proximus (Pausan. 2, 14, 3). Hunc Plutarchus in radicem[29]) pegano similem transfiguravit. In eodem capite ad gignendam Cynuram[30]) herbam in Inacho repertam Argolidis urbe, cui Cyaura nomen, abusus est. Quid quod et Charisia herba, Plutarcho auctore (17, 4) in Taygeto reperiri solita, ex Charisia urbe facta fuit, quam imas Taygeti radices attigisse

---

26) Paupertinus grammaticus *περὶ τῶν ἐν ποταμοῖς καὶ ὄρεσιν εὑρισκομένων* laborans herbis et lapidibus, communi grammaticorum refugio, usus est. V. Athen. IX. p. 398. B. *ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶ περὶ πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν εἶδος φυτοῦ, εἶδος ὀρνέου, εἶδος λίθου.*

27) Araxen (23, 4) et Phrixam (14, 15) herbas falsarius a Phrixi et Araxis nominibus derivavit. Machaeram lapidem (10, 5) excogitavit, cum Marsyam degluptum recordaretur (*ὁ ἀσκὸς Μαρσύου* 10, 2), Aulon herbam (10, 3), cum eundem Marsyam cum Apolline tibia decertantem meminisset.

28) In Sagari, Phrygiae flumine pro corrupto vocabulo *μυνδώνιος* Mygdonem, antiquum Phrygiae regem, substituere non haesitavi. Solet enim huius libelli auctor nominibus uti in ea terra tritis, cuius aliquem fluvium vel montem tractat, quanquam nomina ista suis plerumque inveatis circumstruxit.

29) Incassum igitur huic nomini insudavit H. Stephanus in Thesauro (T. 1. p. 702. A. ed. Did.).

30) Pegano similes dicuntur esse Adrastea, Cynura, Phrixa; buglosso Carpyle et herba *ἀνώνυμος* 4, 2. Similiter lapides Plutarchi maximam partem aut nigrent aut albeat: 11, 4 *Φιλάδελφοι — κοραξοὶ τὴν χρόαν.* 18, 8. *Κορύβας — τῇ χρόᾳ κόρακος.* 23, 3 *Σικύωνος — μελάγχρους.* 25, 5. *λίθος Κλειτορίς — ἔστι δὲ λίαν μελάγχρους.* 21, 2 *μέλανα [λιθάρια].* 22, 3 *λίθος πελιδνὸς τῷ χρώματι.* [18, 3 *λίθος βηρύλλῳ παρόμοιος· ὃν ἐὰν κρατήσωσιν οἱ ψευδομαρτυρεῖν ἐθέλοντες, μέλας γίνεται.*] — 24, 2 *Μυνδὰν πάνυ λευκός.* 6, 3 *λίθος παρόμοιος χόνδρῳ ἁλός,* 7, 3 *ἀργύρῳ,* 7, 6 *κισήρει*, 14, 3 *κρυστάλλῳ.* [6, 2 *Κλουπαῖα — αὐξανομένης τῆς σελήνης λευκή, μειουμένης δὲ μέλαινα παντελῶς.*] Praeterea lapis commemoratur sardonychi similis 20, 4 et Lychnis *ἐλαιώδης τῇ χρόᾳ* 1, 2.

novimus. Quae si repnto, non dubito equidem, quin etiam Chrysopolis et Alinda urbes ansam praebuerint falsario ad Chrysopolin et Alindam[31]) herbas confingendas.

In comminiscendis lapidum et herbarum viribus saepiuscule Plutarchus rem suam sic instituit, ut variis calamitatibus, qnibus principes in historiolis suis homines oppressos scribit, medicinas apponeret praesentissimas. Veluti postquam capitis 5 § 1 de Ocyrrhoe stupro comperta expositum est, sequenti paragrapho laudibns effertur Leucophyllos herba, cuins virtute castitas novarum nuptarum defendi possit. Eodem excogitata consilio sunt quae praedicantur de gemma *ἀνωνύμῳ* 7, 6 [*αἱ δὲ ὥραν ἔχουσαι γάμου ἐὰν ὁρῶσιν αὐτὸν, οὐδὲν ἀδικοῦνται παρὰ τῶν ὑβρίζειν θελόντων*] coll. 7, 5 [*καταφρονήσας δὲ τῆς δεισιδαιμονίας ὁ τύραννος ἐν τῷ τεμένει τὴν κόρην ἔφθειρεν*]; de Argyrophylace 7, 3 [*οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες τῶν Λυδῶν συναγοράζουσιν αὐτὸν καὶ πρὸ τῆς εἰςόδου τῶν θησαυρῶν τιθέασι καὶ διαφυλάττουσιν ἀκινδύνως τὸν διατιθέμενον χρυσόν*] coll. 7, 1 [*Χῖος — νυκτὸς βαθείας τοὺς θησαυροὺς Κροίσου τοῦ βασιλέως ἀνέῳξε καὶ τὸν χρυσὸν ἐκκομίζων διεδίδου τοῖς οἰκείοις*]; de Pausilypo 11, 2 [*ὃν ἐὰν εὕρῃ τις πενθῶν παύεται παραχρῆμα τῆς κατεχούσης αὐτὸν συμφορᾶς*] coll. 11, 2 [*Παλαιστῖνος — διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Κόνοζον — Στρύμων — ἀκούσας περὶ τῆς Ῥήσου τελευτῆς καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Παλαιστῖνον*]; de gemma *ἀνωνύμῳ* 16, 2 [*ποιεῖ δὲ ἄριστα πρὸς τοὺς δαιμονιζομένους*] coll. 16, 1 [*Νεῖλος — αἰφνιδίως ἔνθεος γενόμενος*]; de Antipathe 21, 5 [*ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς ἀλφοὺς καὶ λέπρας*] coll. 21, 4 [*Ἄρτεμις δὲ — τῷ παραιτίῳ τοῦ συγκυρήματος ἀλφὸν μετὰ μανίας ἔπεμψε*]; de Mynda 24, 2 [*ὃν ἐὰν κατέχῃ τις, οὐδὲν ὑπὸ θηρίων ἀδικεῖται*] coll. 24, 1 [*Διόνυσος — εἰς τίγριν μετέβαλε τὴν μορφὴν τοῦ σώματος· καὶ φόβῳ πείσας τὴν ἀγαπωμένην ἀνέλαβεν αὐτήν*]; de lapidc cnius nomen excidit 25, 2 [*ὃν ὅταν φορῶσιν αἱ παρθένοι, κατ᾽ οὐδένα τρόπον τοὺς φθορέας φοβοῦνται*] coll. 25, 1 [*Ἰνδὸς — Δαμασαλκίδαν κανηφοροῦσαν βιασάμενος ἔφθειρεν*].[32])

---

31) Codex Pal. *ἀλίνδα.*

32) Apparet ex his exemplis, rectissime Maussacum capitis 18 § 9 ante 5 ponendam censuisse; respondent enim sibi verba *καὶ πατήσας ἑρπετὸν δηλητήριον ἐτελεύτησεν* et *οἱ ποιμένες — οὐδὲν ὑπὸ τῶν ἑρπετῶν ἀδικοῦνται,*

Quae praeterea de gemmis et herbis narrantur, fere omnia ex historiolis singulas gemmas et berbas praecedentibns derivata snnt. Sibi ipsi furtum fecit Plntarchus haec scribens 14, 2: *τοῦτο λειοτριβοῦντες οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες ἀλείφονται τῷ χυλῷ καὶ θερμαίνοντες τὸ ψῦχος εὐρώστως καρτεροῦσιν* coll. 1, 3: *ταύτην λειοτριβοῦντες τῷ χυλῷ τοῖς καύμασιν ἀλείφονται καὶ φέρουσιν ἀκινδύνως τῆς περισσοτέρας θερμασίας τὴν ἀναθυμίασιν.* Denique herba, *ἧς τὰ ἄκρα δρεψάμενοι Θρᾷκες ἐπιτιθέασιν πυρὶ μετὰ τὸν κόρον τῆς δημητριακῆς τροφῆς καὶ τὴν ἀναφερομένην ἀναθυμίασιν δεχόμενοι ταῖς ἀναπνοιαῖς καροῦνται καὶ εἰς βαθὺν ὕπνον καταφέρονται* (3, 3), ex cannabi Scytharum (Herod. 4, 75) facta est, cnins ita meminit Scboliasta Lnciani Vol. 4. p. 130. ed. Jacobitz. *Ἡροδότου διασύρει τὸ περὶ Σκυθῶν αὐτῷ ἱστορούμενον περὶ τῆς βοτάνης, ἧς καιομένης τοῦ ἐκθυμιωμένου καπνοῦ σπῶντες οἱ περικαθήμενοι Σκύθαι τὴν πυρὰν μεθύειν ὡς ἀπὸ οἴνου λέγονται.*

Transeo ad fluviorum et montium principalia nomina et ipsa maximam partem a falsario emeutita. Fraudem hominis paucis significabo. Acheloum Plutarchus arrepto Thestio in illnm delabente antiquissimis temporibus Thestium ait vocatnm esse. Hydaspem olim Indi nomine dictum asseverat: nempe Hydaspem Acesinus, hunc Indus excipit. Sic et Stymphalus lacus (19, 1) Alpbeo proximus et Gargaron (13, 3), unum ex Idae cacuminibus fallaciis Plutarchi inserviunt. Pari artificio

---

neque dubito, quin ex eapitis 13 verbis *ταύτην οἱ κατέχοντες οὔτε φαντασίαν οὔτε θεὸν ὀφθέντα φοβοῦνται* orationem in § 1 biantem probabiliter expleverim ita: *Σκάμανδρος — τῶν τῆς Ῥέας μυστηρίων τελουμένων θεασάμενος τὴν θεὸν* (vel *θεασάμενος φαντασίαν ὑπὲρ ἄνθρωπον*) *αἰφνιδίως ἐμμανὴς ἐγένετο.* Quae in Inaebo narraatur § 3 *εὑρίσκεται δ' ἐν αὐτῷ καὶ λίθος βηρύλλῳ παρόμοιος· ὃν ἐὰν κρατήσωσιν οἱ ψευδομαρτυρεῖν ἐθέλοντες μέλας γίνεται*, ea inde profecta videntur, quod in auribus falsarii qui ad hoc caput fabricaudum ex alieuius periegetae Argolicis nomina Argolica corrasisset, Neptunus resonaret, cui *ψευδομαρτυρίαν* fecisse visus erat Inaehus, *διότι τὴν χώραν Ἥρας ἐμαρτύρησεν εἶναι.* Ad eandem fabulam in eadem § Innonem refero ac verba *τὸν Ἴναχον διὰ πανουργίαν ὑπὸ τοῦ Διὸς κεραυνωθέντα ξηρὸν γενέσθαι*, ubi Neptuno falsarius Iovem fnlminantem substituit. Similiter 14, 5, ubi de Phrixa berba haec: *ὅταν δέ τινι ἐκ μητρυιᾶς ἐπιβουλὴ γένηται, φλόγας ἀναδίδωσιν· καὶ τοῦτο σύσσημον ἔχοντες οἱ φοβούμενοι τὰς ἐπιγεγαμημένας, ἐκκλίνουσι τῶν ἐπικειμένων φόβων τὰς ἀνάγκας*, aperte fabula respicitur omnium ore versata, qua Ino noverca Phrixi Hellesque vitis insidiata fertur. Itaque non *φόβων*, sed *φόνων* legerim.

23, 1 Araxen fluvium prius Bactrum nominatum esse scripsit; Bactrus enim et Araxes ab eodem monte decurrunt, v. Aristot. Meteor. 1, 13. Scamandro et Xantho (13, 1) eiusdem fluvii nominibus eodem tempore celebratis falsarius ita usus est, ut Xanthum prius nomen perbibeat, Scamandrum posterius.[33]) Strymonem, cum prope absit ab Haliacmone, Macedoniae flumine, priscis temporibus huius nomen tulisse vult. Denique Haliacmona afferam (18, 1) vetustum scilicet Inachi nomen, cuius originem Spanhemius in Callimachi H. in Pallad. 50. p. 586 egregie sic enodavit: 'mitto quod Argivus Inachus 'Ἁλιάκμων primum dictus statuatur in libello de fluviis, qui Plutarcho tribuitur; quo ad dictum paullo ante Lacmon, e quo Argivi Inachi fontes eruebat Sophocles, Amphilochici autem Inachi Hecataeus, adludi continuo videtur.'[34]) Cf. Unger. Theb. Parad. I. p. 237 sq. Itaque 18, 10 pro vulgato Δυκήιον, quod nihili est, una litera inserta non iniuria nobis restituisse videmur Λυρκήιον. Quidui enim Coccygius mons Inachum praetercurrens ex huius scriptoris sententia dici olim potuit Lyrceius, in quo Inachum nasci tradit Scholiasta ad Apollon. Rh. 1, 125. conf. Unger. l. c. p. 241.[35])

Verbo tangam historiolas, quas fluviorum et montium nominibus suppositas legimus. Constat singulis Parallelorum capitibus binas contineri historiolas, alteram notam, inauditam alteram, ad illius exemplum a Plutarcho conformatam.[36]) Eandem fraudem passim in libello de Fluviis adhibitam video. Quam enim Plutarchus Par. 34ª (= Stob. 64, 38) narraverat Hippolyti fabulam, nominibus mutatis iisdem fere verbis ru-

---

33) Cui rei simillimum est, quod eiusdem farinae impostor Ptolemaeus Hephaestio in Novae Historiae L. I Ulixem priusquam hoc nomine dictus fuerit, Οὖτιν appellatum esse narrat.

34) 5, 3 Heniochus rex commemoratur Caucasius, praeterea ignotus. Huius nominis materia quaerenda in Colchis H e n i o c h i s, Caucasi radices incolentibus.

35) Interdum tamen falsarius longius prospexit. Ita 5, 3, unde antiquum Caucasi nomen fingeret, ex Armenia adscivit Niphatem (Νιφάντης Codex); Tigridi Gauranum Italicum montem apposuit 24, 3. [Κτοῦρος 19, 3 in Ἀρκτοῦρος mutandum esse propterea suspicatus sum, quod auctorem, qui verbis μετὰ τὴν — Σκυθίας aperte respexit quinti capitis verba μετὰ τὴν — Κοίτης, etiam Arcturi nominis quo bis ibi usus erat memorem fuisse idque Cronio monti, de cuius antiquo nomine laboraret, imposuisse vel maxime credibile est.]

36) Wyttenb. Anim. T. 2. P. 2. p. 77.

minatus est Fluv. 3, 1 coll. 8, 3. 2, 3; idemque Smyrnae calamitatem Parallelis insertam initio libelli de Fluviis repetiit Smyrnae nomine in Chrysippen converso. Perpaucae in libello de Fluviis historiolae occurrunt ab aliis scriptoribus praeoccupatae. Eae, si unam de Rhodope et Haemo exceperis eadem tradentem quae et aliis accepta referimus, omnino eiusmodi sunt, ut antiquum tibi haurire videaris fontem sordiculis Plutarchi plus minusve turbatum.[37]) Reliquas historiolas falsarius, ni fallor, proprio Marte finxit: alia enim aliam argumenti ieiunitate aemulatur. Neque satis Plutarchus habuit, semel cupedias suas lectoribus apposuisse, verum bis terve recoctas fastidientibus infulsit. Ita quae 3, 3 narrantur: *Παγγαῖος — τῇ θυγατρὶ κατ' ἄγνοιαν συγγενόμενος καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς — ἑαυτὸν ἀνεῖλε* recurrunt 22, 1: *Ἀχελῷος — τῇ θυγατρὶ Κληστορίᾳ κατ' ἄγνοιαν συνερχόμενος καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Θέστιον.* Eandem ingenioli siccitatem spirant haec: *Πακτωλὸς — ἐν τοῖς Ἀφροδίτης μυστηρίοις Δημοδίκην τὴν ἀδελφὴν κατ' ἄγνοιαν βιασάμενος καὶ περὶ τῶν συμβεβηκότων περιηχηθεὶς διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Χρυσορρόαν* 7, 1. *Ἵμερος — διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης κατ' ἄγνοιαν ἐν παννυχίδι τὴν ἀδελφὴν Κλεοδίκην βιασάμενος ἔφθειρε· τῇ δ' ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν κατηχηθεὶς περὶ τῶν συμβεβηκότων καὶ ἀθυμήσας διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Μαραθῶνα* 17, 1. *Ἀστραῖος — παννυχίδος Ἀθηνᾶ τελουμένης Ἀλκίππην τὴν ἀδελφὴν κατὰ ἄγνοιαν βιασάμενος ἔφθειρε καὶ ἀφείλετο τῆς προειρημένης τὸν δακτύλιον.*[38]) *τῇ δ' ἐπιούσῃ κτλ.* 21, 1. 25, 1: *Τῶν τοῦ Διονύσου μυστηρίων τελουμένων — Ἰνδὸς — Δαμασαλκίδαν κανηφοροῦσαν βιασάμενος ἔφθειρε· ζητούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ τυράννου πρὸς κόλασιν διὰ φόβον ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Μαυσωλὸν* [20, 1: *τῇ δ' ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν ζητούμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς κόλασιν κτλ.*]. Porro vide mihi 20, 1: *Εὐφράτης — τὸν υἱὸν Ἀξούρταν εὑρὼν μετὰ τῆς μητρὸς ἀναπαυόμενον καὶ ὑπολαβὼν ὑπάρχειν τῶν πολιτῶν τινα — ἐλαιμοτόμησεν αὐτόν* et 22, 1: *εὑρὼν δὲ τὸν υἱὸν Καλυδῶνα μετὰ τῆς μητρὸς ἀναπαυόμενον καὶ*

---

37) Huc referenda quae narrantur de Mycenarum origine 18, 1; de Eueno fluvio 8, 1 coll. Par. 40ᵃ; de Coccygio monte 18, 10; de Orphei capite et lyra 3, 4; de Helicone et Cithaerone 2, 3 [v. Schol. Hesiod. Opp. et DD. p. 33 Gaisf. Schol. Odyss. 3, 267. Tzetz. Chil. VI, 88. p. 917.

38) Cf. Parall. 19ᵃᵇ.

μοιχὸν εἶναι δόξας κατ᾽ ἄγνοιαν ἐγονοκτόνησεν. Deinde 19, 1: *᾽Αλφειὸς — ἁμιλληθεὶς Κερκάφῳ τῷ ἀδελφῷ περὶ ἀρχῆς ἀνεῖλε τὸν προειρημένον καὶ ὑπὸ ποινῶν ἐλαυνόμενος ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Νύκτιμον.* 23, 1: *᾽Αράξης — πρὸς ῎Αρβηλον τὸν πάππον ὑπὲρ σκήπτρων ἁμιλλώμενος αὐτὸν κατετόξευσεν· ποινηλατούμενος δὲ ὑπ᾽ ᾽Ερινύων ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Βάκτρον.*

At in enarrandis rebus tam novis tamque mirificis stili novitate videbatur opus esse, qua et ipsa legentium stupor excitaretur. Subnata igitur sunt Plutarcho vocabula praeterea nunquam audita, novae dicendi formulae, nova constructio. Ac formulas quidem novas supra congessimus; verba *ἅπαξ εἰρημένα* pro libelli ambitu sat multa grammaticus procreavit haec: *γονοκτονέω, διαπτερύσσομαι, θηρογόνος, μισοπάρθενος, παρθενοκτονία, πορφυράνθεμος, προςεκθρώσκω.* De constructione Plutarcho propria v. ad Fluv. 17, 2.

§ 5.

Aetas Plutarchi.

De aetate Plutarchi nostri diversissimae a doctis hominibus sententiae latae sunt. Fluviorum auctorem ipso codice Palatino[39]), ex quo libellus ille haustus fuit, inferiorem statuebat Dodwellus; Marciano Heracleota i. e. quinto saeculo A. Forbigerus Geogr. Ant. Vol. 1. p. 451. G. Bernhardy[40]) falsarii nugas inter quartum quintumve saeculum in ordinem redactas esse scripsit. Parallela denique Minora Clemente Alexandrino antiquiora habuit Carolus Ludovicus Rothius. Sed unus audiendus est quem extremo loco nominavimus: recte enim ille Parallelorum frustum agnovit in Clementis Protrept. p. 27, C. Sylb. *᾽Ερεχθεὺς δὲ ὁ ᾽Αττικὸς καὶ Μάριος ὁ ῾Ρωμαῖος τὰς αὐτῶν ἐθυσάτην θυγατέρας, ὧν ὁ μὲν τῇ Φερρεφάττῃ, ὡς Δημάρατος ἐν πρώτῃ Τραγῳδουμένων, ὁ δὲ τοῖς ἀποτροπαίοις ὁ Μάριος, ὡς Δωρόθεος ἐν τῇ τετάρτῃ ᾽Ιταλικῶν ἱστορεῖ* [coll. Par. Min. 20^{ab}. Stob. Floril. 39, 33]. Addo Strom. L. 1. p. 334, D. *Θεόπομπος δὲ καὶ ῎Εφορος καὶ*

---

39) Codicem Palatinum saeculo IX exeunte vel ineunte X exaratum esse constat.

40) Anal. in Geogr. Gr. Min. p. 29.

Τιμαῖος Ὀρθαγόραν τινὰ μάντιν ἀναγράφουσι, καθάπερ ὁ Σάμιος Πυθοκλῆς ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν Γάϊον Ἰούλιον Νέπωτα [Par. 14ᵃ]. [41]) Crediderim autem floruisse Plutarchum nostrum fere sub Hadriano et Traiano imperatoribus vel adeo exeunte saeculo primo. Videntur enim qui tum erant homines literati inter alia studia etiam huic incubuisse, ut hominum, urbium, fluviorum, montium transnominatorum memoriam in collectanea referrent adderentque veras fictasve causas, quibus nominum istae mutationes factae essent. Vixit tunc temporis Nicanor Cyrenaeus, Auctor *Μετονομασιῶν*, et Ptolemaeus Hephaestio, qui in Nova Historia non pauca illius industriae specimina reliquit. Narrat etiam Gellius XIV. 6, a viro in literarum cultu non ignobili adversaria sibi oblata esse, in iisque cum alia mirabilia tum vero haec scripta fuisse: 'quibus urbibus regionibusque vocabula iam mutata sint, quod Boeotia ante appellata fuerit Aonia, quod Aegyptus Aëria, quod Creta eodem quoque nomine Aëria dicta est, quod Attice *Ἀκτή*, quod Corinthus Ephyre, quod Macedonia *Ἠμαθία*, quod Thessalia *Αἱμονία*, quod Tyros Sarra, quod Thracia ante Sithon dicta sit, quod Paestum *Ποσειδώνιον*.' Porro neque mendacia hominis primo vel secundo saeculo indigna. Constat enim illius aetatis grammaticos problematis qualibuscunque parata habuisse responsa. In quo negotio persequendo non raro illis ab honesta doctrina solutionem non esse subiectam in promtu est. Tiberium certe novimus grammaticis suis quaestiones proposuisse enodandas, quibus vel Oedipi sagacitas perturbari debuit. Quid igitur mirum, si grammatici, ne ex Caesarum ac Maecenatum gratia exciderent, neve amitterent famam reconditioris doctrinae, mendaciorum edidere monstra eaque auctorum testimoniis stabiliverunt ex tempore fictis? Orta inde est personata quaedam grammaticorum doctrina, incredibilium procreatrix, quam non contenti illi in conviviis iactavisse ac circulis, codicibus inclusam etiam posteris commendaverunt. Eiusmodi nugis referta est Ptolemaei Nova Historia, cuius iam nomine proditur, nihil in ea tradi, nisi quod novum et inauditum sit: in qua conscribenda Ptolemaeus non hoc sibi proposuit, ut veterum auctorum abstrusas observationes in horrea cogeret, verum ut repudiatis quae docta antiquitas propagaverat, sua ipsius inventa non sine fictitiorum auctorum testimonio legentibus obtruderet.

---

41) Excidit igitur in Parallelorum vulgata *Νέπως* ante *μάντις*.

Nomen Plutarchi.

De genuino grammatici nomine varie a doctis hominibus quaesitum est. Hariolati sunt qui libellum de Fluviis Parthenio vel Aeliano vel Antonino Liberali subiicerent.[42]) Plutarchi nomen Dodwellus ab utriusque libelli auctore affectatum dicit, Wyttenbachius aliique a librariis profectum autumant. At scriptorem Plutarchi Chaeronensis aequalem huius nomen induisse parum credibile est; deinde vero, ut concedam, in inscribendis Parallelis librarium facillime ad Plutarchi nomen delabi potuisse, probabilem desidero causam, cur idem in libello de Fluviis factum videatur. Porro Plutarchi nomen Parallelis Minoribus impositum reperit Stobaeus[43]); Plutarchum ἐν τῷ περὶ ποταμῶν citat Eustathius p. 381, 18. p. 1854, 25; utriusque libelli codices Plutarchi nomen prae se ferunt. Quidni igitur homini nostro re vera Plutarcho nomen fuerit? Plutarchum certe grammaticum loquentem induxit Athenaeus, Plutarchum Iuniorem, et ipsum grammaticum, cui libellum de Fluviis tribuebat G. J. Vossius[44]), commemoravit Tzetz. ad Lycophr. 653. Chiliad. I. v. 343.

Plutarchum nostrum Alexandria ortum videri acute perspexit Bernhardy Anal. in Geogr. Gr. Min. p. 29; in Italia commoratum esse Parallela Minora declarant.

§ 6.

Editiones Fluviorum.

Plutarchum de Fluviis primus evulgavit Sigismundus Gelenius[45]) codice usus, qui solus hunc libellum ad nostram cognitionem pervexit

---

42) Maussac. ad Plut. de Fluv. p. 158. Gaulmin. ad Theod. Prodr. Rhod. p. 543. Fabric. B. G. V. p. 191. ed. Harl.

43) Floril. VII. 62 coll. Arsen. Viol. p. 214.

44) De Hist. Gr. p. 210. Ceterum vehementer errasse Vossium, cum eidem scriptori libellum de Fluviis et quinque libros περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις addiceret, stili diversitas, quae inter utrumque libellum intercedit, satis superque arguit. Calidius etiam Valckenarius iudicavit ad Eur. Phoen. p. 597.

45) Editionum titulos repetere nolui; enarrantur enim accuratissime apud Hofmannum Lex. Bibl. T. I. p. 400. T. III. p. 363 sq.

Palatino n. 398. Permulta Gelenius in scriptoris oratione correxit, neque tamen ut quidquam a se novatum indicaret; unde factum est, ut posteriores editores, quibus codicem usurpare vetitum esset, illius emendationes pro Palatini lectionibus venditarent. Gelenium excepit Ph. J. Maussacus, qui in duabus quas adstruxit Fluviorum editionibus laudabiliter nonnulla, alia temere mutavit. Ex Maussaciana fere tota pendet Hudsoni editio, ad cuius calcem H. Dodwellus coniecturas nonnullas depromsit. Wyttenbachius in editione Oxoniensi nimis religiose ad principem reversus etiam verba corrupta, quae Maussacus dudum emendaverat, recudi iussit. Omni tamen laude vir eruditissimus prosequendus propter emendationes in marginem editionis suae coniectas, quarum perpaucae reperiuntur, quibus scriptorem nostrum non sui similiorem redditum esse contenderis.

De nostra editione paucula praemonenda videntur. Palatinum codicem, quem editorum post Gelenium nemo inspexerat, Baehrii Viri Clarissimi humanitas utendum mihi concessit. Stobaei excerptis turpiter adhuc neglectis eum quem par fuit honorem reddidimus. Adhibui praeterea, id quod ante me fere a solo Wyttenbachio factum video, medicinam in misello hoc corpusculo sanando efficacissimam, verba dico et formulas, quibus quasi privatis ac suis falsarius usus est. Denique virorum doctorum emendationes sedulo conquisivi.

His igitur instructi subsidiis ad refingenda grammatici verba nos accinximus: in quo negotio, ut consentaneum erat, hanc nobis condidimus legem, ut textum, quantum eius fieri posset, ad Stobaei et Codicis Palatini fidem exigeremus. Sed erraret, qui his auxiliantibus libellum ex sordibus quibus obductus iacebat tersum ac purum evasisse suspicaretur: vix enim tertiam mendorum partem librorum ope corrigere nobis permissum fuit. Itaque non solum doctorum hominum, in primis Batavorum, permultas emendationes, verum etiam coniecturas quas nosmet ipsi de hoc libello periclitati eramus nonnullas in ordinem recepimus.

Reliquum est, ut significem, me in editionum diversitatibus adscribendis noluisse recensere, quaecunque Hudsoniana editio cum Maussaciana vel quae Wyttenbachiana cum his vel cum Geleniana communia habeat meque satis plerumque habuisse eam notare editionem quae prima a Palatini scriptura recesserit. Neglexi etiam indicare, quoties invito Maussaco ex Palatino reposuerim ν ἐφελκυ-

στιχόν ante consonantem[46]), vel ante vocalem particularum *ἀπό κατά δέ* formas integras. Insignivi autem Gelenianam, Maussacianam, Hudsonianam, Wyttenbachianam literis *g*, *h*, *m*, *w*, Palatinum codicem litera *P*.

Scribeb. Rudolstadii Cal. Decembr. a. MDCCCL.

46) Cf. Hasium de Ioanne Lydo p. XLIII ed. Bekker.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ ΚΑΙ ΟΡΩΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΩΝ.

I.

I. *Χρυσίππη διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ γεννήσαντος Ὑδάσπου καὶ μὴ στέγουσα τοὺς παρὰ φύσιν ἔρωτας, νυκτὸς βαθείας τῷ προειρημένῳ συνῆλθε τῆς τροφοῦ συνεργούσης. κατηχηθεὶς δὲ περὶ τῶν συμβεβηκό-* 1149

I.

Titulum libelli ex *P.* dedi. Plutarchum *ἐν τῷ περὶ ποταμῶν* laudat Eustathius p. 381, 18. 1854, 25. Codicis *P.* margini a manu haud ita recenti adscripta sunt haec: *ψευδεπίγραφον τοῦτο. πόρρω γὰρ τῆς Πλουτάρχου μεγαλοφυΐας ἥ τε διάνοια καὶ ἡ φράσις. εἰ μή τις ἕτερος εἴη Πλούταρχος.* Praefatiunculam excidisse ex Parallelorum initio coniicere licet. Initium huius capitis fere eiusmodi fuisse videtur: *Ὑδάσπης ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας νεανικῶς καταφερόμενος εἰς τὴν Σαρωνιτικὴν Σύρτιν· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἰνδός· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Χρυσίππη διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης κτλ.* Haec partim ex reliquorum capitum initiis, partim ex iis effeci verbis, quae praeter grammatici nostri consuetudinem in huius paragraphi fine leguntur, finiri enim paragraphum verbis *ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ὑδάσπης μετωνομάσθη* ex ceteris capitibus intelligitur. Consimilia sunt 24, 1: *Τίγρις ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας τὸν ῥοῦν καταφέρων εἴς τε τὸν Ἀράξην καὶ τὴν Ἀρσακίδα λίμνην* et 25, 1: *Ἰνδὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας ῥοίζῳ μεγάλῳ καταφερόμενος εἰς τὴν τῶν Ἰχθυοφάγων γῆν.*

1, 2. *τοὺς παρὰ φύσιν ἔρωτας.* 12, 2. *τῆς παρὰ φύσιν πράξεως.*

1, 4. *συνεργούσης* Hemsterhusius Observ. Misc. Vol. 4. p. 284. *P:* *συνελθούσης.*

1, 4. *κατηχηθεὶς δὲ περὶ τῶν συμβεβηκότων* idem V. D. l. c. *P:* *οὐκ εὐτυχήσας δὲ περὶ τῶν συμβ.* Vid. 7, 2. 8, 1. 17, 1. 21, 4. 23, 1. Obliteratum videtur *κατηχηθεὶς* etiam 11, 1 in verbis *περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας* et Par. 10, a. ap. Stob. Flor. 39, 31.

των ὁ βασιλεὺς τὴν μὲν ἐνεδρεύσασαν αὐτὸν γραῦν ζῶσαν
B κατέχωσεν· τὴν δὲ θυγατέρα σταυρώσας διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἰνδόν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ὑδάσπης μετωνομάσθη· ἔστιν δὲ τῆς Ἰνδίας νεανικῶς καταφερόμενος εἰς τὴν Σαρωνιτικὴν Σύρτιν.

II. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος Λύχνις καλούμενος. ἐλαιώδης δέ ἐστιν τῇ χρόᾳ καὶ ζεστὸς πάνυ· σελήνης δὲ αὐξομένης εὑρίσκεται πρὸς μελῳδίαν αὐλῶν· χρῶνται δὲ οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες αὐτῷ.

1150 III. Εὑρίσκεται δὲ αὐτοῦ παρὰ τὰς καλουμένας Πύλας βοτάνη παρόμοιος ἡλιοτροπίῳ· ταύτην λειοτριβοῦντες τῷ

1, 5. *τὴν μὲν ἐνεδρεύσασαν αὐτὸν γραῦν.* Par. 22, a. ap. Stob. 64, 34. *ἡ δὲ δόλῳ τὸν δεσπότην ἐνήδρευσεν.*

1, 5. *ζῶσαν κατέχωσεν.* Par. 15, a. *ζῶσα κατεχώσθη.*

1, 9. *Σαρωνιτικήν.* Maussacus *Σαρωνικήν.*

2, 1. *Λύχνις. Λυχνίτης* Maussacus, Hemsterhusius, Salmasius (Exerc. Plin. p. 777) iniuria. Plin. H. N. 37, 7, 29: 'ex eodem genere ardentium *lychnis* — potoria vasa — ex *lychnite* factitata invenio.' Scriptt. Rer. Myth. ed. Bod. 3, 8, 7. p. 203, 5: 'dicuntur a fronte esse gemmae tres, *lychnis*, astrites et ceraunus.' Paulo post haec leguntur: 'est autem *lychnites* lapis purpureus' etc. *Lychnis* iterum redit ibid. p. 204, 8. In *Λύχνις* consentiunt qui locum nostrum respexerunt Lydus de Mens. 3, 8. Anon. in Boiss. An. Gr. 1. p. 417. Glycas Annal. I. p. 88, 9.

2, 2. *ἐλαιώδης δέ ἐστιν τῇ χρόᾳ. ἡλιοειδὴς* Dodwellus. Sed vide Steph. Thes. Didot. 3. p. 666. C. D. et Psellum de Lapid. p. 12 ed. Bern. de Beryllo: *τρεῖς δὲ τούτου τοῦ λίθου μορφαὶ καὶ ὁ μὲν αὐτῶν ἐλαιοβαφής ἐστι* (conf. Boisson. ad Herodian. Epim. p. 46, 3) *τὴν χροιάν.*

2, 2. *ζεστός.* Vulgata corrupta videtur, *ζεστὸς* enim de aestu, non de splendore (hunc Prellerus intelligi voluit Polem. Fr. p. 73) dicitur. Ita *ζεστὸν ὕδωρ* Dioscor. 3, 27. 87. *ζεστὸν ἔλαιον* Id. de Parab. 1, 80. *ἀμυγδάλινον* ibid. 1, 85. Schol. Hom. Il. 2, 145: *καταχυθέντος αὐτοῦ ζεστοῦ ὕδατος* [male Blomfield. ad Callim. Fragm. 5. p. 175: 'ubi Schol. Venet. pro *ζεστοῦ* recte habet *ζέοντος.*' Vid. Bast. App. Ep. Cr. p. 49. Not. 129]. Legendum igitur crediderim: *καὶ πάνυ ναστός*, i. e. *densus* vel *cavitatibus carens* [cf. Dioscor. 3, 51. *ναστὸν σπέρμα.* 3, 71. *σπέρμα δὲ μέλαν, ἐπίμηκες, ναστόν*]. Dodwellus de *ξεστός* cogitavit; loquitur autem grammaticus de lapide rudi, qualis e terrae visceribus producitur, non de laevigato.

2, 3. *οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες.* 7, 3. *οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες τῶν Λυδῶν συναγοράζουσιν αὐτόν.*

3, 1. *εὑρίσκεται.* Scribendum videtur ex more auctoris *εὑρίσκεται* (vel potius *γεννᾶται*) *δὲ ἐν αὐτῷ παρὰ τὰς καλουμένας Πύλας καὶ βοτάνη.*

χυλῷ τοῖς καύμασιν ἀλείφονται καὶ φέρουσιν ἀκινδύνως τῆς περισσοτέρας θερμασίας τὴν ἀναθυμίασιν. οἱ δὲ ἐγχώριοι τὰς ἀσεβῶς ἀναστρεφομένας παρθένους σταυροῖς προσηλώσαντες εἰς αὐτὸν βάλλουσιν, τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν Ἀφροδίτης ὕμνον ᾄδοντες. κατορύσσουσι δὲ κατ' ἐνιαυτὸν γραῦν κατάκριτον παρὰ τὸν ὀνομαζόμενον λόφον Θηρογόνον· ἅμα γὰρ τὴν πρεσβῦτιν ἑρπετῶν πλῆθος ἐκ τῆς ἀκρωρείας ἐξέρχεται καὶ B τὰ περιιπτάμενα τῶν ἀλόγων ζώων κατεσθίει· καθὼς ἱστορεῖ Χρύσερμος ἐν π' Ἰνδικῶν. μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον Ἀρχέλαος ἐν ιγ' περὶ Ποταμῶν.

IV. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Ἐλέφας καλούμενον δι' αἰτίαν τοιαύτην· Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος μετὰ στρατεύματος εἰς Ἰνδίαν ἐλθόντος καὶ τῶν ἐγχωρίων κρίσιν ἐχόντων ἀντιπολεμεῖν αὐτῷ, Πώρου τοῦ βασιλέως τῶν τόπων ἐλέφας αἰφνιδίως οἰστροπλὴξ γενόμενος ἐπὶ τὸν Ἡλίου λόφον ἀνέβη καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος εἶπεν· Δέσποτα βασιλεῦ, τὸ γένος ἀπὸ Γηγασίου κατάγων, μηδὲν ἐξ ἐναντίας Ἀλεξάνδρου

3, 4. *τὴν ἀναθυμίασιν.* 3, 3. *καὶ τὴν ἀναφερομένην ἀναθυμίασιν δεχόμενοι ταῖς ἀναπνοιαῖς καροῦνται.*

3, 6. *τῇ σφῶν διαλέκτῳ.* 6, 4. *λοῦγον γὰρ τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν κόρακα καλοῦσι.* 10, 2. *νώρικον δὲ οἱ Φρύγες τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν ἀσκὸν καλοῦσι.* 14, 2. *καλοῦσι δὲ τῇ σφῶν διαλέκτῳ Βηρωσσοῦ ἔλαιον.*

3, 8. *Θηρογόνον.* Legebatur *Θηρόγονον.* *P*: *θηρογονον* (sic).

3, 8. *ἅμα γὰρ τὴν πρεσβῦτιν ἑρπετῶν πλῆθος ἐκ τῆς ἀκρωρείας ἐξέρχεται.* Scribendum videtur: *ἅμα γὰρ τὴν πρεσβῦτιν καταχωσθῆναι* sive *κατορυχθῆναι.* Vid. ad 17, 2.

3, 10. *τῶν ἀλόγων ζώων.* *τῶν ἄλλων ζώων* Wyttenbachius. Sed nil mutandum. V. Praef. I, 4.

3, 12. *Ἀρχέλαος* g. *Ἀρχέλλαος P.*

4, 1. *παράκειται.* Ita scripsi pro Palatini lectione *ὑπόκειται.* Dodwellus *ὑπέρκειται.*

4, 4. *τοῦ βασιλέως τῶν τόπων.* Cf. 3, 1. *Κάσανδρος δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν τόπων.* 16, 1. *Αἴγυπτος — βασιλεὺς ὑπῆρχε τῶν τόπων.* Ibid. *Γαρμαθώνη τῶν κατ' Αἴγυπτον βασίλισσα τόπων.* Par. 28, a. ap. Stob. Flor. 64, 35. *τῶν κατὰ Τυρρηνίαν βασίλισσα τόπων* [*ἐν τοῖς κατ' Ἀρμενίαν τόποις* 24, 1].

4, 5. *οἰστροπλήξ.* cf. 5, 1. 7, 5.

4, 7. *Γηγασίου.* *ηγασίου P* a pr. m., sec. manus Gamma praefixit. [Infra a pr. m. *Γηγάσιος.*] An *Πηγασίου?* Vid. Procop. T. 1. p. 508, 2 Dindf.

4, 7. *ἐξ ἐναντίας Ἀλεξάνδρου.* 9, 2. *ἐξ ἐναντίας Πεσσινουντίων.*

C ποιήσῃς· Διὸς γάρ ἐστιν [Γηγάσιος]. καὶ τελέσας τὸν λόγον ἔθανεν. ἀκούσας δὲ τούτων ὁ Πῶρος ψοφοδεὴς τοῦ Ἀλεξάνδρου γόνασιν προςέπεσεν εἰρήνην αἰτούμενος· τυχὼν δὲ ὧν ἤθελεν, τὸ ὄρος Ἐλέφαντα μετωνόμασεν· καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γʹ περὶ Ὀρῶν.

II.

I. Ἰσμηνὸς ποταμός ἐστι τῆς Βοιωτίας κατὰ πόλιν Θήβας· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Κάδμου ποῦς ἀπ' αἰτίας
D τοιαύτης· Κάδμος τὸν κρηνοφύλακα δράκοντα τοξεύσας καὶ εὑρὼν ὥσπερ πεφαρμακευμένον φόβου τὸ ὕδωρ, περιήρχετο τὴν χώραν ζητῶν πηγήν· γενόμενος δὲ κατὰ τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατὰ πρόνοιαν Ἀθηνᾶς τὸν δεξιὸν πόδα βαθύτερον εἰς πηλὸν ἤρεισεν· ποταμοῦ δὲ ἀναδοθέντος ἐκ τοῦ τόπου, ὁ ἥρως βουθυτήσας Κάδμου πόδα προςηγόρευσεν αὐτόν. μετὰ δέ τινα χρόνον Ἰσμηνὸς, Ἀμφίονος καὶ Νιόβης παῖς, ὑπὸ Ἀπόλλωνος τοξευθεὶς καὶ ἀλγηδόνι συνεχόμενος, ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς τὸν προειρημένον ποταμὸν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἰσμηνὸς ὠνομάσθη· καθὼς ἱστορεῖ Σώστρατος ἐν βʹ περὶ Ποταμῶν.

4, 8. *Διὸς γάρ ἐστιν [Γηγάσιος].* Gegasium uncinis inclusi, sententiam enim huius loci hanc esse oportet: O Rex, qui originem a Gegasio, mortali homine, ducis, ne quid contra Alexandrum moliare, Jove enim *Alexander* natus est.

4, 9. *ψοφοδεὴς g. ψοφωδηεος* (sic) *P.*

4, 9. *τοῦ Ἀλεξάνδρου γόνασιν.* Malim *τοῖς τοῦ Ἀ. γ.*

II.

1, 3. *δράκοντα.* Edd. *Δράκοντα.*

1, 4. *ὥσπερ.* Probabiliter Wyttenbachius hanc vocem delendam esse iudicat.

1, 4. *πεφαρμακευμένον φόβου τὸ ὕδωρ. φοβου* (sic) *P.* Pro hoc vocabulo *ἐκ φόνου* Rutgers. Varr. Lectt. III, 12. *φόνου* Reines. Varr. Lectt. I, 1. p. 1. Unger. Parad. Theb. I. p. 134. Scribendum videtur *ἐκ τοῦ φόνου* vel *τῷ φόνῳ.*

1, 5. *Κωρύκιον P. Κωρύκαιον ghw. Κωρύκυνον m* et tres Graeco-Latinae.

1, 7. *ἐκ τοῦ τόπου. τύπου* Bernard. ad Thom. Mag. p. 464 probante Wyttenbachio.

II. *Παράκειται δὲ αὐτῷ Κιθαιρὼν ὄρος, ὀνομαζόμενον δὲ πρότερον Ἀστέριον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ δυεῖν γυναικῶν τῶν ἐπισήμων θέλοντος γῆμαι* E *τὴν ὠφελιμωτέραν καὶ ἐν ταῖς ἀκρωρείαις λόφου τινὸς ἀνωνύμου νυκτὸς περιμένοντος ἀμφοτέρας, αἰφνιδίως ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθεὶς ἀστὴρ ἐνέπεσεν τοῖς Εὐρυθεμίστης ὤμοις καὶ ἀφανὴς ἐγένετο. Βοιωτὸς δὲ τὸ σημαινόμενον νοήσας τὴν μὲν κόρην ἔγημεν, τὸ δὲ ὄρος ὠνόμασεν Ἀστέριόν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος. ὕστερον δὲ ἐκλήθη Κιθαιρὼν δι' αἰτίαν τοιαύτην. Τισιφόνη μία τῶν Ἐρινύων εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα παιδὸς* F *εὐπρεποῦς, Κιθαιρῶνος τοὔνομα, καὶ μὴ στέγουσα τὴν ἐπίτασιν τῶν ἐρώτων, λόγους αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν· ὁ δὲ τὸ καταπληκτικὸν τῆς προειρημένης φοβηθεὶς οὐδὲ ἀποκρίσεως αὐτὴν ἠξίωσεν· ἡ δὲ ἀποτυχοῦσα τῆς προαιρέσεως ἐκ τῶν πλοκάμων ἕνα τῶν δρακόντων ἀπέσπασεν καὶ ἐπὶ τὸν ὑπερήφανον ἔβαλεν· ὁ δὲ ὄφις τοῖς κόλποις περισφίγξας* 1151 *αὐτὸν ἀνεῖλεν Ἀστερίου ποιμαίνοντα ἐν ταῖς ἀκρωρείαις. κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν τὸ ὄρος ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη Κιθαιρὼν, καθὼς ἱστορεῖ Λέων ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς Βοιωτιακοῖς.*

III. *Ἑρμησιάναξ δὲ ὁ Κύπριος ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. Ἑλικὼν καὶ Κιθαιρὼν ἀδελφοὶ τυγχάνοντες διαφόρους ἔσχον τῶν τρόπων τὰς διαθέσεις· ὁ μὲν γὰρ Ἑλικὼν πραότε-*

2, 1. *Κιθαιρὼν g. Κιθαιρῶν P* hic et infra.

2, 3. *δυεῖν P. δυοῖν g.*

2, 5. *νυκτός.* post hanc vocem *βαθείας* excidisse videtur. Vid. Praef. I, 14.

2, 5. *αἰφνιδίως.* Ita scripsi pro Palatini lectione *αἰφνίδιος*. Vid. 1, 6. 5, 2. 6, 4. 9, 2. 13, 1. 16, 1 bis.

2, 6. *ἐνέπεσεν* Wyttenbachius. *P: ἔπεσεν.*

2, 10. *Ἐρινύων. Ἐριννῶν P.* Idem Palatinus infra praebet §. 3.

2, 17. *ποιμαίνοντα. P: ποιμαίνοντος.* 'Manssacus corrigi vult *Ἀστέριον ποιμαίνοντα:* hoc rectius sane erat: rectius etiam fuerat, *αὐτὸν ποιμαίνοντα.* At non omnia rectiora huic scriptori obtrudenda.' *Wyttenb.* Nos vero, benignius de Plutarcho nostro iudicantes, Manssaci emendationem recepimus.

2, 18. *μετωνομάσθη Κιθαιρών.* Fortasse *Κιθαιρὼν μετωνομάσθη.* Vid. ad 19, 1.

3, 2. *Ἑλικών. P: Ἑλικῶν* hic et infra.

ρος ὑπάρχων καὶ προσηνὴς, συμπαθῶς ἐγηροβόσκει τοὺς
γονεῖς· ὁ δὲ Κιθαιρὼν πλεονέκτης τυγχάνων καὶ θέλων εἰς
ἑαυτὸν μεταστῆσαι τὴν οὐσίαν, πρῶτον μὲν ἐφόνευσεν τὸν
γεννήσαντα, τὸν δὲ ἀδελφὸν ἐξ ἐνέδρας κατακρημνίζων, καὶ
B αὐτὸς συγκατηνέχθη· κατὰ δὲ θεῶν πρόνοιαν εἰς ὁμώνυμα ὄρη
μεταμορφωθέντες ἐγένοντο Κιθαιρὼν μὲν διὰ τὴν ἀσέβειαν
Ἐρινύων μυχός· Ἑλικὼν δὲ διὰ φιλοστοργίαν Μουσῶν ἐν-
διαίτημα.

III.

I. Ἕβρος ποταμός ἐστι τῆς Θρᾴκης τὴν προσηγορίαν εἰληφὼς ἀπὸ τῆς συστροφῆς τῆς καταφορᾶς τοῦ ὕδατος.

3, 4. *ἐγηροβόσκει.* 'Malim *ἐγηροβόσκει.* Oratio diligentior venustiorque ex ipso Hermesianacte repetita.' *Wyttenb. P: γηροβοσκεῖ.* Imperfectum propterea reposui, quod Plutarcbns in utroque libello a praesente historico abstinuit. Ob eandem enusam 25, 4 Wyttenbachii coniecturam *ἐξετέλει* in orationem recepi. Par. 13, b legendum est *ἐπόρθει* et de Fluv. 14, 4. *διήγειρε* [conf. Par. 22 b. 35 b = Lyd. de Mens. Fr. Cas. p. 385 Bekk.].

3, 8. *κατὰ δὲ θεῶν πρόνοιαν.* An *κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν?* Cf. 23, 4.

3, 10. *Ἐρινύων μυχὸς* Barthius ad Stat. IX. p. 1009 et Wyttenbachius. *P: μῦθος.* Vid. Spaabem. ad Callim. H. in Del. 161. Euseb. Vit. Const. 3, 26. *εἶθ' ὡς οὐδενὸς αὐτοῖς λειπομένου, τῆς γῆς ὕπερθεν δεινὸν ὡς ἀληθῶς ταφεῶνα ψυχῶν ἐπισκευάζουσι, νεκρῶν εἰδώλων σκότιον Ἀφροδίτης ἀκολάστῳ δαίμονι μυχὸν οἰκοδομησάμενοι.* Cf. Eund. 3, 57. de Laud. Const. c. 13.

3, 10. *διὰ φιλοστοργίαν.* malim *διὰ τὴν φ.*

III.

1, 1. *Ἕβρος κτλ. Ἕβρος P* hic et infra. Articulum *τὴν*, qui a *P* abest, Wyttenbachio suadente addidi. Vid. Praef. §. 2 (ad Stob. 64, 37). coll. 3, 2. 9, 4. 10, 4. 12, 3. Pro *εἰληχὼς*, quod Gelenio debetur, recepi Bastii (Ep. Cr. p. 54) certissimam emendationem *εἰληφώς. P: ελλη ὡς* (sic). Deniqac *ἀπὸ* post *εἰληφὼς*, quod Wyttenbachius ex Geleniana pro vulgato mendo *ὑπὸ* reposuit, in *P* esse affirmo. Totnm locum Dodwellus sic constitutum voluit: *Ἕβρος ποταμός ἐστι τῆς Θρᾴκης· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Ῥόμβος, προσηγορίαν εἰληφὼς κτλ.*, quem sequitur Kaltwasserus V. G. T. VIII. p. 463. Wyttenbachius: 'Nexus sententiae ostendit mutilum esse locum et sic supplendum: *Θρᾴκης· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ῥόμβος, τὴν προσηγορίαν εἰληχὼς* —. Similiter locutus est auctor initio Capitis de Phaside.' Recte, modo cetera sic

Κάσανδρος δὲ, ὁ βασιλεὺς τῶν τόπων, γήμας Κροτονίκην ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν Ἕβρον· ἀποταξάμενος δὲ τῇ συμβιώ- C
σει τῆς προτέρας γυναικὸς ἐπέγημε τῷ τέκνῳ Δαμασίππην τὴν Ἄτρακος· ἥτις εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ προγόνου λόγους αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν. ὁ δ' ὡς Ἐρινὺν φυγὼν τὴν μητρυιὰν προσηνκαίρει κυνηγίαις. ἀποτυχοῦσα δὲ τῆς προαιρέσεως ἡ ἀσελγὴς κατεψεύσατο τοῦ σώφρονος, ὡς βιάσασθαι αὐτὴν θελήσαντος. Κάσανδρος δὲ τῷ ζήλῳ συμπεριενεχθεὶς μεθ' ὁρμῆς ἐπὶ τὴν ὕλην ἠνέχθη καὶ σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωκε τὸν υἱὸν, ὡς ἐπίβουλον τῶν πατρῴων γάμων. ὁ δὲ υἱὸς περικατάληπτος γενόμενος ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Ῥόμβον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἕβρος μετωνομάσθη· καθὼς ἱστο- D
ρεῖ Τιμόθεος ἐν ια' περὶ Ποταμῶν.

II. *Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ [τῷ προειρημένῳ ποταμῷ] βοτάνη παρόμοιος ὀριγάνῳ, ἧς τὰ ἄκρα δρεψάμενοι Θρᾷκες, ἐπιτιθέασιν πυρὶ μετὰ τὸν κόρον τῆς δημητριακῆς τροφῆς, καὶ* E
τὴν ἀναφερομένην ἀναθυμίασιν δεχόμενοι ταῖς ἀναπνοιαῖς καροῦνται καὶ εἰς βαθὺν ὕπνον καταφέρονται.

corrigas: *ὕδατος. μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Κάσανδρος**) *ὁ βασιλεὺς τῶν τόπων.* Haud aliter peccatum 11, 1 (*Στρύμων δὲ*) et 18, 1 (*Ἀλιάκμων δὲ*).

1, 3. *Κροτονίκην.* Erat *Κροτωνίκην.*

1, 7. *Ἐρινὺν* *P.* *Ἐριννὺν* *m.*

1, 8. *κυνηγίαις* Manssacus. *γυναικιαις* (sic) *P.* cf. Praef. I, 47. Bast. Ep. Cr. p. 48 Lips.

1, 11. *μεθ' ὁρμῆς ἐπὶ τὴν ὕλην ἠνέχθη.* Legebatur *ἤχθη.* Vid. Praef. I, 38.

1, 12. *ὡς ἐπίβουλον. ὡς τὸν ἐπίβουλον?* Vid. Praef. I, 30.

2, 1. *γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ κτλ.* In Palatino tertia paragraphus secundam praecedit. Equidem antiquum mihi restituisse videor sententiarum ordinem: nimirum oculo aberraverat nescio quis librariorum ab herba origano simillima ad Pangaeum montem. Cuius quum conscius factus esset erroris, ut herbam illam in Hebro reperiri referret, de suo addidit *τῷ προειρημένῳ ποταμῷ.* Quartae paragraphi initium et ipsum paulisper ab eodem librario immutatum, Plutarchus enim sine dubio dederat: *γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ βοτάνη Κιθάρα καλουμένη.* Denique ex Nostri consuetudine verba *καθὼς ἱστορεῖ Τιμόθεος ἐν ια' περὶ ποταμῶν* melius in fine paragraphi secundae post *καὶ εἰς βαθὺν ὕπνον καταφέρονται* legentur.

---

*) *P:* *κάσανδρος* ^δὲ^ *ὁ βασιλεύς.* *δὲ* a m pr.

III. *Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Παγγαῖον τὴν προσηγορίαν ἔχον δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. [Ὁ] Παγγαῖος, Ἄρεως καὶ Κριτοβούλης παῖς, τῇ θυγατρὶ κατ᾽ ἄγνοιαν συγγενόμενος καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς ἔδραμεν εἰς Καρμάνιον ὄρος, καὶ διὰ λύπης ὑπερβολὴν σπασάμενος τὸ ξίφος ἑαυτὸν ἀνεῖλεν· κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν ὁ τόπος μετωνομάσθη Παγγαῖος.*

IV. *Γεννᾶται δὲ καὶ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει βοτάνη Κιθάρα καλουμένη διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Διασπαράξασαι τὸν Ὀρφέα τὰ μέλη τοῦ προειρημένου εἰς ποταμὸν ἔβαλον Ἕβρον· καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ τοῦ θνητοῦ κατὰ πρόνοιαν θεῶν εἰς δράκοντα μετέβαλεν τὴν μορφὴν τοῦ σώματος· ἡ δὲ λύρα κατηστερίσθη κατὰ προαίρεσιν Ἀπόλλωνος· ἐκ δὲ τοῦ ῥεύσαντος αἵματος ἀνεφάνη βοτάνη Κιθάρα καλουμένη. τῶν δὲ Διονυσίων τελουμένων αὕτη κιθάρας ἀναδίδωσιν ἦχον· οἱ δ᾽ ἐγχώριοι*
F *νεβρίδας περιβεβλημένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον ᾄδουσιν·*

3, 1. *παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Παγγαῖον.* Ita dedi pro Palatini scripturam *ὄρος δὲ αὐτῷ παράκειται Παγγαῖον.* Paulo post *ὁ* uncinis inclusi, nova enim persona introducitur, aliunde ignota.

3, 3. *καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς P. καὶ* om. *w.*

3, 4. *Καρμάνιον.* an *Καρμανόριον?*

3, 6. *Παγγαῖος.* de masculino, quod in *P.* et edd. legitur, dubitare licet. Praeterea malim *κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν ὁ τόπος Π. μετωνομάσθη.* Vid. ad 24, 3.

4, 2. *διασπαράξασαι. αἱ διασπ.* Wyttenbachius.

4, 5. *μετέβαλεν τὴν μορφὴν τοῦ σώματος.* 'Ita quidem locutus est Auctor in Acheloo [22, 4 et Tigride 24, 1], sed alia in sententia. Nisi quid excidit, malim *τὴν μορφὴν τοῦ σχήματος.*' *Wyttenb.* Lacunam etiam Kaltwasserus statuit V. G. 8. p. 465. Mellmannus de Caussis et Auctt. Narr. de Mut. Form. p. 43 simpliciter locum corruptum ait.

4, 5. *κατηστερίσθη* Wyttenbachius. *P.* et edd. *gmhw καταστηρίχθη,* Lipsiensis 1778 *κατεστηρίχθη.* Verum lectionem interpretatione dudum expresserat Natalis a Comitibus. De vocibus *κατηστερίσθη* et *κατεστηρίχθη* confusis adeas Hasium ad Leon. Diac. p. 240, D. Idem vitium Tatiano adv. Graec. c. 15. in verbis *τίνος δὲ ἕνεκεν οὐχὶ καὶ [τὰ ὀνόματα] τῶν τοῦ Διὸς ἀδελφῶν, οἳ διενείμαντο τὰς βασιλείας γραμμάτων σχηματουργίᾳ κατεστηρίχθησαν* Interpres exemit vertendo: sideribus adscripti sunt.

4, 9. *καὶ θύρσους — φρονῶν. P: καὶ θύρσους, ὕμνον αἴδουσιν. κρατοῦντες καὶ τότε φρονήσει (φερονήσει g) ὅταν εσηματην* (sic) *φρονῶν.* Maussacus auctore Salmasio scripsit *καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον ᾄδουσιν· καὶ τότε φρονήσεις, ὅταν ἔσῃ μάτην φρονῶν.* Equidem in reliquis Salma-

Μὴ τότε φρονήσῃς, ὅταν ἔσῃ μάτην φρονῶν·
καθὼς ἱστορεῖ Κλειτώνυμος ἐν [τῷ] γ' [τῶν] Θρᾳκικῶν.

IV.

I. *Γάγγης ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας τὴν προσηγορίαν
λαβὼν δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἰνδῷ τις Καλαυρία νύμφη ἐγέν-* 1152
*νησεν υἱὸν κάλλει περίβλεπτον, τοὔνομα Γάγγην. οὗτος
καρηβαρήσας τῇ μητρὶ κατ' ἄγνοιαν συνεγένετο. τῇ δ' ἐπιούσῃ
τῶν ἡμερῶν παρὰ τῆς τροφοῦ μαθὼν τὴν ἀλήθειαν διὰ λύπης
ὑπερβολὴν ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Χλιαρὸν καλούμενον,
ὃς ἀπ' αὐτοῦ Γάγγης μετωνομάσθη.*

II. *Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ βοτάνη παραπλησία βουγλώσσῳ, ἣν λειοτριβοῦντες τὸν χυλὸν αὐτῆς τηροῦσιν, καὶ νυκτὸς βαθείας τοὺς φωλεοὺς τῶν τίγρεων περιρραίνουσιν· αἱ δὲ διὰ τὴν δύναμιν τῆς ἐκχυθείσης ὑγρασίας προχωρῆσαι μὴ δυνάμεναι θνήσκουσιν· καθὼς ἱστορεῖ Καλλισθένης ἐν γ' [τῶν] Κυνηγετικῶν.*

sium secutus, trimetrum ex emendatione Mauricii Hauptii, Viri Clarissimi, excudendum curavi.

4, 12. *ἐν [τῷ] γ' [τῶν] Θρᾳκικῶν.* Utrumque articulum uncinis inclusi. *Θρᾳκικῶν* Reinesius Varr. Lectt. I, 1. p. 2. *P: Τραγικῶν.* Vid. Praef. §. 3. p. 23.

IV.

1, 4. *Συνεγένετο. τῇ δ' ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν* H. Heringa apud Pierson. ad Moer. p. 472. *P: συνεγένετο τῇ διοπιθουσῃ* (sic) *ὁ δὲ μεθ' ἡμέρας.* Vid. 17, 1. 20, 1. 21, 1.

2, 1. *γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ βοτάνη.* sic scripsi ex more auctoris. *P: γ. δὲ παρ' αὐτῷ β.* Praeterea *παρὰ* cum dativo apud hunc hominem inauditum est. Cf. 1, 3. *παρὰ τὰς καλουμένας Πύλας — παρὰ τὸν ὀνομαζόμενον λόφον Θηρογόνον.* 10, 2. *παρὰ τὰ λείψανα τοῦ Σατύρου.* 14, 3. *παρὰ τὸν ποταμόν.* 14, 4. *παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον.* 14, 5. *παρὰ τὸ Βορέου προσαγορευόμενον ἄντρον.* Par. 7 a. 35 b. 35 a ap. Lydum Fragm. Caseol. p. 113 ed. Bekk.

2, 2. *λειοτριβοῦντες.* *P: ἀεὶ τρίβοντες.* Correxit Maussaeus. Cf. 1, 3. 5, 4. 14, 2.

2, 3. *περιρραίνουσιν. περιραίνουσιν P.*

2, 4. *ὑγρασίας* Wyttenbachius. *P: πρασίας.* Vid. 7, 4. *τὴν ἠλλαγμένην ὑγρασίαν ἀποπτύει.*

2, 5. *ἐν γ' [τῶν] Κυνηγετικῶν.* Articulum uncinis inclusi. *P: κυνηγητικῶν*, quod tacite correxit Maussaeus.

B III. *Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Ἀνατολὴ καλούμενον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀναξιβίαν νύμφην Ἥλιος θεασάμενος χορείαις προςευκαιροῦσαν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐνέπεσεν καὶ μὴ στέγων τῶν ἐρώτων, ἐπεδίωκε τὴν προειρημένην βιάσασθαι βουλόμενος· ἡ δὲ περικατάληπτος γενομένη κατέφυγεν ἐπὶ τὸ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος τέμενος, ὅπερ ἦν ἐν ὄρει Κορύφῃ καλουμένῳ, καὶ ἀφανὴς ἐγένετο· κατόπιν δ' ἀκολουθήσας ὁ θεὸς καὶ μηδαμοῦ τὴν ἀγαπωμένην εὑρὼν διὰ λύπης ὑπερ-*
C *βολὴν ἐκεῖθεν ἀνέτειλεν· οἱ δὲ ἐγχώριοι τὴν ἀκρώρειαν Ἀνατολὴν μετωνόμασαν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· καθὼς ἱστορεῖ Καιμάρων ἐν δεκάτῳ Ἰνδικῶν.*

V.

I. *Φᾶσις ποταμός ἐστι τῆς Σκυθίας παραρρέων πόλιν·*

3, 3. *χορείαις προςευκαιροῦσαν* Wyttenbachius probante Bastio Ep. Cr. p. 48. *P: χωριοις* (sic). Vulgatam V. D. in Thes. Steph. Didot. Vol. 6. p. 1914 ita vertit: in agris degentem. Vid. Praef. I, 47.

3, 3. *καὶ μὴ στέγων τῶν ἐρώτων P. καὶ μὴ στέγων τοὺς ἔρωτας* Manssaeus in textu; alteram coniecturam in notis proposuit hanc: *καὶ μὴ στ. τῶν ἐρώτων ἐπίτασιν,* ubi *τὴν* addere debebat. Posteriorem praefero v. 2, 1. *καὶ μὴ στέγουσα τὴν ἐπίτασιν τῶν ἐρώτων.* [1, 1. *καὶ μὴ στέγουσα τοὺς παρὰ φύσιν ἔρωτας.* Par. 40, b. *καὶ μὴ στέγων τὸν ἔρωτα.*] Bernhardy Anal. in Geogr. Gr. Min. p. 29 tentavit *στέγων τῶν ἐρώτων τὴν ὑπερβολήν* v. Par. 34ª ap. Stob. Flor. 64, 38.

3, 4. *ἐπεδίωκε. ἀπεδίωξε P. ἐπεδίωξε* Wyttenbachius. Reposui imperfectum, quod his firmatur exemplis: 7, 5. *ἐπεδίωκεν αὐτήν.* 8, 1. *ἐπεδίωκε τὸν ἐπίβουλον τῆς ἰδίας θυγατρός.* 18, 6. *τὸν ἐπίβουλον ἐπεδίωκον.* 3, 1. *ἐδίωκε τὸν υἱόν.* 8, 3. *ἐδίωκεν.* Par. 22, a. *ξιφήρης τὴν ἀσελγεστάτην ἐδίωκεν* (recte *ἐπεδίωκεν* ap. Stob. Flor. 64, 34). Bis aoristum habes *συνεδίωξεν* Par. 10, a. *διώξας* 40, a. [Compositum praeterea legitur Par. 16, b, semel simplex Fl. 21, 4 *διωκόμενος*, pro *διωκόντων* enim Par. 16ª Stobaeus 39, 32 verissime *ἐπιδιωκόντων* praebet.]

3, 5. *ἐπὶ τὸ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος τέμενος.* 21, 4. *τὸ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν — βωμὸν ἱδρύσατο Ἀρτέμιδος Ὀρθωσίας.*

3, 6. *Κορύφῃ. P: Κορυφή.* Vid. Lehrs. Aristarch. p. 299.

3, 11. *δεκάτῳ* Palatinus, qui praeter hunc locum, haud aliter atque vulgata, numeros literis, non verbis significavit.

V.

1, 1. *Φᾶσις.* Erat *Φάσις.* Vid. Ukert. Geogr. Ant. T. 3. S. 2. p. 205. Not. 62.

1, 1. *παραρρέων P. παραρέων g.*

1, 1. *πόλιν.* 'Quam urbem? Eius nomen excidisse nemini dubium erit

ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Ἀρκτοῦρος τὴν προσηγορίαν εἰληφὼς διὰ τὴν χωροθεσίαν τῶν κατεψυγμένων τόπων· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Φᾶσις Ἡλίου καὶ Ὠκυρρόης τῆς D Ὠκεανοῦ παῖς τὴν μητέρα μοιχευομένην ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβὼν ἀνεῖλεν· κατὰ δὲ ἐπιφάνειαν Ἐρινύων οἰστροπλὴξ γενόμενος ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν Ἀρκτοῦρον, ἀπ' αὐτοῦ δὲ Φᾶσιν μετωνομασμένον.

II. Γεννᾶται δ' ἐν τῷ ποταμῷ ῥάβδος ὀνομαζομένη Λευκόφυλλος· εὑρίσκεται δὲ τοῖς μυστηρίοις τῆς Ἑκάτης περὶ τὸν ὄρθρον πρὸς παιανισμὸν ἔνθεον αὐτοῦ περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος· ἣν οἱ ζηλότυποι τῶν ἀνδρῶν δρεπόμενοι ῥίπτουσι περὶ τὸν παρθένιον θάλαμον καὶ ἀνόθευτον τηροῦσιν τὸν γάμον. ἐάν τις προπετέστερον ἀποστραφῇ τῶν ἀσεβεστέρων διὰ μέθην

comparanti similes huius auctoris locos initio Capitum de Pactolo, Marsya, Strymone, Nilo, Alpheo, Euphrate.' *Wyttenb.* Probabiliter Maussacus coniecit excidisse *Φᾶσιν,* de qua urbe vide schol. Theocr. 13, 23. Agath. Hist. 3, 19. p. 182, 13. 17. 3, 20. p. 184, 14.

1, 2. *τὸ πρότερον.* Articulus additus 2, 1. 5, 1. 3. 13, 3. 16, 1. 18, 1. 6. 19, 1. 20, 1. 21, 1. 24, 1; omissus 2, 2. 6, 1. 7, 1. 5. 9, 1. 10, 1. 11, 1. 12, 1. 13, 1. 14, 1. 15, 1. 18, 4. 22, 1. 25, 1. Neque tamen dubitare licet, quin etiam in talibus Plutarchus aliquam aequabilitatem captaverit.

1, 4. *Ὠκυρρόης* Ed. Lips. 1778. *Ὠκυρόης* P.

1, 5. *ἐπ' αὐτοφώρῳ. ἐπαυτοφόρῳ P.*

1, 6. *Ἐρινύων. Ἐριννῶν P. Ἐριννύων m.*

1, 7. *εἰς τὸν Ἀρκτοῦρον.* fortasse *εἰς ποταμὸν Ἀρκτοῦρον.* Hoc enim ex similibus huius libelli locis suspicari licet. Pro verbis *ἀπ' αὐτοῦ δὲ Φᾶσιν μετωνομασμένον* familiarem Nostro formulam exspectaveris *ὃς ἀπ' αὐτοῦ Φᾶσις μετωνομάσθη.* Vid. ad 19, 1.

2, 1. *γεννᾶται δ' ἐν τῷ ποταμῷ ῥάβδος.* Malim *γ. δ' ἐν αὐτῷ ῥάβδος.* Excerpsit haec Pseudoaristot. de Mir. Ausc. 158.

2, 3. *παιανισμόν. P: πανισμόν.* Correxerunt Gaulminus ad Prodr. p. 543 et G. Dindorf. in Thes. Didot. Vol. 6. p. 152, e.

2, 4. *δρεπόμενοι.* an *δρεψάμενοι?*

2, 6. *ἐάν τις (τι P) προπετέστερον ἀποστραφῇ τῶν ἀσεβεστέρων διὰ μέθην καὶ εἰς τὸν τόπον εἰςέλθῃ g.* Wyttenbachius: *ἐὰν δέ τις τῶν ἀσεβεστέρων προπετέστερον ἐπιστραφῇ, ἢ καὶ διὰ μέθην εἰς τὸν τόπον εἰςέλθῃ.* Mihi in mentem venit *ἐὰν δέ τις τῶν ἀσεβεστέρων προπετέστερον ἀναστραφῇ διὰ μέθην καὶ εἰς τὸν τ. εἰςέλθῃ,* quam coniecturam adstruere operam dedi in Schneidewini Philol. 1850. Fasc. 1. p. 165.

2, 6. *προπετέστερον.* 11, 1. *προπετέστερον μαχόμενος,*

E καὶ εἰς τὸν τόπον εἰςέλθῃ, τῶν σωφρονούντων ἀφαρπάζεται
λογισμῶν καὶ εὐθὺς ὁμολογεῖ πᾶσιν, ὅσα παρανόμως ἢ ἔπραξεν
ἢ μέλλει πράττειν. οἱ δὲ παρατυγχάνοντες συλλαμβάνοντες
ῥίπτουσιν ἐμβεβυρσωμένον εἰς τὸ καλούμενον Στόμιον τῶν
ἀσεβῶν. Ἔστι δὲ στρογγυλοειδές, φρέατι παραπλήσιον. ἐκ-
δίδωσι δὲ τὸ βληθὲν μετὰ λ' ἡμέρας εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην
σκωλήκων γέμον. Γῦπες δ' αἰφνιδίως ἐπιφανέντες ἀόρατοι
τὸ μὲν κείμενον διαρπάζουσι, καθὼς ἱστορεῖ Κτήσιππος ἐν
β' Σκυθικῶν.

III. Παράκειται δὲ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ
πρότερον Βορέου κοίτη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Βορέας δι' ἐρω-
τικὴν ἐπιθυμίαν Χλῶριν ἁρπάσας τὴν Ἀρκτούρου θυγατέρα
F κατήνεγκεν εἴς τινα λόφον Νιφάντην καλούμενον καὶ ἐγέννησεν
ἐκ τῆς προειρημένης υἱὸν Ὕρπακα τὸν διαδεξάμενον Ἡνιόχου
τὴν βασιλείαν. μετωνομάσθη δὲ τὸ ὄρος Κοίτη Βορέου.
προςηγορεύθη δὲ Καύκασος διὰ περίστασιν τοιαύτην. Μετὰ
τὴν γιγαντομαχίαν Κρόνος ἐκκλίνων τὰς Διὸς ἀπειλὰς ἔφυγεν
1153 εἰς τὴν ἀκρώρειαν Βορέου Κοίτης· καὶ εἰς κροκόδειλον μετα-
μορφωθεὶς ἕνα τῶν ἐγχωρίων ποιμένα Καύκασον ἀναπαύων

2, 7. *τῶν σωφρονούντων ἀφαρπάζεται λογισμῶν.* 9, 2. *τῶν σωφρονούντων λογισμῶν αἰφνιδίως ἀπαλλοτριωθείς.* 12, 1. *ὁ δὲ τῶν φρονίμων λογισμῶν ἐκστάς.* 19, 2. *τοῖς ἀπηλλοτριωμένας ἔχουσι τὰς φρένας.*

2, 12. *τὸ βληθέν.* 21, 2. *ἐμμένει τῷ τόπῳ τὸ βληθέν.*

2, 13. *σκωλήκων m. σκωλίκων P.*

2, 13. *ἐπιφανέντες ἀόρατοι.* Legendum videtur *ἐπιφανέντες ἀθρόοι.*

2, 14. *τὸ μὲν κείμενον P.* 'Nisi qnid excidit, corrigendnm videatur *τὸ ἐγκείμενον.*' *Wyttenb.*

2, 14. *καθὼς ἱστορεῖ.* Legebatur *ὡς ἱστ.* Eadem vox restitueuda 5, 3. Conf. 1, 5. 6. 2, 1. 2. 3, 1. 4. 4, 2. 3. 5, 4. 6, 3. 4. 7, 4. 6. 8, 4. 9, 1. 3. 5. 10, 1. 3. 5. 11, 2. 4. 12, 2. 4. 13, 2. 4. 14, 3. 5. 16, 2. 3. 17, 2. 4. 18, 3. 4. 6. 10. 11. 13. 19, 2. 4. 20, 3. 4. 21, 3. 5. 22, 3. 5. 23, 1. 3. 5. 24, 1. bis. 2. 4. 25, 3. 5.

3, 1. *παράκειται δέ.* Legendum est *παράκειται δὲ αὐτῷ.*

3, 3. *Χλῶριν g,* quam cett. editores secnti snnt. *Χώνην P.*

3, 4. *κατήνεγκεν.* 18, 4. *κατήνεγκεν εἰς ὄρος Ὀφέλτιον.* S, 1. *ἀπήνεγκεν εἰς Πλεύρωνα.* 16, 3. *ἀπήνεγκεν εἰς ὄρος τῆς Αἰγύπτου.*

3, 4. *Νιφάντην.* *Νιφάτην* Ukert Geogr. Ant. T. 3. S. 2. p. 204. Not. 61. Vid. Praef. p. 28. Not. 35.

3, 7. *μετὰ τὴν γιγαντομαχίαν.* *τιτανομαχίαν* Kaltwasserus V. G. Vol. 8. p. 469. Sed vid. 19, 3. *μετὰ τὴν γιγαντομαχίαν Κρόνος.*

3, 10. *ἕνα τῶν ἐγχωρίων ποιμένα, Καύκασον, ἀναπαύων.* 'Sequentia

καὶ κατανοήσας αὐτοῦ τὴν διάθεσιν τῶν σπλάγχνων εἶπεν, οὐ μακρὰν εἶναι τοὺς πολεμίους. ὁ δὲ Ζεὺς ἐπιφανεὶς τὸν μὲν πατέρα δήσας πλεκτῷ ἐρίῳ κατεταρτάρωσεν. τὸ δὲ ὄρος εἰς τιμὴν τοῦ ποιμένος Καύκασον μετονομάσας, προσέδησεν αὐτῷ τὸν Προμηθέα καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπὸ σπλαγχνοφάγου ἀετοῦ βασανίζεσθαι, ὅτι παρηνόμησεν εἰς τὰ σπλάγχνα, καθὼς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν γ' Θεομαχίας [γεγραφώς].

IV. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Προμήθειος καλουμένη, ἣν Μήδεια συλλέγουσα καὶ λειοτριβοῦσα πρὸς ἀντιπαθείας* B
τοῦ πατρὸς ἐχρήσατο, καθὼς ἱστορεῖ ὁ αὐτός.

VI.

I. *Ἄραρ ποταμός ἐστι τῆς Κελτικῆς, τὴν προσηγορίαν εἰληφὼς παρὰ τὸ ἡρμόσθαι τῷ Ῥοδανῷ· καταφέρεται γὰρ εἰς τοῦτον κατὰ τὴν χώραν τῶν Ἀλλοβρόγων. ἐκαλεῖτο δὲ πρό-*

ostendunt, nonnulla hic excidisse: quod non animadversum Maussaeo, neque ipsi adeo Th. Reinesio, huiusmodi esse egregie aperuit T. Hemsterhusius ad Luciani Prometh. p. 202, ut locus sic suppleatur: *καὶ εἰς κροκόδειλον ὁ Κρόνος μεταμορφωθεὶς ἔλαθεν· ὁ δὲ Προμηθεὺς ἕνα τῶν ἐγχωρίων ποιμένα Καύκασον ἀναταμών, καὶ κατανοήσας αὐτοῦ τὴν διάθεσιν τῶν σπλάγχνων, εἶπε* (an potius *εἶδεν*) *οὐ μακρὰν ἐ. τ. π.' Wyttenb.* Pro *ἀναταμὼν* Reinesius Varr. Lectt. I, 1. p. 4: *ἀναρπάζων*, Dodwellus *ἀνασπῶν* coniecerunt.

3, 14. *Καύκασον μετονομάσας g. Καύκασος μετωνομασθεὶς P.*

3, 16. *καθώς.* legebatur *ὡς*. Vid. ad 5, 2.

3, 17. [*γεγραφώς*]. Hanc vocem iam Wyttenbachio suspectam uncinis seclusimus.

4, 3. *καθὼς ἱστορεῖ ὁ αὐτός.* Haec Grammatici manum parum referunt: videntur delenda esse et huc transponendus titulus, qui in superioris paragraphi fine legitur, *καθὼς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν γ' Θεομαχίας.*

VI.

1, 1. *Ἄραρ — Ἀλλοβρόγων.* Plutarchus singulorum fluminum nomina aut interpretatione etymologica illustrare aut fabulam de homine narrare solet, qui flumini nomen suum imposuerit. Utraque originationis ratio hoc tantum loco copulata invenitur. Praeterea ex aliorum capitum initiis *) apertum est, verba *Ἄραρ ποταμός ἐστι τῆς Κελτικῆς* a verbis *κατὰ τὴν χώραν τῶν Ἀλλοβρόγων* male disiuncta esse. Interiectam igitur sententiam

*) *κατὰ πόλιν Θήβας* 2, 1. *κατὰ πόλιν Σάρδεις* 7, 1. conf. 11, 1. 16, 1. 19, 1. 20, 1.

C τερον Βρίγουλος· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἄραρ κυνηγεσίας χάριν εἰς ὕλην προχωρήσας καὶ εὑρὼν τὸν ἀδελφὸν Κελτίβηρον ὑπὸ θηρίων ἀνηλωμένον, διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν καιρίως πλήξας ἔβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν Βρίγουλον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη Ἄραρ.

II. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ μέγας ἰχθὺς, Κλουπαῖα προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων· οὗτος αὐξομένης τῆς σελήνης λευκός ἐστιν· μειουμένης δὲ μέλας γίνεται παντελῶς· ὑπεραυξήσας δὲ ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀκανθῶν.

III. Εὑρίσκεται δ' ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λίθος χόνδρῳ παρόμοιος ἁλὸς, ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς τεταρταίας νόσους,
D τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσιν τοῦ σώματος προσδεδεμένος τῆς σελήνης μειουμένης, καθὼς ἱστορεῖ Καλλισθένης ὁ Συβαρίτης ἐν ιγ' Γαλατικῶν, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν εἴληφεν Τιμαγένης ὁ Σύρος.

IV. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Λούγδουνος καλούμενον· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μώμορος καὶ Ἀτεπόμαρος, ὑπὸ Σεσηρονέως τῆς ἀρχῆς ἐκβληθέντες, εἰς τοῦτον

τὴν προσηγορίαν — τοῦτον vel invito Stobaeo, qui primam huius capitis partem fere totam exscripsit Flor. 100, 14, aliunde intrusam esse suspicor.

1, 8. *μετωνομάσθη Ἄραρ.* malim *Ἄραρ μετων.*

2, 1. *Κλουπαῖα* Stobaeus Flor. l. c. cui lectioni proxime accedit *Κλοπίας* apud Lydum de Mens. 3, 8 et Anonymum in Boisson. An. Gr. Vol. 1. p. 417. *Κλωπίας* ap. Mich. Glycam Ann. I. p. 88, 9. Palatinus: *Σκολόπιδος.*

2, 2. *αὐξομένης.* Parui excerptoribus. *P: αὐξανομένης.* Supra 1, 2. *σελήνης δὲ αὐξομένης.*

3, 1. *εὑρίσκεται δ' ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λίθος χόνδρῳ παρόμοιος ἁλός.* Ita ex Stobaeo reposui, ex quo solum *ἁλὸς* protraxerat Maussacus. *P: εὑρίσκεται δ' ἐν αὐτῷ λίθος ἐν τῇ κεφαλῇ χόνδρῳ παρόμοιος ὃς κάλλιστα κτλ.*

3, 2. *τεταρταίας* Stobaeus. *τεταρταίους P.*

3, 3. *προσδεδεμένος.* Legebatur *προσδεδημένος.* Stobaeanum *προσδεσμευόμενος* ut vulgatae posthaberem, movit me capitis 6 § 3, ubi est *προσέδησεν αὐτῷ τὸν Προμηθέα.*

4, 1. *Λούγδουνος g. Λούσδουλος P. Λούγδουνος* urbs dicitur Eusebio H. E. 5, 1. Chron. Pasch. p. 35 D. p. 64, 3. Dindorf.

4, 2. *μετωνομάσθη.* an *ὠνομάσθη?*

4, 3. *εἰς — τὸν λόγον P.* Wyttenbachius: *εἰς τοῦτον κατὰ προσταγὴν χρησμοῦ ἦλθον τὸν λόγον.* Malim: *κατὰ χρησμοῦ προσταγήν εἰς τοῦτον τὸν λόφον ἦλθον.* cf. 10, 2. *κατὰ δὲ χρησμοῦ προσταγήν.* Vid. etiam Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 208.

κατὰ προσταγὴν τὸν λόφον πόλιν κτίσαι θέλοντες. τῶν δὲ θεμελίων ὀρυσσομένων αἰφνιδίως κόρακες ἐπιφανέντες καὶ διαπτερυξάμενοι, τὰ πέριξ ἐπλήρωσαν δένδρα. Μώμορος δὲ οἰωνοσκοπίας ἔμπειρος ὑπάρχων, τὴν πόλιν Λούγδουνον E
προσηγόρευσεν. λοῦγον γὰρ τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν κόρακα καλοῦσιν· δοῦνον δὲ τόπον ἐξέχοντα· καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ἐν ιγ' Κτίσεων.

VII.

1. *Πακτωλὸς ποταμός ἐστι τῆς Λυδίας κατὰ πόλιν Σάρδεις. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Χρυσορρόας. Χῖος ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀπαθίππης παῖς τὴν μηχανικὴν τέχνην ἀσκήσας καὶ* F
σπάνει βίου συνεχόμενος, νυκτὸς βαθείας τοὺς θησαυροὺς Κροίσου τοῦ βασιλέως ἀνέῳξεν καὶ τὸν χρυσὸν ἐκκομίζων διεδίδου τοῖς οἰκείοις· καταλειφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φρουρῶν καὶ κατάληπτος γενόμενος, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμόν, ὃς ἀπ'

4, 4. *λόφον. λόφος* et *ὅρος* eadem vi posita 1, 6. 2, 2. 5, 3. 14, 4. 16, 3. 18, 6. 7. 12. Iamblich. de V. Pyth. c. 3. *ὑπὸ Κάρμηλον τὸ Φοινικικὸν ὄρος — ἀπ' ἄκρου τοῦ Καρμήλου λόφου.* v. Unger. Parad. Theb. I. p. 402.

4, 6. *δένδρα. τα δένδρα P. τὰ δένδρα* edd. cf. Bast. Ep. Cr. p. 92.

4, 7. *Λούγδουνον m. Λούγδουλον P. λούγδολον g.*

4, 9. *δοῦνον m. λοῦγλον P* (posterius *λ* in rasura est a m. prima). *δοῦλον g.*

4, 9. *τόπον* Hearicus Leo. *τὸν P.*

VII.

1, 2. *Χρυσορρόας* et *Χῖος* hic et iu seqq. Maussacus. *Χρυσορόας* et *Χίος P.* Iuitium huius capitis Wyttenbachius Grammatici coasuetadinem uou uimis recordatus sic restitutum voluit: — *πρότερον Χῖος, ἔπειτα Χρυσορρόας, τὴν προσηγορίαν λαβὼν δι' αἰτίαν τοιαύτην· Χρυσορρόας ὁ Ἀπόλλωνος κτλ.* Imo scribendum videtur: *ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Χρυσορρόας δι' αἰτίαν τοιαύτην. Χρυσορρόας Ἀπ. κτλ.* Vocabulo *ἔπειτα* Plutarchus nunquam usus est: saltem *ὕστερον* diceadum erat. De articalo ante *Ἀπόλλωνος* molesto vid. ad 12, 1.

1, 3. *Ἀπαθίππης. Ἀγαθίππης?* vel *Ἀγανίππης?*

1, 6. *καταλειφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φρουρῶν καὶ κατάληπτος γενόμενος P. καταληφθεὶς g.* Wyttenbachius verba *καὶ κατάληπτος γενόμενος* a librario illata opinatur. Malim: *καταδιωχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φρουρῶν καὶ περικατάληπτος γενόμενος.* Vid. Praef. I, 41.

1, 7. *ποταμόν.* priscum fluvii nomeu excidit.

αὐτοῦ Χρυσοῤῥόας μετωνομάσθη. Πακτωλὸς δὲ μετεκλήθη διὰ τήνδε τὴν περίστασιν. Πακτωλὸς, οειολιος καὶ Λευκοθέης
1154 *παῖς, ἐν τοῖς Ἀφροδίτης μυστηρίοις Δημοδίκην τὴν ἀδελφὴν κατ' ἄγνοιαν βιασάμενος καὶ περὶ τῶν συμβεβηκότων κατηχηθεὶς διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν ἔῤῥιψεν εἰς ποταμὸν Χρυσοῤῥόαν· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Πακτωλὸς προσηγορεύθη.*

II. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ ψῆγμα Δαρείου χρυσίου καταφερόμενον εἰς τὸν εὐδαίμονα κόλπον.*

III. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ καὶ λίθος Ἀρουραφύλαξ καλούμενος· ἔστιν δὲ ἀργύρῳ παρόμοιος· εὑρίσκεται δὲ δυσχερῶς τῷ καταφερομένῳ ψήγματι συναναμιγνύμενος· ἔχει δὲ δύναμιν τοιαύτην. οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες τῶν Λυδῶν συναγοράζου-*
B *σιν αὐτὸν καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν θησαυρῶν τιθέασιν, καὶ διαφυλάττουσιν ἀκινδύνως τὸν διατιθέμενον χρυσόν. ὁσάκις γὰρ ἂν φῶρες ἐπέλθωσι, σάλπιγγος ἦχον ἀναδίδωσιν ὁ λίθος. οἱ δὲ, ὡς ὑπὸ δορυφόρων διωκόμενοι, κατὰ κρημνῶν φέρονται. καὶ καλεῖται ὁ τόπος τῶν βιαιοθανατησάντων Πακτωλοῦ φρουρά.*

1, 9. *διὰ τήνδε τὴν περίστασιν.* 5, 3. *διὰ περίστασιν τοιαύτην.* 22, 1. *διά τινα περίστασιν οἰκιακήν.* Par. 18, a ap. Stob. Flor. 7, 66.

1, 9. *οειολιος* (sic) *P.* *ὁ Εἰόλιος g.* Articulum in talibus ferri non posse apparet ex iis quae congessi ad 12, 1. Fortasse *Διός*.

1, 11. *καὶ περὶ τῶν συμβεβηκότων κατηχηθείς.* Perperam Hudsonus *καταισχυνθείς* coniecit. Vide Reines. Varr. Lectt. I, 1. p. 3 et nos ad 1, 1.

2, 1. *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ ψῆγμα Δαρείου χρυσίου, καταφερόμενον εἰς τὸν εὐδαίμονα κόλπον g.* *καταφερόμενος* (sic) *P.* Verbo *ψῆγμα Δαρείου χρυσίου* de ramentis auri optimi intelligit Wesseling. ad Diodor. T. 1. p. 425, 23 assentiente L. Dindorfio in Steph. Thes. Vol. 2. p. 906, D. Adiectivum *Δαρεῖος*, quod nostri tantummodo loci auctoritate nititur, suspectum est. Corrigendum videtur: *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ ψῆγμα χρυσίου, καταφερόμενον εἰς τὸν εὐδαίμονα κόλπον Δαρείου*, i. e. *nascuntur in Pactolo ramenta auri, quae in ditissimum Darii sinum deferuntur*; ut Chrysermum Darii alicuius temporibus *περὶ ποταμῶν* scripsisse Plutarchus simulaverit.

3, 1. *Ἀρουραφύλαξ. Αὐροφύλαξ* Reinesius Varr. Lectt. III, 13 et Kaltwasserus V. G. Vol. 8. p. 473. Videtur scribendum esse *Ἀργυροφύλαξ*.

3, 5. *αὐτὸν g.* *αὐτοῦ P.*

3, 6. *ὁσάκις γὰρ ἂν φῶρες ἐπέλθωσι* Wyttenbachius. *γὰρ ἄνω φῶρες P.* cf. 19, 4. *ὁσάκις γὰρ ἂν ἀστράψῃ Ζεὺς ἢ βροντήσῃ, τοσαυτάκις ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας διὰ φόβον κυλίεται.*

3, 8. *κατὰ κρημνῶν φέρονται.* Par. 22, b. *κατὰ κρημνῶν ἐνεχθείσης.*

IV. *Γεννᾶται δὲ βοτάνη πορφυράνθεμος, καλουμένη Χρυσόπολις· πρὸς αὐτὴν γὰρ αἱ ἀστυγείτονες πόλεις τὸν ἀκέραιον χρυσὸν δοκιμάζουσιν. ἅμα γὰρ αὐτὸν χωνευθῆναι βάπτουσι τὴν βοτάνην· καὶ ἐὰν μὲν ἀνόθευτον τὸ χρυσίον ᾖ, τὰ φύλλα χρυσοῦται καὶ διατηρεῖ τῆς ὕλης τὴν οὐσίαν· ἐὰν δ'* C
ἐφθαρμένον ὑπάρχῃ, τὴν ἠλλαγμένην ὑγρασίαν ἀποπτύει, καθὼς ἱστορεῖ Χρύσερμος ἐν γ' περὶ Ποταμῶν.

V. *Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Τμῶλος, παντοδαπῶν θηρίων πλῆρες· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Καρμανόριον ἀπὸ Καρμάνορος τοῦ Διονύσου καὶ Ἀλεξιρροίας παιδὸς, ὃς κυνηγετῶν ἀπέθανεν ὑπὸ κάπρου πληγείς· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Τμῶλος διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Τμῶλος Ἄρεως καὶ Θεογόνης υἱὸς, βασιλεὺς Λυδίας, ἐν Καρμανορίῳ κυνηγετῶν ὄρει καὶ θεασάμενος Ἀρρίππην παρθένον τῇ Ἀρτέμιδι συναναστρεφομένην, εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐνέπεσεν καὶ πλεονεκτούμενος ὑπὸ* D
τοῦ ἔρωτος ἐπεδίωκεν αὐτὴν βιάσασθαι βουλόμενος· ἡ δὲ περικατάληπτος γινομένη ἀπέφυγεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. καταφρονήσας δὲ τῆς δεισιδαιμονίας ὁ τύραννος ἐν τῷ

4, 1. *γεννᾶται δὲ.* legendum *γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ καί.*

4, 2. *Χρυσόπολις* dedi secutus Tzetzem qui locum nostrum respexit Chil. IV, 412. 713. Praefat. ad Hesiodi Opp. p. 11 [ed. Gaisford.]. Vid. Intpp. ad Aristaen. p. 388 sq. Boisson. *Χρυσοπόλη P.* cf. Praef. §. 4.

4, 3. *ἅμα γὰρ αὐτὸν χωνευθῆναι βάπτουσι τὴν βοτάνην. ἅπτουσι P.* Correxit Kaltwasserus V. G. Vol. 8. p 474. Vid. Tzetz. Chil. IV, 412: *Πόαν καλοῦσι δέ τινα χρυσόπολιν τῇ κλήσει, Ἢ τὸν χρυσὸν τὸν καθαρὸν χεόμενον τοῖς φύλλοις Δέχεται, καὶ χρωννύεται πρὸς βάθος βεβαμμένη. Ἂν δ' ἔστι κίβδηλος χρυσὸς, οὐ δέχεται τοῖς φύλλοις.* Sequentia sic conformanda videntur: *καὶ ἐὰν μὲν ἀνόθευτον τὸ χρυσίον ᾖ, τὰ φύλλα χρυσοῦται· ἐὰν δὲ ἐφθαρμένον ὑπάρχῃ τὴν ἠλλαγμένην ὑγρασίαν ἀποπτύει καὶ διατηρεῖ τῆς ὕλης τὴν οὐσίαν.*

5, 2. *πλῆρες.* Legebatur *πλήρης.*

5, 2. *Καρμανόριον.* Erat *Καρμανώριον.*

5, 3. *Καρμάνορος. Κάρμωνος P. Καρμάνωρος m.*

5, 3. *Ἀλεξιρροίας m. Ἀλεξιροίας P.*

5, 6. *Καρμανορίῳ. Καρμανίῳ P. Καρμανωρίῳ* Maussacus.

5, 7. *Ἀρρίππην.* Erat *Ἀρρίπην.*

5, 8. *ἐνέπεσε.* Legebatur *ἔπεσε.* Vid. Praef. 1, 25.

5, 10. *περικατάληπτος γινομένη.* malim *γενομένη.* Vid. Praef. 1, 41.

5, 10. *ἀπέφυγεν.* Fortasse *κατέφυγεν.*

τεμένει τὴν κόρην ἔφθειρεν· ἡ δὲ ἀθυμίᾳ συσχεθεῖσα βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψεν. ἀναξιοπαθήσασα δὲ ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν ἡ θεὸς, οἰστροπλῆγα τῷ προειρημένῳ ταῦρον ἐπέσκηψεν, ὑφ' οὗ ῥιφεὶς εἰς ὕψος καὶ εἰς σκόλοπας κατενεχθεὶς, μετὰ βασάνων ἔθανεν. Θεοκλύμενος δὲ, τοῦ προειρημένου παῖς, τὸν γεννήσαντα θάψας τὸ ὄρος ἀπ' αὐτοῦ μετωνόμασεν.

E VI. *Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος κισήρει παρόμοιος καὶ σπανίως εὑρίσκεται· τετράκις γὰρ τῆς ἡμέρας ἀλλάσσει τὴν χρόαν· βλέπεται δὲ ὑπὸ παρθένων τῶν μήπω χρόνον φρονήσεως ἐχουσῶν· αἱ δὲ ὥραν ἔχουσαι γάμου ἐὰν ὁρῶσιν αὐτὸν, οὐδὲν ἀδικοῦνται παρὰ τῶν ὑβρίζειν θελόντων· καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ....*

VIII.

Λ υ κ ό ρ μ α ς.

I. *Λυκόρμας ποταμός ἐστι τῆς Αἰτωλίας· μετωνομάσθη*

5, 12. *βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψεν* Wyttenbachius. *παρέτριψεν P.* Vid. Praef. 1, 40.

5, 14. *ἐπέσκηψεν.* malim *ἐνέσκηψεν.* Vid. Praef. 1, 27.

5, 16. *τοῦ προειρημένου παῖς.* ὁ addendum videtur.

6, 3. *τῶν — χρόνον* Wyttenbachius; *τῶν μὴ τῷ χρόνῳ P.* 'Legendum *τῶν μήπω χρόνον φρονήσεως ἐχουσῶν.* Ex communi fonte hic locus venit in libellum, qui sub Aristotelis nomine fertur, De Mirabilibus Auscult. Cap. 174 [Westerm.], sed neque ibi sanus legitur, *τῶν μὴ τῷ χρόνῳ φρονήσεως μετεχουσῶν.* Duplex fuit sana lectio, altera *τῶν μήπω χρόνον φρονήσεως ἐχουσῶν,* altera *τῶν μήπω φρονήσεως μετεχουσῶν.' Wyttenb.* 'Vulgo dicuat hodie, *quae nondum ad annos discretionis venerunt,* verbo *impuberes.* Nam apud Plutarch. his opponuntur *αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμων.' Niclas* ap. Beckm. ad Aristot. l. c. p. 361.

6, 4. *γάμου P. γάμων m.*

VIII.

1, 1. *Λυκόρμας ποταμός ἐστι τῆς Αἰτωλίας g. Λύκαρμος P* in lemmate et in textu. Vid. Stob. Flor. 100, 15. Aristot. de Mir. Ausc. 171. Initium capitis fere tale fuisse probabile est: *Εὔηνος ποταμός ἐστι τῆς Αἰτωλίας· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λυκόρμας· μετωνομάσθη δὲ Εὔηνος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Εὔηνος, Ἄρεως καὶ Στερόπης παῖς τὴν Οἰνομάου θυγατέρα γήμας Ἀλκίππην, ἐγέννησε ἐκ τῆς προειρημένης θυγατέρα Μάρπησσαν, ἣν παρθένον ἐφρούρει. Ἴδας δὲ ὁ Ἀφαρέως κτλ.* Verba *Εὔηνος, Ἄρεως — ἐφρούρει* ex Par. 40, a supplevi.

δ' Εὔηνος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἴδας, ὁ Ἀφαρέως παῖς, δι' F
ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Μάρπησσαν ἁρπάσας, ἀπήνεγκεν εἰς Πλεύρωνα. κατηχηθεὶς δὲ περὶ τῶν συμβεβηκότων ὁ Εὔηνος, ἐπεδίωκεν τὸν ἐπίβουλον τῆς ἰδίας θυγατρός· γενόμενος δὲ κατὰ Λυκόρμαν καὶ τῆς συλλήψεως ἀπελπίσας, ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν ἔβαλεν· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὔηνος μετωνομάσθη.

II. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Ζάρισα προσαγορευο-* 1155
μένη, λόγχῃ παρόμοιος, ποιοῦσα πρὸς ἀμβλυωπίας ἄριστα· καθὼς ἱστορεῖ Ἀρχέλαος ἐν α' περὶ Ποταμῶν.

III. *Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Μύηνον καλούμενον ἀπὸ Μυήνου, τοῦ Τελέστορος καὶ Ἀλφεσιβοίας παιδός. οὗτος γὰρ ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς φιλούμενος καὶ μὴ θέλων μιαίνειν τὴν κοίτην τοῦ γεννήσαντος, εἰς Ἄλφιον ὄρος ἀνεχώρησεν. Τελέστωρ δὲ τῷ ζήλῳ τῆς γυναικὸς συμπεριενεχθείς, τὴν ἐρημίαν μετὰ τῶν δορυφόρων κατὰ τοῦ τέκνου ληψόμενος ἐδίωκεν.*

1, 2. *Ἴδας* m. *Εἴδας* P.
1, 3. *Μάρπησσαν* P. *Μάρπισσαν* m.
1, 6. *κατὰ* P. *μετὰ* m.
1, 6. *Λυκόρμαν* g. *Λυκάρμαν* P.
1, 6. *τῆς συλλήψεως ἀπελπίσας.* 18, 6. *καὶ ἀπελπίσασαι τῆς συλλήψεως.*
1, 6. *εἰς ποταμόν.* malim *εἰς τοῦτον τὸν ποταμὸν* vel *εἰς τὸν προειρημένον ποταμόν.*
2, 1. *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Ζάρισα προσαγορευομένη, λόγχῃ παρόμοιος* Stobaeus 100, 15. *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη ἡ λόγχῃ παρόμοιος* P coll. Aristot. de Mir. Ausc. 171. *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Σάρισσα, λόγχῃ παρόμοιος* Maussaeus. *Σάρισσα* verum videtur.
2, 3. *καθὼς ἱστορεῖ Ἀρχέλαος ἐν α' περὶ Ποταμῶν.* Haec absunt a P. Effeci ea ex Stobaei verbis *Ἀρχελάου ἐν πρώτῳ Περὶ ποταμῶν.*
3, 2. *παιδὸς* g. *τῆς παιδὸς* P.
3, 4. *Τελέστωρ δὲ τῷ ζήλῳ τῆς γυναικὸς συμπεριενεχθείς.* Ita scripsi praeeunte in plerisque Dodwello. *Τελέστωρ δὲ ὁ ζηλωτὴς τῆς γυναικὸς συσχηματισθεὶς* P *Τελέστωρ δὲ τῷ ζήλῳ τῆς γυναικὸς συσχεθεὶς* Wyttenbachius. Vid. 3, 1. *Κάσανδρος δὲ τῷ ζήλῳ συμπεριενεχθείς.* 16, 1. *τούτου δὲ ταῖς δεήσεσι τῆς γυναικὸς συμπεριενεχθέντος.* Ante *Τελέστωρ* probabile est excidisse hancce fere sententiam: *ἀποτυχοῦσα δὲ τῆς προαιρέσεως ἡ ἀσελγής, κατεψεύσατο τοῦ σώφρονος, ὡς βιάσασθαι αὐτὴν θελήσαντος.* Cf. 3, 1.
3, 5. *τὴν ἐρημίαν — ἐδίωκε.* Fuit fortasse: *περιερχόμενος τὴν ἐρημίαν μετὰ τῶν δορυφόρων καταληψόμενος τὸ τέκνον ἐπεδίωκεν.*

Μύηνος δὲ φθάσας τοῦ πατρὸς τὰς ἀπειλὰς κατεκρήμνισεν ἑαυτόν. τὸ δ' ὄρος κατὰ πρόνοιαν θεῶν ἀπ' αὐτοῦ Μύηνον μετωνομάσθη.

B IV. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ Λευκόϊον ἄνθος, ὃ μητρυιᾶς ὀνομασθείσης μαραίνεται· καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γ' περὶ Ὀρῶν.*

IX.

Μαίανδρος.

I. *Μαίανδρος ποταμός ἐστι τῆς Ἀσίας· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀναβαίνων· μόνος γὰρ ἐκ πάντων τῶν ποταμῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόμενος πηγῶν εἰς ἑαυτὸν παλινδρομεῖ. προς-*
C *ηγορεύθη δὲ Μαίανδρος ἀπὸ Μαιάνδρου, τοῦ Κερκάφου καὶ Ἀναξιβίας παιδός, ὃς πρὸς Πεσσινουντίους πόλεμον ἔχων ηὔξατο τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἐὰν ἐγκρατὴς γένηται τῆς νίκης, θύσειν τὸν πρῶτον αὐτῷ συγχαρέντα ταῖς ἀνδραγαθίαις, τρόπαια φέρων. ὑποστρέψαντι δὲ τῷ προειρημένῳ πρῶτος συνεχάρη συναντήσας ὁ παῖς Ἀρχέλαος μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς. ὁ δὲ τῆς προειρημένης δεισιδαιμονίας ἀναμνησθείς, κατ' ἀνάγκην τοῖς βωμοῖς προςήγαγεν τοὺς προςήκον-*

3, 7. *φθάσας τοῦ πατρὸς τὰς ἀπειλάς.* Alias *ἐκκλίνων*; 5, 3. *ἐκκλίνων τὰς Διὸς ἀπειλάς.* 19, 3. *τὰς Διὸς ἀπειλὰς ἐκκλίνων.* 14, 5. *ἐκκλίνων τῶν φόβων τὰς ἀνάγκας,* ut dubitare liceat, an idem etiam hoc loco acciderit.

IX.

1, 1. *Μαίανδρος ποταμός ἐστι τῆς Ἀσίας.* Inserui *ἐστί.*

1, 1. *Ἀσίας.* Particulam Asiae, non universam Asiam significari exspectabas. Hoc certe reliquorum capitum initia docent. Fortasse *Φρυγίας.*

1, 2. *μόνος γὰρ ἐκ πάντων τῶν ποταμῶν.* 24, 3. *μόνος [γὰρ] ἐκ πάντων τῶν Περσῶν.*

1, 5. *Πεσσινουντίους* g. *Πεσινουντίους* P, qui tamen infra bis *Πεσσινουντίων* exhibet.

1, 7. *τρόπαια φέρων. τρόπαια φέροντι* Wyttenbachius. Mihi totus locus sic emendandus videtur: *θύσειν τὸν πρῶτον αὐτῷ συγχαρέντα ἐπὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις. ὑποστρέψαντι δὲ τῷ προειρημένῳ τρόπαια φέροντι συνεχάρη κτλ.*

1, 10. *δεισιδαιμονίας* P. *δεισιδαιμωνίας* g.

1, 11. *τοῖς βωμοῖς προςήγαγεν τοὺς προςήκοντας. προςήγαγεν* Wyttenbachius pro Palatini lectione *κατήγαγεν; τοῖς* addidi de meo. Vid. Praef. I, 46.

τας. ἀθυμήσας δ' ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς
ποταμὸν Ἀναβαίνοντα, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Μαίανδρος προσηγο- D
ρεύθη· καθὼς ἱστορεῖ Τιμόλαος ἐν α' Φρυγιακῶν. μέμνηται
δὲ τούτων καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ἐν τῇ Πεσσινουντίων
πολιτείᾳ.

II. Δημόστρατος δὲ ὁ Ἀπαμιεὺς ἱστορίας μέμνηται
τοιαύτης. Μαίανδρος ἀκμὴν στρατηγὸς χειροτονηθεὶς ἐξ ἐναν-
τίας Πεσσινουντίων καὶ παρ' ἐλπίδας τῆς νίκης ἐγκρατὴς γενό-
μενος, τὰ ἀναθήματα τῆς μητρὸς τῶν θεῶν διέδωκε τοῖς στρα-
τιώταις· κατὰ δὲ πρόνοιαν τῆς θεᾶς τῶν σωφρονούντων λογι-
σμῶν αἰφνιδίως ἀπαλλοτριωθεὶς, προςαπέκτεινεν τὴν γυναῖκα
καὶ τὸν υἱόν· ὀλίγον δὲ σωφρονήσας καὶ εἰς μετάνοιαν ἐπὶ τοῖς
πραχθεῖσιν χωρήσας, ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν, ὃς ἀπ' αὐ-
τοῦ Μαίανδρος προςωνομάσθη.

III. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος κατ' ἀντίφρασιν Σώφρων E
καλούμενος, ὃν ἐὰν βάλῃς τινὸς εἰς κόλπον, ἐμμανὴς γίνεται
καὶ φονεύει τινὰ τῶν συγγενῶν· ἐξιλασάμενος δὲ τὴν μητέρα
τῶν θεῶν, ἀπαλλάσσεται τοῦ πάθους· καθὼς ἱστορεῖ Δημά-
ρατος ἐν γ' περὶ Ποταμῶν. μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀρχέλαος
ἐν α' περὶ Λίθων.

IV. Παράκειται δ' αὐτῷ ὄρος Σίπυλον τὴν προςηγορίαν ἔχον ἀπὸ Σιπύλου τοῦ Ἀγήνορος καὶ Διωξίππης παιδός.

2, 1. Ἀπαμιεύς. Legebatur Ἀπαμεύς.

2, 2. ἀκμὴν στρατηγὸς Rutgers. Varr. Lectt. III, 12, cui adstipulatur Wyttenbachius ad h. l. Vid. 16, 1. Legebatur ἀκμηστρατηγός. Dodwellus coniecerat ἀκμῇ στρατηγός.

2, 4. ἀναθήματα Ed. Lips. 1778. ἀναθέματα P. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 249.

2, 4. διέδωκε τοῖς στρατιώταις. 7, 1. καὶ τὸν χρυσὸν ἐκκομίζων διεδίδου τοῖς οἰκείοις.

2, 6. προςαπέκτεινεν. malim ἀπέκτεινεν.

2, 7. ὀλίγον. fortasse μετ' ὀλίγον vel κατ' ὀλίγον.

2, 8. ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμόν. Nomen fluvii intercidit.

3, 1. Σώφρων g. τέφρων P. Respexit hunc locum Aristot. de Mir. Ausc. 167.

3, 4. ἀπαλλάσσεται τοῦ πάθους. 19, 2. καὶ ἀπαλλάττουσιν αὐτοὺς τῆς μανίας. 24, 1. ἀπαλλαγῆναι τοῦ πάθους θέλων. Par. 35, a ap. Lydum de Mens. Fragm. Caseol. p. 113 ed. Bekk. τὴν δὲ δάμαλιν θύσας τοῦ λοιμικοῦ πάθους ἀπηλλάττετο.

4, 2. Διωξίππης m. Διοξίππης P.

οὗτος γὰρ μητροκτονήσας κατ᾽ ἄγνοιαν καὶ ὑπ᾽ Ἐρινύων οἰστρηλατηθεὶς, εἰς τὸ Κεραύνιον ὄρος ἦλθεν καὶ διὰ λύπης ὑπερβολὴν βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψεν. τὸ δ᾽ ὄρος κατὰ πρόνοιαν θεῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ Σίπυλον ὠνομάσθη.

F V. Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ λίθος παρόμοιος κυλίνδρῳ. ὃν οἱ εὐσεβεῖς υἱοὶ ὅταν εὕρωσιν, ἐν τῷ τεμένει τῆς μητρὸς τῶν θεῶν τιθέασι καὶ οὐδέποτε χάριν ἀσεβείας ἁμαρτάνουσιν· ἀλλὰ φιλοπάτορες ὑπάρχουσιν καὶ πρὸς τοὺς προςήκοντας συμπαθοῦσιν· καθὼς ἱστορεῖ Ἀγαθαρχίδης ὁ Σάμιος ἐν δ᾽ περὶ Λίθων. μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον Δημάρατος ἐν δ᾽ Φρυγίας.

X.

1156 I. Μαρσύας ποταμός ἐστι τῆς Φρυγίας κατὰ πόλιν Κελαινὰς [κείμενος]· προςηγορεύετο δὲ πρότερον πηγὴ Μίδα δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. Μίδας βασιλεὺς Φρυγῶν περιερχόμενος τὰ ἐρημότερα τῆς χώρας καὶ ἀνυδρίᾳ συνεχόμενος, ἥψατο τῆς γῆς καὶ χρυσῆν ἀνέδωκεν πηγὴν, τοῦ ὕδατος χρυσοῦ γενομένου·

4, 3. *ὑπὸ Ἐρινύων.* *ὑπὸ Ἐριννῶν P.*

4. 4. *οἰστρηλατηθεὶς.* 18, 12. *ἐξοιστρηλατούμενος.*

5, 2. *υἱοὶ g.* *υἱὸν P.*

5, 2. *ὅταν g.* *ὅτ᾽ ἂν P.*

5, 3. *ἁμαρτάνουσιν* Aristot de Mir. Ausc. 162. *ἁμάρτουσιν P.*

5, 5. *καθώς.* Legebatur *ὡς.* Vid. ad 5, 2.

5, 6. *περὶ g.* *ἢ P.*

5, 6. *Δημάρατος* Maussacus. *Δημάρετος P.* Hudsono *Δημάρητος* placuit. Vid. Praef. §. 3.

X.

1, 2. *Κελαινὰς* Maussacus. *Κεληνας* (sic) *P.*

1, 2. [*κείμενος*]. Hanc vocem uncis circumclusi. Vid. exempla ad 6, 1. Not. allata.

1, 2. *Μίδα P.* *Μίδου m.* Vid. Bast. Ep. Cr. p. 49. Par. 5, a. *Ἄγχουρος δὲ υἱὸς τοῦ Μίδα.*

1, 3. *περιερχόμενος* Wyttenbachius. Vid. 2, 1. *περιήρχετο τὴν χώραν ζητῶν πηγήν.* 24, 1. *περιήρχετο γῆν τε καὶ θάλασσαν.* Fallitur Bastius qui (Ep. Cr. p. 73) idem sibi in Palatino legisse visus est. Distincte enim *P.* *ἐρχόμενος* praebet.

καὶ ὑπόδιψος ὢν καὶ τῶν ὑποτεταγμένων θλιβομένων, ἀνεκαλέσατο τὸν Διόνυσον. γενόμενος δ' ἐπήκοος ὁ θεὸς, δαψιλὲς B
ὕδωρ ἀνέτειλεν. κορεσθέντων δὲ τῶν Φρυγῶν, Μίδας τὸν ἐκ τῆς κρήνης καταρρέοντα ποταμὸν Μίδα πηγὴν ἐκάλεσεν. μετωνομάσθη δὲ Μαρσύας διὰ τοιαύτην αἰτίαν. νικηθέντος ὑπ' Ἀπόλλωνος Μαρσύου καὶ ἐκδαρέντος, ἐκ τοῦ ῥεύσαντος αἵματος ἐγεννήθησαν Σάτυροί τε καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, Μαρσύας καλούμενος· καθὼς ἱστορεῖ Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν γ' Φρυγιακῶν.

II. *Εὐημερίδας δὲ ὁ Κνίδιος ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. ὁ ἀσκὸς Μαρσύου τῷ χρόνῳ δαπανηθεὶς καὶ κατενεχθεὶς*

1, 6. *θλιβομένων.* 16, 1. *θλιβόμενος δὲ ὑπὸ τῶν κακῶν ὁ τύραννος.* Frequentius in talibus est *τρύχειν* quo usus est Noster Par. 2, b. 39, a ap. Stob. 49, 49.

1, 6. *ἀνεκαλέσατο.* an *ἐπεκαλέσατο?*

1, 9. *καταρρέοντα m. καταρέοντα P.*

1, 9. *Μίδα P. Μίδου m.*

1, 9. *μετωνομάσθη δὲ Μαρσύας.* Midas igitur fluvium fonte illo exorsum suo ipsius nomine ornavit. Idem vero fluvius postea Marsyas nominatus esse perhibetur propterea, quod ex sanguine Marsyae deglupti fluvius extiterit Marsyas dictus. Vides, haec perversissima esse. Itaque olim cogitavi de toto loco ex Eustathio ad Dionys. 321 ita fere refingendo: *μετωνομάσθη δὲ Μαρσύας διὰ τοιαύτην αἰτίαν. νικηθέντος ὑπ' Ἀπόλλωνος Μαρσύου καὶ ἐκδαρέντος, ὁ ἀσκὸς Μαρσύου κρεμασθεὶς καὶ τῷ χρόνῳ δαπανηθεὶς κατηνέχθη. καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν Μίδα κρήνην· καὶ αὐτὴ μὲν μετεκλήθη Μαρσύας, ὁ δὲ ἀσκὸς κατ' ὀλίγον καταφερόμενος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἁλιεῖ τινι προσηνέχθη· κατὰ δὲ χρησμοῦ κτλ.* Nunc tamen satis habeo, post vocabulum *καλούμενος* lacunam statuere; eas enim sententias, quas eiiciendas duxi, Plutarcheas esse monstrant verba *ἐκ τοῦ ῥεύσαντος αἵματος* (cf. 3, 4 *ἐκ δὲ τοῦ ῥεύσαντος αἵματος*), nec minus Alexander Cornelius etiam in Parallelis a Nostro adductus, suadent formulae *καθὼς ἱστορεῖ, ἐν γ' Φρυγιακῶν, ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης,* suadet denique Euemeridas Cnidius, Cnidiis enim scriptoribus fingendis Grammaticus vehementer delectatur.

2, 2. *τῷ χρόνῳ δαπανηθείς.* Miram huius dictionis elegantiam esse observavit Maussaeus, cui recte adversatus est Bastius Ep. Cr. p. 49. Vid. praeterea Cornut. de N. D. c. 6. *καὶ ὁ χρόνος δὲ τοιοῦτόν ἐστι· δαπανᾶται γὰρ ὑπ' αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτοῦ.* Joseph. B. J. 2, 8, 4. *οὔτε δὲ ἐσθῆτας οὔτε ὑποδήματα ἀμείβουσι, πρὶν ἢ διαρραγῆναι τὸ πρότερον παντάπασιν, ἢ δαπανηθῆναι τῷ χρόνῳ.* Euseb. de Vita Const. I, 3. *τὰ δ' ἦν ἄρα πάντα θνητὰ, χρόνου μήκει δαπανώμενα.*

C ἔπεσεν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν Μίδα κρήνην· καὶ κατ' ὀλίγον καταφερόμενος ἅλιεῖ τινι προσηνέχθη· κατὰ δὲ χρησμοῦ προσταγὴν Πεισίστρατος ὁ Λακεδαιμόνιος παρα τὰ λείψανα τοῦ Σατύρου πόλιν κτίσας, Νώρικον αὐτὴν προσηγόρευσεν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος. Νώρικον δὲ οἱ Φρύγες τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν ἀσκὸν καλοῦσιν.

III. Γεννᾶται δὲ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ βοτάνη Αὐλὸς ὀνομαζομένη, ἣν ἐὰν πρὸς ἄνεμον σείσῃ τις, μουσικὴν ἔχει μελῳδίαν· καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν α' Σατυρικῶν.

IV. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Βερεκύνθιον καλούμενον· τὴν προσηγορίαν ἔχον ἀπὸ Βερεκύνθου τοῦ πρώτου ἱερέως γενομένου τῆς μητρὸς τῶν θεῶν.

D V. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος καλούμενος Μάχαιρα· ἔστι γὰρ σιδήρῳ παραπλήσιος· ὃν ἐὰν εὕρῃ τις τῶν μυστηρίων ἐπιτελουμένων τῆς θεᾶς, ἐμμανὴς γίνεται· καθὼς ἱστορεῖ Ἀγαθαρχίδης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς.

2, 3. *Μίδα P. Μίδου m.*

2, 4. *ἁλιεῖ.* 'Haud scio an *αἰγιαλῷ* ab auctore fuerit. Sed plura etiam desidero ad narrationis integritatem.' *Wyttenb.*

2, 4. *κατὰ δὲ χρησμοῦ προσταγὴν — προσηγόρευσεν.* Legebatur *κατὰ δὲ χρησμοῦ προσταγὴν Πεισίστρατος ὁ Λ. παρὰ λείψανα τοῦ Σατ. πόλιν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος κτίσας, Νώρικον αὐτὴν προσηγόρευσεν.* Vitium, quod in ordine verborum positum est, etiam Eustathius propagavit l. c. Transposui sententias Wyttenbachio auctore addidique articulum *τὰ* eodem V. D. iubente.

2, 6. *Νώρικον* Maussacus. *Νόρικον* hic et infra *P.*

3, 2. *ἔχει μελῳδίαν.* 'Bene habet: nec opus corrigere *ἠχεῖ*, quod facile cui in mentem veniat.' *Wyttenb.*

4, 1. *παράκειται δέ.* Tota paragraphus a nescio quo librario decurtata videtur.

5, 2. *σιδήρῳ παραπλήσιος. σιδήρου P*, quod correxi. Vid. 4, 2. 5, 2. 13, 2. 14, 3. 23, 5. *σιδηρίῳ* coniectura est Kaltwasseri V. G. 8. p. 481.

5, 2. *παραπλήσιος m. παραπλήσιον P.*

5, 3. *τῆς θεᾶς. τῆς Ἑκάτης* Aristot. de Mir. Ausc. 173. [cf. 5, 2 init.] In fine paragraphi idem pro Agatharchide Eudoxum citat.

5, 3. *καθὼς P. καθ' ὡς g.*

XI.

I. Στρυμὼν ποταμός ἐστι τῆς Θράκης κατὰ πόλιν Ἠδωνίδα· E προσηγορεύετο δὲ πρότερον Παλαιστῖνος ἀπὸ Παλαιστίνου τοῦ Ποσειδῶνος. οὗτος γὰρ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἔχων πόλεμον καὶ εἰς ἀσθένειαν ἐμπεσὼν τὸν υἱὸν Ἁλιάκμονα στρατηγὸν ἔπεμψεν· ὁ δὲ προπετέστερον μαχόμενος ἀνῃρέθη. περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας Παλαιστῖνος καὶ λαθὼν τοὺς δορυφόρους, διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Κόνοζον· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Παλαιστῖνος ὠνομάσθη. Στρυμὼν δὲ Ἄρεως παῖς καὶ Ἡλίκης ἀκούσας περὶ τῆς Ῥήσου τελευτῆς καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Παλαιστῖνον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Στρυμὼν μετωνομάσθη.

II. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος Παυσίλυπος καλούμενος· F ὃν ἐὰν εὕρῃ τις πενθῶν, παύεται παραχρῆμα τῆς κατεχούσης αὐτὸν συμφορᾶς· καθὼς ἱστορεῖ Ἰάσων Βυζάντιος ἐν τοῖς Θρακικοῖς.

III. Παράκεινται δ' αὐτῷ ὄρη Ῥοδόπη καὶ Αἷμος. οὗτοι ἀδελφοὶ τυγχάνοντες καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἀλλήλων ἐμπεσόντες,

XI.

1, 1. Ἠδωνίδα Maussaeus. Ἡδονίδα P. Maussaeus, quoniam de urbe Hedonide nil compertum haberet, pro πόλιν γαῖαν scriptum fuisse suspicatus est. Sed stat lectio vulgata, Ἠδωνὶς enim diserte urbibus adnumeratur a Niceta Serrariensi (in Mus. Rhen. Nov. 1841. Fasc. 1. p. 143); qui ut erraverit, eodem certe nomine Plutarchum errare potuisse concedendum est.

1, 4. Ἁλιάκμονα. Legebatur Ἀλιάκμωνα.

1, 5. περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας. Fortasse κατηχηθείς, vid. 1, 1.

1, 6. λαθὼν a m. sec. in mg. Codicis. θαλὼν P a m. pr. punctis superscriptis ab eadem m. sec.

1, 8. Στρύμων δὲ Ἄρεως παῖς καὶ Ἡλίκης. Scriptor sine dubio dederat: προσηγορεύθη δὲ Στρύμων δι' αἰτίαν τοιαύτην. Στρύμων Ἄρεως παῖς καὶ Ἡλίκης.

1, 9. Ῥήσου Ed. Lips. 1778. Ῥήσσου P.

2, 2. παραχρῆμα m. παρὰ χρῆμα P.

2, 3. Ἰάσων Βυζάντιος P. Ἰάσων ὁ Βυζάντιος m. Pro articulo pugnant undeviginti exempla 2, 2. 24, 2. 2, 3. 24, 1. 6, 3. bis. 9, 1, 2. 5. 10, 2. 14, 5. 18, 3. 17, 2. 4. 18, 7. 20, 4. 22, 3. 23, 3. 25, 3. Desideratur articulus sexies: 9, 4. 13, 4. 18, 3. 22, 3. 21, 5 et nostro loco. Stobaeus in Excerptis suis articulum constanter omisit, conf. Tit. 100, 10. 11. 14. 18. 20.

2, 4. Θρακικοῖς Reinesius Varr. Lectt. I, 1. p. 2. Τραγικοῖς P. Vid. Praefat. §. 3.

ὁ μὲν αὐτὴν Ἥραν προσηγόρευσεν, ἡ δὲ τὸν ἀγαπώμενον
1157 Δία. οἱ δ' ἀτιμούμενοι θεοὶ τὴν πρᾶξιν μισοπονήρως
ἐνεγκόντες, εἰς ὁμώνυμα ὄρη μετέβαλον ἀμφοτέρους.

IV. Γεννῶνται δ' ἐν αὐτοῖς λίθοι Φιλάδελφοι λεγόμενοι, κοραξοὶ τὴν χρόαν, ἀνθρωπόμιμοι· οὗτοι τεθέντες χωρὶς ἀλλήλων καὶ ὀνομασθέντες, διαλύονται παραχρῆμα καὶ ἰδίας· καθὼς ἱστορεῖ Θράσυλλος Μενδήσιος ἐν γ' περὶ Λίθων· μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον ἐν τοῖς Θρᾳκικοῖς.

XII.

B I. Σάγαρις ποταμός ἐστι τῆς Φρυγίας· προσηγορεύετο δὲ πρότερον Ξηροβάτης ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· τῷ γὰρ θερινῷ

3, 4. *Δία. οἱ δ' ἀτιμούμενοι θεοὶ τὴν πρᾶξιν μισοπονήρως ἐνεγκόντες.* Ita ex coniectura scripsi. *P: Δία, μισοπονήρως. οἱ δ' ἀτιμούμενοι θεοὶ τὴν πρᾶξιν βαρέως ἐνεγκόντες.* Reinesius V. L. 1, 1. p. 4: *Δία. οἱ δὲ ἀτιμούμενοι θεοὶ τὴν πρᾶξιν βαρέως ὡς μισοπόνηροι ἐνεγκόντες* vel *βαρέως καὶ μισοπονήρως ἐνεγκόντες.* Posteriorem Reinesii correctionem probant Kusterus in Thes. Gr. Didot. Vol. 5. p. 1096 et Wyttenbachius. Utrique praestat Dodwelli coniectura *μισοπονήρως δ' οἱ ἀτιμούμενοι θεοὶ τὴν πρᾶξιν ἐνεγκόντες.* *) Apud Nostrum enim *βαρέως* et *μισοπονήρως* iuncta nusquam leguntur, vid. Praef. 1, 15.

4, 2. *κοραξοὶ* G. Dindorf. in Thes. Gr. Didot. Vol. IV. p. 1826. *κορακοὶ P.* Vid. 18, 8. *κόρακος* Moussoeus, *κορακινοὶ* Wyttenbachius.

4, 3. *παραχρῆμα καὶ ἰδίᾳ m. παρὰ χρῆμα καὶ ιδιας* (sic) *P. ἴδιας g.* 'Haec manifesto vitiosa, talia antiquitus sana fuisse suspicor, *διαδύονται διὰ τῶν περιεχόντων καὶ συγγίνονται ἀλλήλοις ἰδίᾳ.* Talem sententiam et nexus loci desiderat et vestigia verborum indicant.' *Wyttenb.* Fortasse: *διαλύουσι παραχρῆμα τὴν ἰδίασιν, solvunt solitudinem,* vel *διάλλονται τὸ διάστημα καὶ ἰδίᾳ μένειν οὐκ ἐθέλουσιν.*

4, 5. *Θρᾳκικοῖς* Reinesius V. L. 1, 1. p. 2. *Τραγικοῖς P.* Excidit nomen auctoris.

XII.

1, 1. *Προσηγορεύετο m. προσηγόρευτο P.*

1, 2. *Ξηροβάτης.* Legebatur *Ξηραβάτης.*

1, 2. *ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος.* Sic scripsi Grammatici consuetudinem secutus pro Palatini lectione *ἀπὸ τοιούτου συγκυρήματος.* Cf. 2, 2. 4, 3. 10, 2. 14, 4. 15, 1. 18, 6. 7. 10. 22, 3. Par. 41, b.

*) Idem verborum ordo est 25, 4. *βαρέως δὲ οἱ λοιποὶ θεοὶ τὴν ἀτιμίαν φέροντες.* In reliquis locis *μισοπονήρως* vel *βαρέως* cum verbo *φέρειν* artissime copulatum.

καταστήματι ξηρὸς ὁρᾶται πολλάκις· ἐκλήθη δὲ Σάγαρις δι' αἰτίαν τοιαύτην. Σάγαρις Μύγδονος καὶ Ἀλεξιρρόης παῖς τὰ μυστήρια τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐξουθενίζων, τοὺς ἱερεῖς [καὶ Γάλλους] αὐτῆς ὕβρισεν. ἡ δὲ μισοπονήρως ἐνεγκοῦσα τὴν πρᾶξιν τῷ προειρημένῳ μανίαν ἐνέσκηψεν. ὁ δὲ τῶν φρονίμων λογισμῶν ἐκστὰς ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Ξηροβάτην, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Σάγαρις μετωνομάσθη.

II. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος Αὐτόγλυφος καλούμενος· εὑρίσκεται γὰρ τετυπωμένην ἔχων τὴν μητέρα τῶν θεῶν. τοῦ- C

1, 4. *Μύγδονος.* *Μυνδώνιος P*, quod correxi. *Μύνδωνος w.* Vid. Praefat. §. 4. Not. 28.

1, 4. *Ἀλεξιρρόης m.* *Ἀλεξιρόης P.*

1, 4. *παῖς τὰ* Wyttenbachius. *πλεῖστα P.* Vid. 2, 1. *Ἴσμηνος, Ἀμφίονος καὶ Νιόβης παῖς.* 3, 2. *Παγγαῖος, Ἄρεως καὶ Κριτοβούλης παῖς.* 5, 1. *Φᾶσις, Ἡλίου καὶ Ὠκυρρόης τῆς Ὠκεανοῦ παῖς.* 7, 1. *Χῖος, [ὁ] Ἀπόλλωνος καὶ Ἀπαθίππης παῖς.* 7, 2. *Πακτωλὸς οειολιος καὶ Λευκοθέης παῖς.* 7, 5. *Τμῶλος, Ἄρεως καὶ Θεογόνης υἱὸς (παῖς?).* 13, 1. *Σκάμανδρος, Κορύβαντος καὶ Δημοδίκης παῖς.* 14, 1. *Τάναϊς, Βηρωσσοῦ καὶ Λυσίππης μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων παῖς.* 16, 1. *Αἴγυπτος Ἡφαίστου καὶ Λευκίππης παῖς.* 22, 1. *Θέστιος, Ἄρεως καὶ Πεισιδίκης παῖς — Ἀχελῶος Ὠκεανοῦ καὶ Ναΐδος νύμφης παῖς.* Par. 34 ap. Stob. Flor. 64, 38. His addantur 7, 5. *ἀπὸ Καρμάνορος, τοῦ Διονύσου καὶ Ἀλεξιρροίας παιδός.* 8, 3. *ἀπὸ Μυήνου, τοῦ Τελέστορος καὶ Ἀλφεσιβοίας παιδὸς* (male hic ante *παιδὸς* Pal. *τῆς* inserit). 9, 1. *ἀπὸ Μαιάνδρου, τοῦ Κερκάφου καὶ Ἀναξιβίας παιδός.* 9, 4. *ἀπὸ Σιπύλου, τοῦ Ἀγήνορος καὶ Διωξίππης παιδός.* 12, 3. *ἀπὸ Βαλληναίου, τοῦ Γανυμήδους καὶ Μηδεσιγίστης παιδός.* 19, 1. *ἀπὸ Στυμφήλου, τοῦ Ἄρεως καὶ Δορμοθέας παιδός.* 22, 4. *ἀπὸ Καλυδῶνος τοῦ Ἄρεως καὶ Ἀστυνόμης παιδός.* Qui loci quo modo inter se conveniant, non opus est ut pluribus exponatur. Alio ordine 17, 1. *Ἵμερος Ταϋγέτης νύμφης καὶ Λακεδαίμονος παῖς.* 11, 1. *Στρύμων δὲ Ἄρεως παῖς καὶ Ἡλίκης.* 21, 1. *Κάϊκος Ἑρμοῦ καὶ Ὠκυρρόης παῖς νύμφης,* quae sane ad normam, quam plurimis illis exemplis evicimus, videntur exigenda esse. Omittitur autem *παῖς* in hisce: 1, 6. *Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος.* 5, 1. *Ὠκυρρόης τῆς Ὠκεανοῦ.* 11, 1. *ἀπὸ Παλαιστίνου τοῦ Ποσειδῶνος.* 16, 1. *ἀπὸ Μέλανος τοῦ Ποσειδῶνος.* 21, 1. *ἀπ' Ἀστραίου τοῦ Ποσειδῶνος.* 23, 1. *ἀπ' Ἀριέξου τοῦ Πύλου.*

1, 5. *τοὺς ἱερεῖς [καὶ Γάλλους].* Verba *καὶ Γάλλους* ab interpolatore profecta puto.

1, 8. *Ξηροβάτην.* Ita scripsi. *ξηραβάδην P.* *Ξηραβάτην m.*

2, 1. *αὐτόγλυφος g.* *αὐτόγλυκος P*, cuius margini a pr. m. titulus adscriptus est *ΛΙΘΟC ΑΥΤΟΓΛΥΦΟC.*

2, 2. *τοῦτον — ξενίζεται.* Maussacus: *τοῦτον τὸν λίθον ἐὰν εὕρῃ τις*

τον τὸν λίθον ἐὰν εὕρῃ τις σπανίως εὑρισκόμενον ἀποτεμνομένων οὐ ξενίζεται, ἀλλ᾽ εὐψύχως φέρει τῆς παρὰ φύσιν πράξεως τὴν ὄψιν· καθὼς ἱστορεῖ Ἀρετάζης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς.

III. *Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Βαλληναῖον καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον βασιλικόν· τὴν προσηγορίαν ἔχον ἀπὸ Βαλληναίου τοῦ Γανυμήδους καὶ Μηδησιγίστης παιδός. οὗτος γὰρ τὸν γεννήσαντα θεασάμενος ἀποτηκόμενον, τοῖς ἐγχωρίοις καὶ Βαλληναῖον ἑορτὴν κατέδειξεν μέχρι νῦν καλούμενον.*

D IV. *Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ λίθος καλούμενος Ἀστήρ. οὗτος εἴωθεν νυκτὸς βαθείας πυρὸς δίκην λάμπειν τοῦ φθινοπώρου τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντος· προσαγορεύεται δὲ τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐγχωρίων Βαλλήν· ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστιν βασιλεύς· καθὼς ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ Κύπριος ἐν β΄ Φρυγιακῶν.*

XIII.

I. *Σκάμανδρος ποταμός ἐστι τῆς Τρωάδος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ξάνθος, μετωνομάσθη δὲ δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. Σκάμανδρος Κορύβαντος καὶ Δημοδίκης παῖς τῶν τῆς Ῥέας*
E *μυστηρίων τελουμένων αἰφνιδίως θεασάμενος, ἐμμανὴς ἐγένετο*

ἀποτεμνομένων σπανίως εὑρισκόμενον. 'Nisi legendum *ἀποτεμνόμενος, is dum ipse castratur, novitate rei non commovetur, cet.* certe ita accipiendum, *is, dum alii castrantur*, novitate rei non commovetur.' *Wyttenb.* Legendum videtur: *τοῦτον τὸν λίθον σπανίως εὑρισκόμενον ἐὰν εὕρῃ τις τῶν ἀποτεμνομένων, οὐ ξενίζεται:* i. e. quem lapidem, rarissime repertum, si quis eorum repererit, qui castrantur, rei novitate non perturbatur.

2, 4. *εὐψύχως* Maussacus. *ἐμψύχως P; μ* a m. sec. in rasura. Par. 2, b. *καὶ στέξας τὰς ἀλγηδόνας εὐψύχως.*

3, 1. *Βαλληναῖον.* Nostrum locum respexit Eustath. ad Il. p. 381, 17. ad Od. p. 1854, 26 et fortasse Schol. ad Aesch. Pers. 659.

3, 4. *ἀποτηκόμενον.* 'Forte *ἀποτεμνόμενον, castratum.*' *Wyttenb.*

3, 5. *τοῖς ἐγχωρίοις.* 'Exciderunt ea quae referuntur ad declarandam causam, quare mons nomen Ballenaei acceperit.' *Wyttenb.*

4, 4. *Βαλλήν. βαλλην* (sic) *P. βαλὴν* Eustath.

XIII.

1, 4. *Αἰφνιδίως θεασάμενος.* Fortasse *θεασάμενος τὴν θεὸν αἰφνιδίως ἐμμανὴς ἐγένετο* vel *θεασάμενος φαντασίαν ὑπὲρ ἄνθρωπον.* Vid. Praef. §. 4. Not. 32.

καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐπὶ Ξάνθον τὸν ποταμὸν ἐνεχθεὶς, ἑαυτὸν εἰς τοῦτον ἔβαλεν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Σκάμανδρος μετωνομάσθη.

II. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Σεῖστρος καλουμένη, παραπλήσιος ἐρεβίνθῳ, κόκκους δὲ ἔχει σειομένους, ὅθεν τὴν προσηγορίαν ἔλαβεν· ταύτην οἱ κατέχοντες οὔτε φαντασίαν οὔτε θεὸν ὀφθέντα φοβοῦνται· καθὼς ἱστορεῖ Δημόστρατος ἐν β' περὶ ποταμῶν.*

III. *Παράκειται δ' αὐτῷ ὄρος Ἴδη, τὸ πρότερον δὲ
ἐκαλεῖτο Γάργαρον· ὅπου Διὸς καὶ Μητρὸς θεῶν βωμοὶ
τυγχάνουσιν. Ἴδη δὲ μετωνομάσθη δι' αἰτίαν τοιαύτην.* F
Αἰγέσθιος, ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ διοςφορου κόρης Ἴδης ἐρασθεὶς συνῆλθε τῇ προειρημένῃ καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τοὺς εἰρημένους Ἰδαίους Δακτύλους. Γενομένης δ' αὐτῆς ἄφρονος ἐν τῷ τῆς Ῥέας ἀδύτῳ Αἰγέσθιος εἰς τιμὴν τῆς προειρημένης τὸ ὄρος Ἴδην μετωνόμασεν.

IV. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος Κρύφιος, ὃς μόνοις* 1158
τοῖς μυστηρίοις τῶν θεῶν φαίνεται· καθὼς ἱστορεῖ Ἡράκλειτος Σικυώνιος ἐν β' περὶ Λίθων.

XIV.

I. *Τάναϊς ποταμός ἐστιν τῆς Σκυθίας· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀμαζόνιος διὰ τὸ τὰς Ἀμαζόνας λούεσθαι ἐν αὐτῷ·
μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Τάναϊς Βηρωσσοῦ καὶ* B
Λυσίππης μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων παῖς, σωφρονέστατος ὑπ-

2, 1. *Σεῖστρος* Manssacus. Legebatur *Σίστρος*. Respexerunt hunc locum Aristot. de Mir. Ausc. 160. Zonaras T. 2. p. 1636 coll. Cyrill. ap. Tittm. Praef. ad Zonar. T. 1. p. CXII.

3, 2. *Γάργαρον g. Τάρταρον P.*

3, 4. *ἐκ τοῦ διοςφορου* (sic) *P. Διοςφόρου g.* 'Forte *ἐκ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θεσμοφόρου,* vel *ἐκ τοῦ Διὸς, κανηφόρου κόρης ἐρασθεὶς —.*' *Wyttenb.* Malim *ἐκ τοῦ Διὸς, κερνοφόρου κόρης Ἴδης ἐρασθεὶς.*

3, 5. *τοὺς εἰρημένους g. τοὺς προειρημένους P.*

3, 6. *ἄφρονος.* 'Vix dubitandum quin ab auctore fuerit *ἀφανοῦς*, ut in simili argumento, De Gange p. 1150, B.' *Wyttenb.*

4, 1. *μόνοις.* Erat *μόνος.*

XIV.

1, 1. *Τάναϊς ποταμός ἐστι τῆς Σκυθίας g. Τάναϊς ἐστιν ποταμὸς τῆς Σκ. P.*

άρχων, τὸ γυναικεῖον γένος ἐμίσει μόνον Ἄρη σεβόμενος· ἐν ἀτιμίᾳ δὲ εἶχεν καὶ τὸ γαμεῖν. ἡ δ' Ἀφροδίτη ἐπιθυμίαν αὐτῷ τῆς μητρὸς ἐνέσκηψεν. ὁ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀντεμάχετο τῷ πάθει· νικώμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν οἴστρων καὶ εὐσεβὴς διαμεῖναι βουλόμενος, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν Ἀμαζόνιον ποταμόν· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Τάναϊς μετωνομάσθη.

II. *Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ φυτὸν Ἁλίνδα καλούμενον·*
C *παρόμοια δὲ ἔχει τὰ φύλλα Κράμβης. τοῦτο λειοτριβοῦντες οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες ἀλείφονται τῷ χυλῷ καὶ θερμαινόμενοι τὸ ψῦχος εὐρώστως καρτεροῦσιν. καλοῦσι δὲ τῇ σφῶν διαλέκτῳ Βηρωσσοῦ ἔλαιον.*

III. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ καὶ λίθος κρυστάλλῳ παραπλήσιος, ὃν ἀνθρωπόμιμος, ἐστεμμένος. ὅταν δὲ ἀποθάνῃ βασιλεὺς, ἀρχαιρεσίας παρὰ τὸν ποταμὸν τελοῦσιν· καὶ ὃς ἂν εὕρῃ τὸν λίθον ἐκεῖνον [ἔχων], παραχρῆμα βασιλεὺς γίνεται, καὶ τὰ σκῆπτρα παραλαμβάνει τοῦ τελευτήσαντος· καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν γ' περὶ Φυτῶν· μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀριστόβουλος ἐν α' περὶ Λίθων.*

D IV. *Παράκειται δ' αὐτῷ ὄρος, τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐνοι-*

1, 5. *ἐν ἀτιμίᾳ — ἐνέσκηψεν g. ἐν ἀτιμίᾳ δὲ εἶχεν καὶ τοὺς γαμεῖν ἐπιθυμίαν αὐτῶν τῆς μητρὸς ἐνέσκηψεν P*, cuius margini recentior manus adlevit verba *ἡ δὲ Ἀφροδίτη.*

2, 1. *Ἁλίνδα.* Fortasse *Ἀλίνδα.* v. Praef. §. 4. Not. 31.

2, 3. *ἀλείφονται* Wyttenbachius. *ἀλείφοντες P.* Vid. 1, 3. *τῷ χυλῷ τοῖς καύμασιν ἀλείφονται. ἀλειφόμενοι* 24, 4.

2, 3. *χυλῷ. ξύλῳ P. χύλῳ* Maussaeus. Vid. 1, 3. 4, 2.

2, 4. *ψῦχος P. ψύχος* edd. nonnullae.

2, 4. *καλοῦσι — ἔλαιον.* Malim: *καλοῦσι δὲ τῇ σφῶν διαλέκτῳ ....., ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστι Βηρωσσοῦ ἔλαιον.* Excidit vox Scythica.

3, 1. *γεννᾶται — ἐστεμμένος.* an *λίθος κρυστάλλῳ παραπλήσιος, ἀνθρωπομίμως ἐστεμμένος?* [*ἀνθρωπόμιμος* iterum legitur 11, 4.] Videtur lapis ille per transversum linea media praecingi.

3, 2. *ὅταν g. ὅτ' ἂν P.*

3, 3. *καὶ ὃς — γίνεται. εὕρῃ* (sic) *P. εὑρεθῇ* quod editiones obsidebat Gelenii coniectura est. Vid. Bast. Ep. Cr. p. 50. Equidem Palatini lectionem restitui et *ἔχων* uncis inclusi. Cf. 9, 5. *ὃν οἱ εὐσεβεῖς υἱοὶ ὅταν εὕρωσιν.* 10, 5. *ὃν ἐὰν εὕρῃ τις.* 11, 2. *ὃν ἐὰν εὕρῃ τις πενθῶν.* 12, 2. *τοῦτον τὸν λίθον ἐὰν εὕρῃ τις.* 18, 7. *καὶ ὅπου ἂν εὕρῃ ξίφους μύκητα.* 18, 8. *ὃν ἐὰν εὕρῃς.*

3, 4. *παραχρῆμα m. παρὰ χρῆμα P.*

κούντων προσαγορευόμενον Βριξάβα· ὅπερ μεθερμηνευόμενον Κριοῦ μέτωπον· ὠνομάσθη δὲ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Φρίξος ἀποβαλὼν παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον Ἕλλην, τὴν ἀδελφὴν, καὶ διὰ τὰ δίκαια τῆς φύσεως συγκεχυμένος, ἐν ταῖς ἀκρωρείαις λόφου τινὸς κατέλυσεν. βαρβάρων δέ τινων θεασαμένων αὐτὸν καὶ μεθ᾽ ὅπλων ἀναβαινόντων, ὁ χρυσόμαλλος κριὸς προκύψας καὶ ἰδὼν τὸ πλῆθος τῶν ἐπερχομένων, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος διεγείρει τὸν Φρίξον ἀναπαυόμενον, καὶ ἀναλαβὼν τὸν προειρημένον μέχρι Κόλχων εἰςήνεγκεν. ὁ δὲ λόφος ἀπὸ E
τοῦ συγκυρήματος Κριοῦ μέτωπον προσηγορεύθη.

V. Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ βοτάνη, τῇ διαλέκτῳ τῶν βαρβάρων Φρίξα καλουμένη, ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστιν μισοπόνηρος· πηγάνῳ δέ ἐστι παρόμοιος· ἣν οἱ πρόγονοι κρατοῦντες, οὐδὲν ὑπὸ μητρυιῶν ἀδικοῦνται· μάλιστα δὲ φύεται παρὰ Βορέου προσαγορευόμενον ἄντρον. συλλεγομένη δ᾽ ἐστὶν ψυχροτέρα χιόνος· ὅταν δέ τινι ἐκ μητρυιᾶς ἐπιβουλὴ γένηται, φλόγας ἀναδίδωσιν· καὶ τοῦτο σύσσημον ἔχοντες οἱ φοβούμενοι τὰς ἐπιγεγαμημένας, ἐκκλίνουσι τῶν ἐπικειμένων φόβων

4, 2. *ὅπερ μεθερμηνευόμενον Κριοῦ μέτωπον.* Ante *Κριοῦ ἐστὶ* excidisse videtur. Vid. 12, 4. *ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστι βασιλεὺς* coll. 14, 5. *ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστι μισοπόνηρος.* 24, 1. *ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστι κατωφερής.* Alienam ab hoc opusculo verborum collocationem arbitror, qualis est 12, 3 *ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον βασιλικόν.*

4, 3. *μέτωπον P.* *μέτωπων* (sic) *g.*

4, 3. *Φρίξος* ex *P.* restitui. Legebatur *Φρύξος* ex Maussaci correctione.

4, 8. *ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος.* cf. 1, 6. 21, 4.

4, 9. *διεγείρει.* malim *διήγειρε.* v. ad 2, 3.

4, 9. *Φρίξον P.* *Φρύξον m.*

βοτάνη
5, 1. *γεννᾶται δ᾽ ἐν — διαλέκτῳ g.* *γεννᾶται δ᾽ ἐν τῷ τόπῳ τῇ διαλέκτῳ P* mediis vocabuli *τόπῳ* literis lineola transfixis. *βοτάνη* a pr. m. In margine est tituli instar a pr. m: *βοτάνη Φρίξα ἐν τῷ ὄρει.*

5, 2. *Φρίξα P.* *Φρύξα m.*

5, 4. *ὑπὸ μητρυιῶν.* malim *ὑπὸ τῶν μ.* Mox *τὸ* desidero ante *Βορέου.*

5, 7. *σύσσημον m.* *σύσημον P.*

5, 8. *τῶν ἐπικειμένων φόβων.* Liban. T. 1. p. 311, 4. Reisk. *καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον ἐκβαλὼν ἀνέῳξε τὰς ὁδοὺς τοῖς ἐμπόροις.* Zosim. 4, 26. p. 204, 17. *τῶν ἐπικειμένων φόβων.* Videtur tamen *φόνων* emendandum esse. Vid. Praefat. §. 4. Not. 32.

τὰς ἀνάγκας· καθὼς ἱστορεῖ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β' Σκυθικῶν.

XV.

F I. Θερμώδων ποταμός ἐστι τῆς Σκυθίας, τὴν προςηγορίαν εἰληφὼς ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον
1159 Κρύσταλλος· ἐκεῖνος γὰρ καὶ θέρους πήσσεται, τῆς τοποθεσίας τὴν τοιαύτην ἰδέαν διεξαγούσης· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην.

XVI.

B I. Νεῖλος ποταμός ἐστι τῆς Αἰγύπτου κατὰ πόλιν Ἀλεξάνδρειαν. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Μέλας ἀπὸ Μέλανος τοῦ Ποσειδῶνος· ὕστερον δὲ Αἴγυπτος ἐπεκλήθη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Αἴγυπτος Ἡφαίστου καὶ Λευκίππης παῖς βασιλεὺς ὑπῆρχεν τῶν τόπων· δι' ἐμφύλιον δὲ πόλεμον μὴ ἀναβαίνοντος τοῦ Νείλου καὶ λιμῷ συνεχομένων τῶν ἐγχωρίων, ἔχρησεν ὁ Πύθιος τὴν εὐφορίαν, ἐὰν ὁ βασιλεὺς ἀποτρόπαιον

XV.

1, 1. *Τῆς Σκυθίας.* articulum inserui. Verba huius paragraphi sic ordinanda videntur: *Θερμώδων ποταμός ἐστι τῆς Σκυθίας· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Κρύσταλλος τὴν προςηγορίαν εἰληφὼς ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· ἐκεῖνος γὰρ καὶ θέρους πήσσεται κτλ.* In proximis ut Plutarcho pro Palatini scripturam *ἰδίαν διαγούσης* ex Eustathio ad Dionys. 780 restitueretur *ἰδέαν διεξαγούσης*, Maussacus auctor fuit; *τοιαύτην* V. D. in Thesauro Didot. Vol. 2. p. 1437 ex eodem Eustathio inseri iussit; indidem recepi *θέρους;* codex et edd. *θέρει.*

Post verba *δι' αἰτίαν τοιαύτην* in Palatino 32 versus desunt.

XVI.

1, 3. *Ἐπεκλήθη.* Fortasse *μετεκλήθη.*
1, 5. *δι' ἐμφύλιον g. διεμφύλιον P.*
1, 6. *τοῦ Νείλου.* Legendum *τοῦ Μέλανος.*
1, 7. *εὐφορίαν g. ἀφορίαν P.*
1, 7. *ἀποτρόπαιον θεοῖς.* malim *ἀποτροπαίοις θ.* Vid. 23, 1: *ἐὰν*

θεοῖς τὴν θυγατέρα θύσῃ. θλιβόμενος δὲ ὑπὸ τῶν κακῶν ὁ τύραννος τοῖς βωμοῖς Ἀγανίππην προςήγαγε. τῆς δὲ διασπασθείσης ὁ Αἴγυπτος διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Μέλανα· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Αἴγυπτος μετωνομάσθη. προςηγορεύθη δὲ Νεῖλος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Γαρμαθώνη, C
τῶν κατ' Αἴγυπτον βασίλισσα τόπων, ἀποβαλοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Χρυσοχόαν, ἀκμὴν ἔφηβον, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐθρήνει συμπαθῶς τὸν προειρημένον. Ἴσιδος δὲ αἰφνιδίως ἐπιφανείσης, τὴν λύπην πρὸς καιρὸν ὑπερέθετο, καὶ προςποιητὴν χαρὰν σκηψαμένη τὴν θεὸν ὑπεδέξατο φιλανθρώπως. ἡ δὲ τὴν διάθεσιν τούτων ἀμείψασθαι βουλομένη τῆς εὐσεβείας Ὄσιριν παρεκέλευσεν, ὅπως ἀναγάγῃ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐκ τῶν καταχθονίων τόπων. τούτου δὲ ταῖς δεήσεσιν τῆς γυναικὸς συμπεριενεχθέντος, Κέρβερος, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν Φοβερὸν, ὑλάκτησεν· Νεῖλος δὲ τῆς Γαρμαθώνης ἀνὴρ αἰφνιδίως ἔνθεος γενόμενος, D
ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν καλούμενον Αἴγυπτον· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Νεῖλος μετωνομάσθη.

θεοῖς ἀποτροπαίοις θύσῃ δύο τὰς εὐγενεστάτας παρθένους. 23, 3. οὗτος ὅταν τις χρησμὸς ἀνθρωποκτόνος ἐκπέσῃ, τοῖς βωμοῖς τῶν ἀποτροπαίων θεῶν ὑπὸ δυεῖν ἐπιτίθεται παρθένων. Par. 35, a ap. Lydum de Mens. Fragm. Caseol. p. 113. ἐὰν κατ' ἐνιαυτὸν θεοῖς ἀποτροπαίοις ἢ λυσίοις κληρωτὴ σφαγιασθῇ παρθένος. Par. 19, a. δεῖν τὸν ἀσεβῆ τροπαίοις (leg. ἀποτροπαίοις) θεοῖς σφαγιάσαι. 20b ap. Clem. Alexandr. Protrept. p. 27,C. Sylb. ὁ δὲ τοῖς ἀποτροπαίοις ὁ Μάριος.

1, 10. διὰ λύπης ὑπερβολήν. δι' ὑπερβολὴν τῆς λύπης P, quod correxi. Vide 1, 1. 4, 1. 3. 6, 1. 7, 2. 9, 4. 11, 1. 17, 1. 20, 1. 21, 1.

1, 12. Γαρμαθώνη. Latere videtur Ἁρμαθόη vel Ἀργανθώνη. Μανθώνη Anonymus apud Leonem Allatium in Fabr. B. G. L. V. c. 2. p. 2.

1, 13. τόπων g. τῶν τόπων P. V. Bast. Ep. Cr. p. 92.

1, 13. ἀποβαλοῦσα Leo Allatius l. c. Erat ἀποβάλλουσα.

1, 14. ἀκμήν. 'Legendum videtur vel ἐν ἀκμῇ, vel ἀκμήν.' Wyttenb. ἀκμῇ P. cf. 9, 2. Lobeck. ad Phryn. p. 123.

1, 16. προςποιητὴν χαρὰν σκηψαμένη Bastius Ep. Cr. p. 201. προςποιήτην χαρὶν σκεψαμένη (sic) P. Vid. Par. 16, a. προςποιητὴν γὰρ φυγὴν σκηψάμενος.

1, 19. ἀνιαγάγῃ P. ἀγάγῃ g. v. Bast. Ep. Cr. p. 201.

1, 22. τῆς Γαρμαθώνης ἀνήρ. malim ὁ τ. Γ. ἀ.

1, 23. εἰς ποταμὸν καλούμενον Αἴγυπτον. καλούμενον suspectum est.

II. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος κυάμῳ παρόμοιος, ὃν ἂν κύνες ἴδωσιν, οὐχ ὑλακτοῦσιν· ποιεῖ δὲ ἄριστα πρὸς τοὺς δαιμονιζομένους· ἅμα γὰρ αὐτὸν προστεθῆναι ταῖς ῥισὶν, ἐξέρχεται τὸ δαιμόνιον. Γεννῶνται δὲ καὶ ἄλλοι λίθοι, Κόλλωτες καλούμενοι· τούτους κατὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ Νείλου συλλέγουσαι χελιδόνες κατασκευάζουσιν τὸ προσαγορευόμενον Χελιδόνιον τεῖχος· ὅπερ ἐπέχει τοῦ ὕδατος τὸν ῥοῖζον καὶ οὐκ ἐᾷ κατακλυσμῷ φθείρεσθαι τὴν χώραν· καθὼς ἱστορεῖ Θράσυλλος ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

E III. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος, Ἄργιλλον καλούμενον ἀπ' αἰτίας τοιαύτης. Ζεὺς δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐκ Λύκτου πόλεως Κρητικῆς Ἄργην νύμφην ἁρπάσας ἀπήνεγκεν εἰς ὄρος τῆς Αἰγύπτου, Ἄργιλλον καλούμενον· καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν, καλούμενον Διόνυσον· ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς τὸν λόφον Ἄργιλλον μετωνόμασεν· στρατολογήσας δὲ Πᾶνας καὶ Σατύρους ἰδίοις σκήπτροις Ἰνδοὺς ὑπέταξεν· νικήσας δὲ

2, 1. *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος.* Excerpserunt haec Stob. Flor. 100, 16. Aristot. de Mir. Ausc. 166. Eustath. ad Dionys. 226.

2, 2. *ποιεῖ δὲ ἄριστα. ἄριστα* quod a Palatino et Aristotele abest, revocavi e Stobaeo. Vid. 8, 2. *ποιοῦσα πρὸς ἀμβλυωπίας ἄριστα.* 20, 4. *ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς ἀμβλυωπίαν.* 25, 3. *ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς ἰκτέρους.* 6, 3. *ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς τεταρταίας νόσους.* 21, 5. *ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς ἀλφούς.*

2, 3. *ἅμα γὰρ αὐτὸν προστεθῆναι. αὐτὸν* e Stobaeo addidi. Vide ad 17, 2.

2, 4. *ἐξέρχεται* Stobaeus. Legebatur *ἀπέρχεται* et ita Pseudoaristoteles l. c. *ἐξέρχεσθαι* de daemonibus in N. T. satis usitatum. Compara S. Matth. 8, 32. Marc. 1, 25. 5, 8. Joseph. A. J. 8, 2, 5. *καὶ τῷ δαιμονίῳ προςέταττεν ἐξιέναι τοῦ ἀνθρώπου ταῦτ' ἀνατρέψαι καὶ παρασχεῖν ἐπιγνῶναι τοῖς ὁρῶσιν, ὅτι καταλέλοιπε τὸν ἄνθρωπον.*

2, 4. *γεννῶνται δὲ καί.* malim *γενν. δὲ ἐν αὐτῷ καί.*

2, 5. *ἀνάβασιν* Wyttenbachius et V. D. in Thes. Didot. Vol. 4. p. 1754, D. *ἀσέβειαν P.* cf. Faehsium Anim. in Plutarch. Opp. p. 164. Gaulminus *ἀσθένειαν* proposuit.

2, 8. *Θράσυλλος P. Θρασύλος* Trinc. Post hanc vocem videtur excidisse ὁ *Μενδήσιος.*

3, 3. *ὄρος τῆς Αἰγύπτου, Ἄργιλλον καλούμενον. Ἄργιλλον* falsum est: exspectabas principale Argilli nomen.

3, 7. *ἰδίοις σκήπτροις.* malim *τοῖς ἰ. σ.* vid. Par. 8, a ap. Stob. Flor. 7, 65.

καὶ Ἰβηρίαν, Πᾶνα κατέλιπεν ἐπιμελητὴν τῶν τόπων· ὃς τὴν χώραν ἀπ' αὐτοῦ Πανίαν μετωνόμασεν· ἣν οἱ μεταγενέστεροι παραγώγως Σπανίαν προσηγόρευσαν· καθὼς ἱστορεῖ Σωσθένης ἐν ιγ' Ἰβηρικῶν.

XVII.

I. Εὐρώτας. Ἵμερος, Ταϋγέτης νύμφης καὶ Λακεδαί- 1160
μονος παῖς, διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης κατ' ἄγνοιαν ἐν παννυχίδι τὴν ἀδελφὴν Κλεοδίκην βιασάμενος ἔφθειρεν· τῇ δὲ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν κατηχηθεὶς περὶ τῶν συμβεβηκότων καὶ ἀθυμήσας, διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Μαραθῶνα· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἵμερος μετωνομάσθη. ὕστερον δὲ Εὐρώτας ἐκλήθη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Λακεδαιμονίων πρὸς Ἀθηναίους B
πόλεμον ἐχόντων καὶ τὴν πανσέληνον περιμενόντων, Εὐρώτας, ὁ τῶν προειρημένων στρατηγὸς, καταφρονήσας πάσης δεισιδαιμονίας συνέβαλε τὴν παράταξιν, καίπερ ὑπὸ ἀστραπῶν τε καὶ κεραυνῶν κωλυόμενος· ἀποβαλὼν δὲ τὸ στράτευμα, καὶ λύπῃ συσχεθεὶς, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Ἵμερον· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὐρώτας μετωνομάσθη.

3, 8. Ἰβηρίαν et Ἰβηρικῶν m. Ἱβηρίαν et Ἱβηρικῶν P.

3, 9. ἀπ' αὐτοῦ. Cave quid mutes, quanquam ἀφ' ἑαυτοῦ accuratius fuerit scriptum. Infra 19, 3. ὃν ἀπ' αὐτοῦ Κρόνον μετωνόμασεν. Procop. Vand. p. 309, 12. Diudorf. de Constantino: ὃς τὴν βασιλείαν ἐς Βυζάντιον μεταθέμενος μείζω τε τὴν πόλιν καὶ πολλῷ ἐπιφανεστέραν καταστησάμενος, ἀπ' αὐτοῦ ἀφῆκε προσαγορεύεσθαι.

3, 10. παραγώγως. Par. 41, b. ἣν Ῥωμαῖοι παραγώγως Πραίνεστον καλοῦσιν.

XVII.

Initium huius capitis ita fere redintegrandum puto: Εὐρώτας ποταμός ἐστι τῆς Λακωνικῆς κατὰ πόλιν Σπάρτην· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἵμερος ἀπ' αἰτίας τοιαύτης. Ἵμερος Ταϋγέτης κτλ. Similia suspicatus est Kaltwasserus V. G. Vol. 8. p. 491.

1, 9. καταφρονήσας πάσης δεισιδαιμονίας. 7, 5. καταφρονήσας δὲ τῆς δεισιδαιμονίας ὁ τύραννος.

1, 12. συσχεθεὶς P. Coniecerat Wyttenbachius. σχεθεὶς g. Vid. infra §. 3. ἡ δὲ λύπῃ συσχεθεῖσα. 20, 1. φόβῳ συσχεθείς. 3, 2. ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς coll. 11, 1. 19, 1. 22, 1. 23, 1. [Praesens habetur quater: 2, 1. ἀλγηδόνι συνεχόμενος. 7, 1. 10, 1. 16, 1.]

1, 12. εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Ἵμερον. Fortasse εἰς ποταμὸν Ἵμερον.

II. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος περικεφαλαίᾳ παρόμοιος,
Θρασύδειλος προσαγορευόμενος. ἅμα γὰρ σάλπιγγος ἀκούειν
C ἐπὶ τὴν ὄχθαν προχωρεῖ· τῶν δ' Ἀθηναίων ὀνομασθέντων,
καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἅλλεται. κεῖνται δὲ πολλοὶ καθιερωθέντες
ἐν τῷ ναῷ τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς· καθὼς ἱστορεῖ Νικάνωρ
ὁ Σάμιος ἐν β' περὶ Ποταμῶν.*

III. *Παράκειται δ' αὐτῷ ὄρος Ταΰγετον προςονομαζόμενον, τὴν προςηγορίαν εἰληφὸς ἀπὸ Ταϋγέτης νύμφης, ἣν ὁ Ζεὺς βιασάμενος ἔφθειρεν· ἡ δὲ λύπη συσχεθεῖσα βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψεν ἐν ἀκρωρείαις ὄρους Ἀμυκλαίου· ὅπερ ἀπ' αὐτῆς Ταΰγετον προςωνομάσθη.*

IV. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη, καλουμένη Χαρισία, ἣν
D γυναῖκες ἔαρος ἀρχομένου τοῖς τραχήλοις περιάπτουσιν καὶ*

2, 2. *ἅμα γὰρ σάλπιγγος ἀκούειν. ἀκουει* (sic) *P*, quod correxi. Plutarchus enim particulae *ἅμα* solum infinitivum ndiungit. cf. 7, 4. *ἅμα γὰρ αὐτὸν χωνευθῆναι βάπτουσι τὴν βοτάνην.* 16, 2. *ἅμα γὰρ* *) *αὐτὸν προςτεθῆναι ταῖς ῥισὶν, ἐξέρχεται τὸ δαιμόνιον.* 23, 2. *ἅμα γὰρ εὑρεθῆναι τὴν προειρημένην ὑπὸ παρθένων αἵματος ποιησαμένη καταφορὰν μαραίνεται.* Bastius Ep. Cr. p. 48: *ἅμα γὰρ σάλπιγγος ἀκοῇ.* Wyttenbachius: *ἅμα γὰρ σάλπιγξ ἀκούεται*, neque felicius cessit eidem Viro Docto, quum supra 1, 5 corrigeret *ἅμα γὰρ τῷ κατορύττεσθαι τὴν πρεσβῦτιν.*

2, 4. *καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἅλλεται. καὶ* exstirpaudum videtur, nisi forte aliquod verbum ut *ἀναχωρεῖ* vel *φεύγει* exciderit.

3, 1. *Ταΰγετον. Τηΰγετον* Aristot. de Mir. Ausc. 163.

3, 2. *ἀπὸ Ταϋγέτης νύμφης g. ἀπὸ Ταϋγέτης τῆς νύμφης P. ὑπὸ m.*

3, 3. *ἡ δὲ λύπη συσχεθεῖσα* Wyttenbachius, qui confert 7, 5. *ἡ δὲ ἀθυμίᾳ συσχεθεῖσα. P: τῇ δὲ λύπῃ.* vid. nd huius capitis §. 1.

3, 4. *περιέγραψεν. παρέγραψεν P.* Correxeruut Wesseliug. ad Diodor. I, 42. p. 51. et Wyttenbach. ad 7, 5.

3, 4. *Ἀμυκλαίου.* Erat *Ἀμυκλέου.*

3, 4. *ὅπερ.* malim *ὁ.* Vide ad 19, 1.

4, 1. *Χαρισία* scripsi auctoritate Aristotelis de Mir. Ansc. 163. *Χαρίσιον P*, in cuius tnmen margine a pr. manu haec exstaut: *βοτάνη ἐν τῷ ὄρει Χαρίσιος.* Vid. Praefnt. §. 4.

4, 1. *ἣν γυναῖκες.* fortnsse *ἣν αἱ γ.* ut 18, 2. *ἣν αἱ γυναῖκες, ὅταν ἀκινδύνως ἐκτρῶσαι θελήσωσιν, ἐν οἴνῳ βεβρεγμένην τοῖς ὀμφαλοῖς ἐπιτιθέασιν.*

---

*) Huius constructiouis impatientes Stobaeus Flor. 100, 16 et Aristot. de Mir. Ausc. 167 infinitivo articulum praefixerunt.

ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν συμπαθέστερον ἀγαπῶνται· καθὼς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν α' περὶ Ὀρῶν. μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον Σωσθένης ὁ Κνίδιος, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν εἴληφεν Ἑρμογένης.

XVIII.

I. Ἴναχος ποταμός ἐστι τῆς Ἀργείας χώρας· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Καρμάνωρ. Ἁλιάκμων δὲ τῷ γένει Τιρύνθιος ἐν τῷ Κοκκυγίῳ ποιμαίνων ὄρει καὶ κατ' ἄγνοιαν τῇ Ῥέᾳ συγγινόμενον τὸν Δία θεασάμενος ἐμμανὴς ἐγένετο καὶ μεθ' E
ὁρμῆς ἐνεχθεὶς ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Καρμάνορα· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἁλιάκμων μετωνομάσθη· προσηγορεύθη δὲ Ἴναχος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἴναχος Ὠκεανοῦ παῖς φθαρείσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἰοῦς ὑπὸ Διός, τὸν θεὸν βλασφήμοις λοιδορίαις ἐπέπληττεν κατόπιν ἀκολουθῶν· ὁ δὲ ἀναξιοπαθήσας ἔπεμψεν αὐτῷ Τισιφόνην, μίαν τῶν Ἐρινύων· ὑφ' ἧς ἐξοιστρηλατούμενος ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἁλιάκμονα, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἴναχος μετωνομάσθη.

II. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Κύνουρα καλουμένη,

XVIII.

1, 1. Ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Καρμάνωρ. Ἁλιάκμων δὲ τῷ γένει Τιρύνθιος g. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον ἁλιάκμων δὲ τῷ γένει T. P, in cuius margine a m. pr. Καρμάνωρ appictum. Totum locum ita a scriptore profectum putaverim: Ἴναχος ποταμός ἐστι τῆς Ἀργείας χώρας· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Ἁλιάκμων ἀπ' αἰτίας τοιαύτης. Ἁλιάκμων τῷ γένει κτλ. vel etiam, Ἴναχος — χώρας· ἐκαλεῖτο δὲ τ. πρ. Καρμάνωρ ἀπὸ Καρμάνορος τοῦ ...... παιδὸς, ὕστερόν δὲ Ἁλιάκμων μετεκλήθη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἁλιάκμων τῷ γένει κτλ.

1, 3. ἐν τῷ Κοκκυγίῳ g. ὃς ἐν τῷ κοκκύγῳ P, qui tamen infra §. 10 κοκκύγιον praebet.

1, 3. τῇ Ῥέᾳ. vera est coniectura Hemsterhusii (ad Lucian. T. 1. p. 251) τῇ Ἥρᾳ.

1, 4. συγγινόμενον g. συγγινόμενος P.

1, 10. Τισιφόνην, μίαν τῶν Ἐρινύων. ἐριννυῶν P. Eadem verba redeunt 2, 2.

1, 10. ὑφ' ἧς ἐξοιστρηλατούμενος. Legebatur ἀφ'. 9, 4. καὶ ὑπ' Ἐρινύων οἰστρηλατηθείς.

2, 1. Κύνουρα Cod. Voss. Stob. Flor. 100, 10. Arsen. ap. Gaisf. l. c. Legebatur Κύουρα. Vid. Praef. §. 4. p. 25.

πηγάνῳ παρόμοιος· ἣν αἱ γυναῖκες, ὅταν ἀκινδύνως ἐκτρῶσαι θελήσωσιν, ἐν οἴνῳ βεβρεγμένην τοῖς ὀμφαλοῖς ἐπιτιθέασιν.

III. Εὑρίσκεται δ' ἐν αὐτῷ καὶ λίθος βηρύλλῳ παρόμοιος·
1161 ὃν ἐὰν κρατήσωσιν οἱ ψευδομαρτυρεῖν ἐθέλοντες, μέλας γίνεται. κεῖνται δὲ πολλοὶ ἐν τῷ τεμένει τῆς Προσυμναίας Ἥρας· καθὼς ἱστορεῖ Τιμόθεος ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς· μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β' περὶ Ποταμῶν. Ἀγαθοκλῆς δὲ Μιλήσιος ἐν τοῖς περὶ Ποταμῶν φησὶ, τὸν Ἴναχον διὰ πανουργίαν ὑπὸ τοῦ Διὸς κεραυνωθέντα, ξηρὸν γενέσθαι.

IV. Παράκεινται δ' αὐτῷ ὄρη Μυκῆναί τε καὶ Ἀπέσαντος καὶ Κοκκύγιον καὶ Ἀθηναῖον, τὰς προσηγορίας εἰληφότα διὰ τοιαύτην αἰτίαν. τὸ μὲν Ἀπέσαντον ἐκαλεῖτο πρότερον Σελη-
B ναῖον. Ἥρα γὰρ παρ' Ἡρακλέους δίκας βουλομένη λαβεῖν συνεργὸν παρέλαβεν τὴν Σελήνην· ἡ δὲ ἐπῳδαῖς χρησαμένη μάγοις ἀφροῦ κίστην ἐπλήρωσεν, ἐξ ἧς γεννηθέντα λέοντα μέγιστον Ἶρις ταῖς ἰδίαις ζώναις ἐπισφίγξασα κατήνεγκεν εἰς ὄρος Ὀφέλτιον· ὁ δὲ ποιμένα τινὰ τῶν ἐγχωρίων Ἀπαίσαν-

2, 2. *παρόμοιος* Stobaeus. *προσόμοιος P.* cf. 1, 3. 3, 3. 6, 3. 7, 3. 6. 8, 2. 9, 5. 14, 2. 5. 16, 2. 17, 2. 18, 3. 12. 19, 2. 20, 4. 21, 2. 22, 2. 23, 4. 24, 4. 25, 3. Par. 39, a ap. Stob. 49, 49.

2, 2. *ὅταν g.* *ὅτ' ἂν P* et Stob.

2, 3. *θελήσωσιν g.* *θελήσουσιν P.* *θέλωσιν* Stob.

2, 3. *ἐν οἴνῳ.* *ἐν* om. Codd. AB ap. Gaisf.

2, 3. *ὀμφαλοῖς.* Stobaei lectionem *ὀφθαλμοῖς* merito reiecerunt Maussaeus et Gesnerus l. c.

4, 1. *παράκεινται δ' αὐτῷ ὄρη.* Eadem verba recurrunt 11, 3.

4, 1. *Ἀπέσαντος.* Legebatur *Ἀπαίσαντος.* Epsilon in proximis ter restituimus.

4, 2. *Κοκκύγιον g.* *κοκκύκιον P.*

4, 5. *ἐπῳδαῖς χρησαμένη μάγοις.* 'Utrum *μαγικαῖς* vel *καὶ μαγείαις* legendum, an delendum ut annotatoris interpretamentum voci *ἐπῳδαῖς* additum?' *Wyttenb.* Vulgata bene habet. Vid. Synes. Hymn. III, 574. p. 331, A. *Ὕλα με μάγοις ἐπέδησε τέχναις.* VII, 20. p. 344, C. *Μάγος ἁ πολύφρων τέχνα Ἐξ ἀστέρος ἀντολᾶς Θάμβησεν ἀμήχανος Τί τὸ τικτόμενον βρέφος, Τίς ὁ κρυπτόμενος θεὸς, Θεὸς ἢ νέκυς ἢ βασιλεύς.* Rem conficit Sosiphanes ap. Schol. Apoll. Rh. III, 533. *Μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη, Ψεύδης σελήνης αἰθέρος καταιβάτις,* quem locum attulit L. Dindorfius ad Thes. Didot. Vol. 5. p. 490, A.

4, 8. *ποιμένα τινὰ τῶν ἐγχωρίων.* 5, 3. *ἕνα τῶν ἐγχωρίων ποιμένα.*

*τον σπαράξας ἀνεῖλεν· κατὰ δὲ θεῶν πρόνοιαν ὁ τόπος
Ἀπαίσαντος ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη· καθὼς ἱστορεῖ Δημόδοκος ἐν α' Ἡρακλείας.*

V. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Σελήνη καλουμένη· τὸν
δὲ καταφερόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀφρὸν περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους
οἱ ποιμένες αἴροντες ἀλείφουσι τοὺς πόδας καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῶν* C
ἑρπετῶν ἀδικοῦνται.

VI. *Μυκῆναι δὲ ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον Ἄργιον ἀπὸ
Ἄργου τοῦ πανόπτου· μετωνομάσθη δὲ Μυκῆναι δι' αἰτίαν
τοιαύτην. Περσέως Μέδουσαν ἀποκτείναντος, Σθενὼ καὶ
Εὐρυάλη ὡς τῆς προειρημένης ἀδελφαὶ τῆς πεφονευμένης
τὸν ἐπίβουλον ἐπεδίωκον· γενόμεναι δὲ κατὰ τοῦτον τὸν λόφον
καὶ ἀπελπίσασαι τῆς συλλήψεως, διὰ τὴν συμπάθειαν μυκηθμὸν ἀνέδωκαν· οἱ δ' ἐγχώριοι τὴν ἀκρώρειαν ἀπὸ τοῦ συγκρήματος Μυκήνας μετωνόμασαν· καθὼς ἱστορεῖ Κτησίας Ἐφέσιος ἐν α' Περσηΐδος.*

VII. *Χρύσερμος δὲ ὁ Κορίνθιος ἐν α' Πελοποννησιακῶν* D
*ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. Περσέως φερομένου μετεώρου
καὶ κατὰ τὸν λόφον γενομένου τούτον ἐξέπεσεν αὐτοῦ τῆς
λαβῆς τοῦ ξίφους ὁ μύκης. Γοργοφόνος δὲ, ὁ βασιλεὺς Ἐπιδαυρίων, ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς ἔλαβεν χρησμὸν, ἐμπεριελθεῖν
τὰς Ἀργολικὰς πόλεις καὶ ὅπου ἂν εὕρῃ ξίφους μύκητα ἐκεῖ
κτίσαι πόλιν. γενόμενος δὲ κατὰ τὸ Ἄργιον ὄρος καὶ εὑρὼν
τὴν ἐλεφαντίνην λαβὴν πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπὸ τοῦ συγκρήματος προσηγόρευσεν Μυκήνας.*

VIII. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος Κορύβας καλούμενος,* E

6, 3. *Σθενὼ g. θεννὼ P.*

7, 5. *ἐμπεριελθεῖν. μ* in rasura a pr. m. Hemsterhusius in Thes. Didot. Vol. 3. p. 521, D. *ἐκπεριελθεῖν* proposuit, quod verbum Josepho in deliciis est, ut A. J. 2, 6, 17. 13, 6, 5. B. J. 2, 19, 2. 2, 20, 3. vid. etiam Herodian. 3, 3, 12. Onosand. Strat. c. 22. p. 85. Vulgatam tuentur duo exempla in eodem Thesauro Vol. 3. p. 869, C; quod enim ibi tertio loco affertur *ἐμπεριελθόντες* ex Luciani Amor. 11, id in editione Jacobitziana e codd. correctum est.

7, 6. *ὅπου ἂν εὕρῃ.* Erat *ὅπου ἐὰν εὕρῃ.*

7, 6. *μύκητα g. μύκηνα P.*

τῇ χρόᾳ κοραξός· ὃν ἐὰν εὕρῃς καὶ ἔχῃς ἐν τῷ σώματι περικείμενον, κατ' οὐδὲν φοβῇ τὰς τερατώδεις ὄψεις.

IX. Τὸ δ' ὄρος Ἀπέσαντος τοῦ Ἀκρισίου. κυνηγετῶν γὰρ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον καὶ πατήσας ἑρπετὸν δηλητήριον ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν υἱὸν θάψας λόφον Ἀπέσαντον μετωνόμασεν, καλούμενον Σελινούντιον.

X. Ὄρος δὲ Κοκκύγιον διωνομάσθη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ζεὺς Ἥρας τῆς ἀδελφῆς ἐρασθεὶς καὶ δυσωπούμενος τὴν ἀγαπωμένην, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς ἄρρεν· τὸ γ' οὖν καλούμενον ὄρος Λυρκήιον ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος Κοκκύγιον ὠνομάσθη· καθὼς ἱστορεῖ Ἀγαθώνυμος ἐν Περσίδι.

8, 2. *κοραξὸς P. κόρακος m.* vid. G Dindorf. in Thes. Didot. Vol. 4. p. 1826.

9, 1. *Ἀπέσαντος τοῦ Ἀκρισίου.* 'Supplendum *Ἀπαίσαντος ὠνομάσθη ἀπὸ Ἀπαισάντου τοῦ Ἀκρισίου.' Wyttenb.* Recte Kaltwasserus V. G. 8. p. 495. Not. 51 hanc paragraphum post quintam ponit, id quod iam Maussaeus voluerat. Tum vero talia fere scriptorem dedisse arbitreris: .... *δὲ ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. Ἀπέσαντος ὁ Ἀκρισίου κυνηγετῶν κατ' ἐκεῖνον* —.

10, 1. *διωνομάσθη m. διονομάσθη P.* Dubitavit de huius lectionis sinceritate Hemsterhusius in Thes. Didot. Vol. 2. p. 1522. *διονομάζειν* enim est *celebrare*, non simpliciter *nominare*. Vid. Diodor. I, 98. III, 3. IV, 21. 27. 45. Wesseling. ad III, 18. T. I. p. 264. Aristot. de Mir. Ausc. 110. Videtur igitur *ὠνομάσθη* emendandum esse.

10, 3. *ἄρρεν P. ἄρρενα* Maussaeus. Sed conf. Bastium Ep. Cr. p. 144. Horap. Hierogl. I, 8. *ἐπεὶ τοῦτο τὸ ζῶον δύο ὠὰ γεννᾷ, ἀφ' ὧν ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶσθαι δεῖ.* Synes. Ep. 88. p. 230, C. *τριῶν ἀρρένων ἓν ἔτι μοι λείπεται.* Schol. Ap. Rh. II, 965. MGlycam Ann. I. p. 270, 14. *ἄρρενα κόκκυγα* suspicatur Kaltwasserus V. G. 8. p. 497.

10, 4. *Λυρκήιον.* Ita scripsi pro *P.* lectione *Λυκήιον.* V. Praef. §. 4.

10, 5. *Περσίδι.* Malim *Περσηίδι.* Vid. Praef. p. 23. In superioribus excidisse quaedam, 'quibus continebantur narratio de Jove se in cuculi speciem vertente, sub eaque cum Junone congresso, item quis fuerit ille ex hoc concubitu procreatus ἄρρην' Wyttenbachius perspexit. Equidem haec fere a scriptore fuisse puto: *Ὄρος δὲ Κοκκύγιον ὠνομάσθη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ζεὺς Ἥρας τῆς ἀδελφῆς ἐρασθεὶς καὶ δυσωπούμενος τὴν ἀγαπωμένην εἰς κόκκυγα μετέβαλε τὴν μορφὴν τοῦ σώματος. δεχθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Ἥρας εἰς τοὺς κόλπους συνεγένετο τῇ προειρημένῃ καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς ἄρρεν. τὸ δὲ καλούμενον ὄρος Λυρκήιον ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος Κοκκύγιον ὠνομάσθη. καθὼς ἱστορεῖ Ἀγαθώνυμος ἐν Περσηίδι.*

XI. *Φύεται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρον, Παλίνουρος καλούμενον· ἐφ' ᾧ ἄν τι καθίσῃ τῶν ἀλόγων ζώων, ὡς ὑπὸ ἰξοῦ κατέχεται, πάρεξ κόκκυγος· τούτου γὰρ φείδεται· καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν α' περὶ Δένδρων.*

XII. *Ἀθηναῖον δὲ ὄρος ἔλαβεν τὴν προσηγορίαν ἀπὸ Ἀθηνᾶς. μετὰ γὰρ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν Διομήδης εἰς Ἄργος ὑποστρέψας, εἰς τὸν Κεραύνιον ἀνέβη λόφον καὶ τέμενος Ἀθηνᾶς κατασκευάσας τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς θεᾶς Ἀθηναῖον μετωνόμασεν.*

XIII. *Γεννᾶται δ' ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ ῥίζα παρόμοιος* 1162
πηγάνῳ· ἣν ἐὰν γυνὴ φάγῃ τις κατ' ἄγνοιαν, ἐμμανὴς γίνεται·
καλεῖται δὲ Ἀδράστεια· καθὼς ἱστορεῖ Πλησίμαχος ἐν β'
Νόστων.

XIX.

Ἀ λ φ ε ι ό ς.

I. *Ἀλφειὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἀρκαδίας κατὰ Πίσαν τῆς*
Ὀλυμπίας· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Στύμφηλος ἀπὸ Στυμφή- B
λου τοῦ Ἄρεως καὶ Δορμοθέας παιδός. οὗτος γὰρ τὸν
φίλιππον τὸν υἱὸν Ἀλκμαίωνα ἀποβαλὼν καὶ ἀθυμίᾳ συσχε-
θεὶς ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Νύκτιμον· ὃς [καὶ] ἀπ' αὐτοῦ

11, 1. *Παλίνουρος P.* an *Παλίουρος?*

11, 3. *καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν. ἱστορεῖ* addidi.

13, 1. *γεννᾶται δ' ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ.* addendum videtur *αὐτοῦ.*

13, 3. *Πλησίμαχος.* 'quando hic a nemine alio, at Lysimachus a compluribus memoratur *Νόστων* scriptor: Maussacus in eam partem inclinat ut hoc nomen reponendum censeat: vid. item Casaub. ad Athen. IV. p. 158 D.' *Wyttenb.* Vid. Praefat. §. 3. Not. 12.

XIX.

1, 3. *Δορμοθέας.* an *Δωροθέας?*

1, 3, *τὸν φίλιππον τὸν υἱὸν Ἀλκμαίωνα P. Φίλιππον* edd. 'Nisi aliud vitium latet, legam mutato nomine proprio in adiectivum, *τὸν υἱὸν Ἀλκμαίωνα τὸν φίλιππον, illum equorum amantem.' Wyttenb.*

1, 5. *ὃς καί. καὶ* delendum est hoc loco et sub finem paragraphi. Vid. 1, 1. 2, 1. 3, 1. 4, 1. 6, 1. 7, 1. 2. 8, 1. 9, 1. 2. 11, 1. bis. 12, 1. 13, 1. 14, 1. 16, 1. bis. 17, 1. bis. 18, 1. bis. 20, 1. bis. 21, 1. bis. 22, 1. bis. 23, 1. bis. 25, 1.

Στύμφηλος μετωνομάσθη. Ἀλφειὸς δὲ ἐκλήθη δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. Ἀλφειὸς εἷς τῶν τὸ γένος ἀφ᾽ Ἡλίου καταγαγόντων ἁμιλληθεὶς Κερκάφῳ τῷ ἀδελφῷ περὶ ἀρχῆς, ἀνεῖλεν τὸν προειρημένον καὶ ὑπὸ Ποινῶν ἐλαυνόμενος ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Νύκτιμον· ὃς [καὶ] ἀπ᾽ αὐτοῦ Ἀλφειὸς μετωνομάσθη.

II. *Γεννᾶται δ᾽ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ βοτάνη Κεγχρῖτις*
C *προσαγορευομένη, μελικήρῳ παρόμοιος· ἣν οἱ ἰατροὶ καθέψοντες πιεῖν διδόασιν τοῖς ἀπηλλοτριωμένας ἔχουσι τὰς φρένας καὶ ἀπαλλάττουσιν αὐτοὺς τῆς μανίας· καθὼς ἱστορεῖ Κτησίας ἐν α΄ περὶ Ποταμῶν.*

III. *Παράκειται δὲ ὄρος Κρόνιον καλούμενον ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. μετὰ τὴν γιγαντομαχίαν Κρόνος τὰς Διὸς ἀπειλὰς ἐκκλίνων εἰς ὄρος παρεγένετο Κτοῦρον, ὃ ἀπ᾽ αὐτοῦ Κρόνιον μετωνόμασεν· λαθὼν δὲ πρὸς ὀλίγον καιρὸν καὶ ἀφορμῆς δραξάμενος διῆρεν εἰς Καύκασον τῆς Σκυθίας.*

1, 7. *εἷς τῶν τὸ γένος ἀφ᾽ Ἡλίου καταγαγόντων* g. *εἷς τὸ γένος τῶν ἀφ᾽ ἡλίου καταγαγόντων* P. malim *καταγόντων*.

1, 8. *περὶ ἀρχῆς* Wyttenbachius. *περὶ ἀρετῆς* P. 'Speciem veri habet haec lectio: est enim cognitum certamen *περὶ ἀρετῆς*, cum apud alios, tum etiam apud hunc scriptorem in Araxe, p. 1165, B. At hoc loco malim *περὶ ἀρχῆς*, *de imperio*. Simile est argumentum in Ismeno p. 1151, A et Araxe p. 1165, B.' *Wyttenb.*

1, 9. *τὸν προειρημένον*. *τὸν εἰρημένον* P, quod correxi. Vid. Praef. §. 1, 44.

1, 9. *ὑπὸ Ποινῶν* Hemsterhusius ad Lucian. T. 1. p. 469. *ποιμένων* P.

1, 10. *Νύκτιμον*. Legendum est *Στύμφηλον*.

2, 1. *γεννᾶται δ᾽ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ*. Scriptor ni fallor dederat *γενν. δ᾽ ἐν αὐτῷ*.

2, 1. *κεγχρῖτις*. *κεγχρίτις* P.

2, 2. *μελικήρῳ*. v. Thes. Didot. Vol. 4. p. 741, A.

3, 3. *εἰς ὄρος παρεγένετο Κτοῦρον, ὃ ἀπ᾽ αὐτοῦ Κρόνιον μετώνομασεν*. P: *ὃν*. Edd. *ὅν*. Praeterea *Ἀρκτοῦρον* scribendum videtur, v. Praef. §. 4. Not. 35.

3, 4. *ἀφορμῆς δραξάμενος*. 23, 1. *ἀφορμῆς δὲ δραξάμενος*. Joseph. A. J. 19, 6, 3. Ann. Comn. 2, 4. p. 93, 22. Schop. Mich. Glyc. Ann. 4. p. 551, 10. *ἀφορμῆς ἐπιδράξονται* Id. 1. p. 4, 9. His per saturam haec addo exempla: *δραξάμενος καιροῦ* *) Lydus de Mens. 4, 24. p. 178. *εὐκαιρίας*

---

*) Similiter dictum *τὸν καιρὸν ἁρπάσαι* Joseph. B. J. 1, 22, 5. Onosand. Strat. 8. p. 55. LDiac. Hist. 8, 2. 8, 3.

IV. Γεννᾶται δ᾽ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Κύλινδρος καλούμενος λίθος ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· ὁσάκις γὰρ ἂν ἀστράψῃ Ζεὺς D
ἢ βροντήσῃ, τοσαυτάκις ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας διὰ φόβον κυλίεται· καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν α΄ περὶ Λίθων.

XX.

I. Εὐφράτης ποτομός ἐστι τῆς Παρθίας κατὰ Βαβυλῶνα πόλιν· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Μῆδος ἀπὸ Μήδου τοῦ Ἀρταξέρξου παιδός. οὗτος γὰρ δι᾽ ἐπιθυμίαν τὴν Κορδύου θυγατέρα βιασάμενος Ῥωξάνην διέφθειρεν· τῇ δ᾽ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν ζητουμένος ὑπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς κόλασιν καὶ φόβῳ συσχεθεὶς ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Ξαράνδαν· ὃς ἀπ᾽

δραξαμένη LDiac. Hist. 5, 5. p. 84, 3. Id. 5, 7. p. 123, 6. *δραξάμενος τοῦ τοιούτου σκόπου* Genesius p. 14, 5. Lachm. *ἐξουσίας δραξάμενος* Anna Comn. 2, 4. p. 95, 1. *ἀλκῆς* Joseph. A. J. 18, 9, 2. *ἀδείας* MGlyc. Ann. 4. p. 582, 11. *ἐκεχειρίας μακρᾶς καὶ ῥαστώνης* LDiac. Hist. 6, 5. p. 99, 13. Ann. Comn. 1, 12. p. 57, 2. 3, 5. p. 151, 20. Glyc. 1. p. 255, 9. Clem. Alex. Protr. p. 46, C. De rebus exanimis *ἐπιδράξασθαι* Ann. Comn. 4, 3. p. 197, 14.

4, 1. *γεννᾶται δ᾽ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.* malim *γενν. δ᾽ ἐν αὐτῷ.* In sequentibus scribendum videtur *λίθος Κύλινδρος καλούμενος.*

XX.

1, 1. *Κατὰ Βαβυλῶνα πόλιν.* Consuetus in hoc libello ordo fert *κατὰ πόλιν Βαβυλῶνα,* vid. 2, 1. 7, 1. 10, 1. 11, 1. 16, 1. 19, 1.

1, 3. *δι᾽ ἐπιθυμίαν.* Post *δι᾽ ἐρωτικὴν* excidisse suspicor. vid. 5, 3. *Βορέας δι᾽ ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν χλῶριν ἁρπάσας.* 8, 1. *Ἴδας — δι᾽ ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Μάρπησσαν ἁρπάσας.* 16, 1. *Ζεὺς δι᾽ ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν — Ἄργην νύμφην ἁρπάσας.*

1, 4. *βιασάμενος — διέφθειρε.* Compositum *διέφθειρε* hoc tantum loco apud Nostrum legitur. cf. Par. 3, b. *ἣν ὁ στρατηγὸς ἔφθειρε.* 27, b. *ταύτην ἔφθειρε Καλπούρνιος Ῥωμαῖος.* 28, a. *Μακαρεὺς δὲ ὁ νεώτατος ἔρωτι ἔφθειρε μίαν.* Fl. 17, 1. *Ἵμερος — τὴν ἀδελφὴν Κλεοδίκην βιασάμενος ἔφθειρε.* 17, 3. *ἣν ὁ Ζεὺς βιασάμενος ἔφθειρε.* 21, 1. *οὗτος γὰρ — Ἀλκίππην τὴν ἀδελφὴν — βιασάμενος ἔφθειρε.* 25, 1. *Ἰνδὸς — τὴν — Δαμασαλκίδαν κανηφοροῦσαν βιασάμενος ἔφθειρε.* 7, 5. *ἐπεδίωκεν αὐτὴν βιάσασθαι βουλόμενος — ἐν τῷ τεμένει τὴν κόρην ἔφθειρεν.* Ex his apparet, ab auctore profectum videri *τὴν Κορδύου θυγατέρα Ῥωξάνην βιασάμενος ἔφθειρε.*

1, 6. *Ξαράνδαν P.* *Ζαράνδαν* edd. *Ξαραύδαν* Quatremère ap. Bast. Ep. Cr. p. 13. Not. 7.

E αὐτοῦ Μῆδος ὠνομάσθη. προσηγορεύθη δὲ Εὐφράτης δι' αἰτίαν τοιαύτην. Εὐφράτης, Ἀρανδάκου παῖς, τὸν υἱὸν Ἀξούρταν εὑρὼν μετὰ τῆς μητρὸς ἀναπαυόμενον καὶ ὑπολαβὼν ὑπάρχειν τῶν πολιτῶν τινα, διὰ ζῆλον μισοπονηρίαν σπασάμενος τὸ ξίφος ἐλαιμοτόμησεν αὐτόν· τῆς δ' ἀνελπίστου πράξεως γενόμενος αὐτόπτης διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Μῆδον· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὐφράτης μετωνομάσθη.

II. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος Ἀετίτης καλούμενος· ὃν αἱ μαῖαι ταῖς δυστοκούσαις ἐπὶ τὰς γαστέρας ἐπιτιθέασιν καὶ παραχρῆμα τίκτουσιν ἄτερ ἀλγηδόνος.

III. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη Ἄξαλλα καλουμένη, μεθερμηνευομένη θερμόν· ταύτην οἱ τεταρταΐζοντες, ὅταν ἐπὶ τοῦ στήθους θῶσιν, ἀπαλλάττονται παραχρῆμα τῆς ἐπισημασίας· καθὼς ἱστορεῖ Χρύσερμος Κορίνθιος ἐν ιγ' περὶ Ποταμῶν.

1163 IV. Παράκειται δ' αὐτῷ ὄρος Δριμύλον καλούμενον· ἐν ᾧ γεννᾶται λίθος σαρδόνυχι παρόμοιος, ᾧ οἱ βασιλεῖς ἐν ταῖς βασιλείαις χρῶνται· ποιεῖ δὲ ἄριστα πρὸς ἀμβλυωπίας εἰς

1, 8. *Ἀρανδάκου.* Fortasse *Φαρανδάκου.* conf. Aesch. Pers. 31. 949.

1, 12. *αὐτόπτης* Wyttenbachius. *αἴτιος P.* vid. Praef. §. 1. 13.

2, 1. *Ἀετίτης* Stobaeus Flor. 100, 11. *ἀστιγὴς P.*

2, 3. *παραχρῆμα m.* *παρὰ χρῆμα P.*

3, 1. *Ἄξαλλα* Stobaeus. *Ἔξαλλα P.* Fortasse *Ἀζαλέα, ὅπερ μεθερμηνευόμενον ἐστὶ θερμή,* nonnulli enim *ἀζαλέον* explicant ita, ut sit *ἄγαν ζέον, θερμὸν ἢ ξηρὸν,* vid. Thes. Didot. Vol. 1. p. 778, D.

3, 2. *ὅταν g.* *ὅτ' ἂν P.*

3, 3. *θῶσιν P.* *τιθῶσιν* Stob.

3, 3. *ἀπαλλάττονται P.* *ἀπαλλάσσονται* Stob.

3, 3. *παραχρῆμα m.* *παράχρημα* (sic) *P.*

3, 3. *τῆς ἐπισημασίας* om. Stob.

4, 1. *Δριμύλον* Stob. 100, 12. *Δρίμυλλον P.* Duae hoc loco paragraphi coaluerunt; Drimylli enim originem historiola explicatam exspectabas.

4, 2. *σαρδόνυχι* Stob. *σαρδώνυχι P.*

4, 2. *ᾧ οἱ βασιλεῖς ἐν ταῖς βασιλείαις χρῶνται.* *ᾧ m.* *ὃν P.* *ἐν τοῖς βαλανείοις* Bernardus ad Thom. Mag. p. 114 et Wyttenbachius. *βαλανεῖς* Wyttenbachius. Sed vid. Thes. Didot. T. I. p. 162, B. Bernhardy Anal. in Geogr. Gr. Min. p. 29 qui praeterea *βαλανεῖς* coniecit.

4, 3. *ποιεῖ δὲ P.* *δ'* Stob.

4, 4. *ἀμβλυωπίας* Stobaeus. *ἀμβλυωπίαν P.* Pluralis numerus supra

ὕδωρ θερμὸν βαλλόμενος· καθὼς ἱστορεῖ Νικίας ὁ Μαλλώτης ἐν τοῖς περὶ Λίθων.

XXI.

I. Κάϊκος ποταμός ἐστι τῆς Μυσίας· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Ἀστραῖος ἀπὸ Ἀστραίου τοῦ Ποσειδῶνος. οὗτος γὰρ παννυχίδος Ἀθηνᾷ τελουμένης Ἀλκίππην τὴν ἀδελφὴν B
κατὰ ἄγνοιαν βιασάμενος ἔφθειρεν καὶ ἀφείλετο τῆς προειρημένης τὸν δακτύλιον. τῇ δ' ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν ἐπιγνοὺς τὴν σφραγῖδα τῆς ὁμαίμου, διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἄδουρον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἀστραῖος μετωνομάσθη· προσηγορεύθη δὲ Κάϊκος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Κάϊκος, Ἑρμοῦ καὶ Ὠκυρρόης παῖς νύμφης, Τίμανδρον ἕνα τῶν εὐγενῶν φονεύσας καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῷ φοβούμενος, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν Ἀστραῖον· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Κάϊκος μετωνομάσθη.

II. Γεννᾶται δ' ἐν τῷ ποταμῷ μήκων, ἔχων ἀντὶ καρποῦ λίθον· ἐκ τούτων μέλανά τινα τυγχάνει παρόμοια λύροις, C

habetur 8, 2. Dioscor. 1, 23. 2, 4. 2, 11. 3, 45. 46. 5, 128. Herm. Trismeg. post Lydum de Meas. p. 331 ed. Roeth.

4, 4. *Μαλλώτης m. Μαλιώτης P.* Male *Μαλεώτης* Par. 13ᵃ.

XXI.

1, 1. *Κάϊκος ποταμός ἐστι τῆς Μυσίας.* Inserui *ἐστὶ* e Stobaeo Flor. 100. 17.

1, 6. *σφραγῖδα P. σφραγίδα m.*

1, 9. *Ὠκυρρόης m. Ὠκυρόης P.*

1, 10. *τοὺς προσήκοντας αὐτῷ.* 9, 1. *τοῖς βωμοῖς προσήγαγε τοὺς προσήκοντας.* 9, 5. *καὶ πρὸς τοὺς προσήκοντας συμπαθοῦσιν.*

1, 11. *εἰς τὸν Ἀστραῖον* Maussaeus. *Παυραῖον P.*

2, 1. *γεννᾶται δ' ἐν τῷ ποταμῷ — ἅλλεται.* Varietas lectionis haec est: *λιθων* (sic) *P. λίθον g. λύροις P. λύραις* Ed. Lips. 1778. *ἅπερ ἥμισυ ῥιπτοῦσιν εἰς ἡρ. χ. κᾶν* (*χᾶν hir*) *P. ἅπερ οἱ Μύσοι ῥιπτ. κτλ. g.* Maussacus simpliciter ita: 'ego legerem *λίθους*.' Wyttenbachius haec tentat: *σπέρματα ὅμοια λιθαρίοις, semina similia lapillis.* Quae coniectura refutatur sequentibus verbis, *τὰ λιθάρια δίκην ἀκρίδων ἅλλεται,* quibus aperte lapilli isti seminum vice fungi perhibentur. Neque in hoc scriptore *παρόμοιος* in *ὅμοιος* mutari debebat (vid. ad 18, 2). Equidem haesitans atque dubius in desperato loco haec propono: *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ μήκων,*

ἅπερ οἱ Μυσοὶ ῥιπτοῦσιν εἰς ἠροτριωμένην χώραν· κἂν μὲν ἀφορία μέλλῃ γίνεσθαι, μένει τῷ τόπῳ τὸ βληθέν· ἐὰν δ' εὐκαρπίαν σημαίνῃ, τὰ λιθάρια δίκην ἀκρίδων ἅλλεται.

III. Φύεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη ἡλιφάρμακος καλουμένη, ἣν οἱ ἰατροὶ τοῖς αἱμορραγοῦσιν ἐπιτιθέασιν καὶ τῶν φλεβῶν μεσολαβοῦσιν τὴν ἔκρυσιν· καθὼς ἱστορεῖ Τιμαγόρας ἐν α' περὶ Ποταμῶν.

IV. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Τεύθρας καλούμενον ἀπὸ Τεύθραντος, τοῦ Μυσῶν βασιλέως· ὃς κυνηγεσίας χάριν εἰς Θράσυλλον ὄρος ἀναβὰς καὶ θεασάμενος ὑπερμεγέθη κάπρον, ἐδίωκεν αὐτὸν μετὰ τῶν δορυφόρων· ὁ δὲ φθάσας κατέφυγεν ὡς ἱκέτης εἰς τὸ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος ἱερόν· βιαζομένων δὲ πάντων εἰς τὸν ναὸν εἰςελθεῖν, ὁ σῦς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος ἐξάκουστον ἀνέκραγεν· Φεῖσαι, βασιλεῦ, τοῦ θρέμματος τῆς θεᾶς· μετεωρισθεὶς δὲ Τεύθρας ἀνεῖλεν τὸ ζῷον. Ἄρτεμις δὲ μισοπονήρως ἐνεγκοῦσα τὴν πρᾶξιν, τὸν

ἔχων ἀντὶ καρποῦ λίθον· ἐν τούτῳ μέλανά τινα λιθάρια τυγχάνει παρόμοια ὀλύραις, ἅπερ οἱ Μυσοὶ κτλ. Caput igitur papaveris illius mirifici, si vere coniecimus, lapis est cavernosus, cui seminis instar, lapilli insunt arincae granis non dissimiles. In proximis Wyttenbachius *μένει ἐν τῷ τόπῳ*: lenior foret correctio *ἐμμένει τῷ τόπῳ*.

3, 1. *φύεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη*. *ἐν αὐτῷ* e Stobaeo 100, 17 addidi.

3, 1. *ἡλιφάρμακος* Stobaeus. *φάρμακος* P. Fortasse *ἐλελίσφακος*. Hesychii glossa: *ἠρίφαχον. θαμνίσκον. Λάκωνες*, num ad nostrum locum pertineat, me acutiores videant.

3, 2. *τοῖς αἱμορραγοῦσιν* Stobaeus 100, 17. *ταῖς αἱμορροούσαις* P. Quod reposuimus, ipsius Plutarchi auctoritate confirmatur, cuius verba servavit Stobaeus Flor. 64, 35. *εὑρὼν δὲ τὴν ἀγαπωμένην αἱμορραγοῦσαν* et 7, 64. *καὶ αἱμορραγήσας ἐξέπνευσεν*.

3, 2. *ἐπιτιθέασι* Stob. *τιθέασιν* P.

3, 3. *ἔκρυσιν* Stob. *ἔκκρισιν* P.

4, 1. *παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Τεύθρας καλούμενον ἀπὸ Τεύθραντος*. *καλούμενον* e Stobaeo 100, 18 inserui. Wyttenbachius: 'excidisse videtur *καλούμενος*.'

4, 2. *κυνηγεσίας χάριν*. Eadem verba 6, 1.

4, 5. *βιαζομένων δὲ πάντων εἰς τὸν ναὸν εἰςελθεῖν*. Par. 8, a. ap. Stob. 7, 65. *καὶ εἰς τὸ πέραν διαβῆναι βιαζόμενος*.

4, 7. *φεῖσαι* Ed. Lips. 1778. *φεῖσε* P.

4, 9. *τὸν μὲν* g. *τὸ μὲν* P.

μὲν κάπρον ἀνεζωπύρησεν· τῷ δὲ παραιτίῳ τοῦ συγκυρήματος ἀλφὸν μετὰ μανίας ἔπεμψεν. δυςωπούμενος δὲ τὸ πάθος ἐν ταῖς ἀκρωρείαις διέτριβεν. Λυσίππη δὲ, τοῦ προειρημένου μήτηρ, κατηχηθεῖσα περὶ τῶν συμβεβηκότων, εἰς τὴν ὕλην E
ἔδραμεν, συνεπισπωμένη μάντιν τὸν Κοιράνου Πολύιδον· παρ᾽ οὗ πᾶσαν πολυπραγμονήσασα τὴν ἀλήθειαν, βουθυσίαις τῆς θεᾶς ἐξιλάσατο τὴν μισοπονηρίαν· καὶ ἀπολαβοῦσα τὸν υἱὸν σωφρονοῦντα, βωμὸν ἱδρύσατο Ἀρτέμιδος Ὀρθωσίας· κατεσκεύασεν δὲ καὶ κάπρον χρύσεον, προτομὴν ἀνθρώπου ἠσκημένον. οὗτος μέχρι νῦν διωκόμενος ὑπὸ κυνηγῶν, εἰςελθὼν εἰς τὸν ναὸν, φωνὴν ἀναδίδωσιν φείδεσθε. Τεύθρας δὲ παρ᾽ ἐλπίδα τὴν ἀρχέτυπον μορφὴν ἀναλαβὼν, τὸ ὄρος μετωνόμασεν Τεύθραντα.

V. *Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ λίθος Ἀντιπαθὴς καλούμενος· ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς ἀλφοὺς καὶ λέπρας δι᾽ οἴνου τριβόμενος καὶ τοῖς πάσχουσι ἐπιτιθέμενος· καθὼς ἱστορεῖ Κτησίας Κνίδιος ἐν β′ περὶ Ὀρῶν.*

XXII.

I. *Ἀχελῷος ποταμός ἐστι τῆς Αἰτωλίας· ἐκαλεῖτο δὲ* 1164
πρότερον Θέστιος δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. Θέστιος, Ἄρεως καὶ Πεισιδίκης παῖς, διά τινα περίστασιν οἰκιακὴν ἀποδημήσας

4, 11. *ἐν ταῖς ἀκρωρείαις.* post haec excidisse videntur verba *τοῦ Θρασύλλου.*

4, 12. *τοῦ προειρημένου μήτηρ.* malim *ἡ τ. π. μ.*

4, 14. *Κοιράνου.* Legebatur *Κυράνου.*

4, 18. *κάπρον χρύσεον.* Male *ταῦρον χρύσειον* Aristot. de Mir. Ausc. 175. In sequentibus Wyttenbachium laudo, qui *εἰς προτομὴν* scripsit. Eiusdem Viri Docti correctionem *φείδεσθε* (legebatur *ἴδεσθε*) in textum recepi, sed locus, ut ex Aristotele videre est, nondum ab omni parte sanatus. Itaque coniicio: *οὗτος μέχρι νῦν κυνηγῶν εἰςελθόντων εἰς τὸν ναὸν ὥσπερ διωκόμενος φωνὴν ἀναδίδωσι φείδεσθε.*

5, 1. *Ἀντιπαθὴς καλούμενος P. Ἀ. προςονομαζόμενος* Stob.

5, 2. *λέπρας g. λεπροὺς P.* Verba *καὶ τοῖς πάσχουσι ἐπιτιθέμενος* e Stobaeo 100, 18 addidi.

XXII.

1, 1. *Ἀχελῷος hw. Ἀχελωὸς* h. l. et in seqq. *P.*

1, 3. *οἰκιακήν.* Erat *οἰκειακήν.*

εἰς Σικυῶνα καὶ ἱκανὸν χρόνον διατρίψας, ὑπέστρεψεν εἰς τὸ πατρῷον ἔδαφος· εὑρὼν δὲ τὸν υἱὸν Καλυδῶνα μετὰ τῆς μητρὸς ἀναπαυόμενον καὶ μοιχὸν εἶναι δόξας, κατ᾽ ἄγνοιαν B ἐγονοκτόνησεν· τῆς δὲ ἀνελπίστου πράξεως αὐτόπτης γενόμενος, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Ἄξενον· ὃς ἀπ᾽ αὐτοῦ Θέστιος μετωνομάσθη. προσηγορεύθη δὲ Ἀχελῷος ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ἀχελῷος, Ὠκεανοῦ καὶ Ναΐδος νύμφης παῖς, τῇ θυγατρὶ Κληστορίᾳ κατ᾽ ἄγνοιαν συνερχόμενος καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς, ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Θέστιον· ὃς ἀπ᾽ αὐτοῦ Ἀχελῷος μετωνομάσθη.

II. Γεννᾶται δ᾽ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ βοτάνη Ζάκλον καλουμένη, παρόμοιος ἐρίῳ. ταύτην τρίψας ἂν εἰς οἶνον βάλῃς, ὕδωρ γίνεται καὶ τὴν μὲν ὀσμὴν ἔχει, τὴν δὲ δύναμιν οὐκ ἔχει.

III. Εὑρίσκεται δὲ καὶ λίθος πελιδνὸς τῷ χρώματι, Λι- C νουργὸς καλούμενος ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· ἐὰν γὰρ βάλῃς αὐτὸν εἰς ὀθόνιον, δι᾽ ἔρωτος ἕνωσιν τὸ σχῆμα λαμβάνει καὶ ἄργιον γίνεται· καθὼς ἱστορεῖ Ἀντισθένης ἐν γ᾽ Μελεαγρίδος. μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον Διοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς Αἰτωλικοῖς.

IV. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Καλυδὼν καλούμενον, τὴν προσηγορίαν εἰληφὸς ἀπὸ Καλυδῶνος, τοῦ Ἄρεως καὶ Ἀστυνόμης παιδός. οὗτος γὰρ κατ᾽ ἄγνοιαν λουομένην ἰδὼν Ἄρτε-

1, 4. *Σικυῶνα* Ed. Lips. 1778. *Σικύωνα P.*

1, 4. *τὸ πατρῷον ἔδαφος.* Eadem 23, 1.

1, 11. *Κληστορίᾳ.* Scribendum est *Κλητορίᾳ* vel *Κλειτορίᾳ.* v. Unger. Parad. Theb. I. p. 469 sq.

2, 1. *Ζάκλον.* Maussacus *Ζάγκλον.* Fortasse: *Ζάγκλον καλουμένη παρόμοιος δρεπάνῳ.* Conf. 8, 2. *βοτάνη Σάρισσα προσαγορευομένη λόγχῃ παρόμοιος.*

2, 2. *παρόμοιος* Maussacus. *παρόμοιον P.*

3, 1. *εὑρίσκεται δέ.* adde *ἐν αὐτῷ.*

3, 3. *καὶ ἄργιον γίνεται.* Wyttenbachius *ἀράχνιον* latere censet, *λίνον* V. D. in Thes. Didot. Vol. 5. p. 314. Totum locum sine suspicionis nota citavit Hemsterh. in eodem Thes. Vol. 3. p. 1202. Fortasse *καὶ ὀθόνιον ἀραιὸν γίνεται.* cf. Dioscor. 5, 26. *ἔνδησον ὀθονίῳ ἀραιῷ.* Id. 5, 50. 102. 3, 87.

4, 1. *Καλυδὼν h.* *Καλυδῶν* hic et infra *P.*

μιν, τὴν μορφὴν τοῦ σώματος μετέβαλεν εἰς πέτραν· κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν τὸ ὄρος καλούμενον Γυρὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ Καλυδὼν μετωνομάσθη.

V. *Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ βοτάνη [ἡ] Μύωψ προσαγορευομένη· ἣν ἐάν τις εἰς ὕδωρ βαλὼν νίψηται τὸ πρόσωπον, ἀποβάλλει τὴν ὅρασιν, Ἄρτεμιν δὲ ἐξιλασάμενος ἀνακτᾶται τὸ φῶς· καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γ′ Αἰτωλικῶν.* D

XXIII.

I. *Ἀράξης ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας, τὴν προσηγορίαν
εἰληφὼς ἀπὸ Ἀράξου τοῦ Πύλου. οὗτος γὰρ πρὸς Ἄρβηλον
τὸν πάππον ὑπὲρ σκήπτρων ἁμιλλώμενος, αὐτὸν κατετόξευσεν·
ποινηλατούμενος δὲ ὑπὸ Ἐρινύων, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν
Βάκτρον· ὃς ἀπ᾽ αὐτοῦ Ἀράξης μετωνομάσθη, καθὼς ἱστορεῖ
Κτησιφῶν ἐν α′ Περσικῶν. Ἀράξης, Ἀρμενίων βασιλεὺς,
πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Πέρσας πόλεμον ἔχων, καὶ τῆς παρα-* E
*τάξεως παρελκομένης, χρησμὸν ἔλαβεν, αὐτὸν ἔσεσθαι τῆς
νίκης ἐγκρατῆ, ἐὰν θεοῖς ἀποτροπαίοις θύσῃ δύο τὰς εὐγενεστάτας παρθένους. Ὁ δὲ διὰ φιλότεκνον εὔνοιαν τῶν ἰδίων*

5, 1. [ἡ] *Μύωψ.* articulum uacis circumdedi.

5, 2. *ἀποβάλλει τὴν ὅρασιν. τὴν ὅρασιν ἀπέβαλε* Par. 1, a. *ἀποβάλλειν ὀφθαλμὸν* Par. 8, a ap. Stob. 7, 65, pro quo Epitomator male *ἀπολέσας. ἀποβάλλειν* praeterea legitur 16, 1. 19, 1.

XXIII.

1, 3. *Ὑπὲρ σκήπτρων.* Vid. 14, 3. *καὶ τὰ σκῆπτρα παραλαμβάνει τοῦ τελευτήσαντος* et ad 16, 3.

1, 3. *αὐτὸν κατετ. g. αὐτῷ P.*

1, 4. *ὑπὸ Ἐρινύων. ὑπὸ ἐριννῶν P.*

1, 6. *Περσικῶν. Ἀράξης.* 'Iater has voces excidit nomea alterius auctoris cum hac solemni formula — *δὲ μέμνηται τοιαύτης ἱστορίας.*' *Wyttenb.* Imo — *δὲ* — *ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης.*

1, 7. *τῆς παρατάξεως παρελκομένης.* Par. 16, a ap. Stob. Flor. 39,32. *χρονίου τῆς παρατάξεως ὑπαρχούσης.*

1, 9. *δύο τὰς εὐγενεστάτας παρθένους.* eadem appositioae Joseph. B. J. 2, 12, 17. *Σαμαρέων μὲν καταγνοὺς, τρεῖς ἀνελεῖν προσέταξε τοὺς δυνατωτάτους, Κούμανον δὲ ἐφυγάδευσε.* Heraclit. Alleg. Hom. 39. p. 127. *ἐν ᾗ δυσὶ τοῖς ἀφρονεστάτοις πάθεσι δεδούλωται Ζεύς.* Plut. de Vita et Poesi Hom. 145. *δύο τὰς ἀνωτάτω ἀρχάς.*

θυγατέρων φεισάμενος, ἑνὶς τῶν ὑποτεταγμένων κόρας περιβλέπτους τοῖς βωμοῖς προσάγων ἀνεῖλεν. Μνησάλκης δὲ, ὁ τῶν φονευθεισῶν πατὴρ, βαρέως ἤνεγκεν τὴν πρᾶξιν, πρὸς καιρὸν στέξας τὴν ὕβριν· ἀφορμῆς δὲ δραξάμενος ἐξ ἐνέδρας τὰς τοῦ τυράννου θυγατέρας ἀπέκτεινεν· καὶ καταλιπὼν τὸ πατρῷον ἔδαφος εἰς Σκυθίαν ἔπλευσεν. Ἀράξης δὲ περὶ τῶν συμβεβηκότων κατηχηθεὶς καὶ ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Ἅλμον· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἀράξης μετωνομάσθη.

II. Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη Ἀράξα καλουμένη τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐγχωρίων, ἥτις μεθερμηνευομένη λέγεται μισοπάρθενος· ἅμα γὰρ εὑρεθῆναι τὴν προειρημένην ὑπὸ παρθένων, αἵματος ποιησαμένη καταφορὰν μαραίνεται.

1165 III. Καὶ λίθος δὲ γεννᾶται Σικύωνος καλούμενος μελάγχρους. οὗτος ὅταν τις χρησμὸς ἀνθρωποκτόνος ἐκπέσῃ, τοῖς βωμοῖς τῶν ἀποτροπαίων θεῶν ὑπὸ δυεῖν ἐπιτίθεται παρθένων. τοῦ δὲ ἱερέως αὐτοῦ τῇ μαχαίρᾳ θιγόντος, αἵματος ἔκρυσις γίνεται δαψιλής. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν δεισιδαιμονίαν τελέσαντες μετ' ὀλολυγμῶν ἀναχωροῦσιν, τὸν λίθον πρὸς τὸν ναὸν προσενέγκαντες· καθὼς ἱστορεῖ Δωρόθεος ὁ Χαλδαῖος ἐν β' περὶ Λίθων.

IV. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Διόρφον καλούμενον ἀπὸ Διόρφου τοῦ γηγενοῦς, περὶ οὗ φέρεται ἱστορία τοιαύτη.

1, 11. κόρας. malim τὰς κόρας.

1, 11. περιβλέπτους. ante banc vocem κάλλει excidisse credibile est. Vid. 4, 1. υἱὸν κάλλει περίβλεπτον. 33, a. κάλλει περίβλεπτον Φίρμον. 21, b. νέος περίβλεπτος τὸ κάλλος.

1, 12. προσάγων. fortasse προσαγαγών.

1, 13. πρὸς καιρόν. 16, 1. τὴν λύπην πρὸς καιρὸν ὑπερέθετο.

1, 14. ἐξ ἐνέδρας. 2, 3. τὸν δ' ἀδελφὸν ἐξ ἐνέδρας κατακρημνίζων.

1, 18. Ἅλμον g. ἄλμον (sic) P.

3, 1. καὶ λίθος δὲ γεννᾶται. Legendum γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ λίθος.

3, 2. ὅταν g. ὅτ' ἂν P.

3, 2. ἐκπέσῃ Wyttenbachius. ἐμπέσῃ P.

3, 3. δυεῖν P. δυοῖν g.

3, 5. ἔκρυσις Reinesius. ἔκλυσις P. ἔκχυσις Wyttenbachius. cf. 21, 3. τῶν φλεβῶν μεσολαβοῦσι τὴν ἔκρυσιν.

3, 5. τρόπῳ Wyttenbachius. χρόνῳ Pal.

Μίθρας υἱὸν ἔχειν βουλόμενος καὶ τὸ τῶν γυναικῶν γένος
μισῶν πέτρᾳ τινὶ προσεξέθορεν. ἔγκυος δὲ ὁ λίθος γενόμε- B
νος μετὰ τοὺς ὡρισμένους χρόνους ἀνέδωκε νέον τοὔνομα
Διόρφον· ὃς ἀκμάσας καὶ εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς τὸν Ἄρη προ-
καλεσάμενος ἀνῃρέθη· οὗτος κατὰ πρόνοιαν θεῶν εἰς ὁμώνυ-
μον ὄρος μετεμορφώθη.

V. *Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ δένδρον ῥοιᾷ παραπλήσιον, καρπὸν δ᾽ ἄφθονον τρέφει μήλων τὴν γεῦσιν ἔχοντα σταφυλῇ παρόμοιον. ἐκ ταύτης τῆς ὀπώρας πέπειρον ἐάν τις καθελὼν ὀνομάσῃ τὸν Ἄρη, γίνεται κρατούμενος χλωρός· καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν ιγ´ περὶ Δένδρων.*

XXIV.

I. *Τίγρις ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας, τὸν ῥοῦν κατα-* C
φέρων εἴς τε τὸν Ἀράξην καὶ τὴν Ἀρσακίδα λίμνην· ἐκαλεῖτο
δὲ τὸ πρότερον Σόλλαξ, ὅπερ μεθερμηνευόμενόν ἐστι κατωφε-
ρής· ὠνομάσθη δὲ Τίγρις δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. Διόνυσος κατὰ
πρόνοιαν Ἥρας ἐμμανὴς γενόμενος, περιήρχετο γῆν τε καὶ
θάλατταν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ πάθους θέλων· γενόμενος δὲ ἐν
τοῖς κατ᾽ Ἀρμενίαν τόποις καὶ τὸν προειρημένον ποταμὸν

4, 4. *προσεξέθορεν* Dodwellus et Wyttenbachius. Cf. Bast. Ep. Cr. p. 140. Creuzer. Symbol. T. 1. p. 775. Not. 131. Dindorf. in Thes. Didot. VI. p. 1895, A. *προσεξέθερεν* Pal. Similiter dictum *ἐκθορίζω*, de quo vide Hemsterhusium in Thes. Didot. III. p. 424, C.

4, 7. *οὗτος κατὰ πρόνοιαν θεῶν εἰς ὁμώνυμον ὄρος μετεμορφώθη.* Exspectabam *καὶ κατὰ πρόνοιαν* vel *κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν*, ut 2, 1. *κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν τὸ ὄρος ἀπ᾽ αὐτοῦ μετωνομάσθη Κιθαιρών.* 3, 2. *κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν ὁ τόπος μετωνομάσθη Παγγαῖος.* 24, 3. *κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν τὸ ὄρος ἀπ᾽ αὐτοῦ Μαυσωρὸν μετωνομάσθη.* 18, 4. *κατὰ δὲ θεῶν πρόνοιαν ὁ τόπος Ἀπέσαντος ἀπ᾽ αὐτοῦ μετωνομάσθη*, ubi fortasse *κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν* legendum. Eundem ordinem desidero 2, 3 in verbis *κατὰ δὲ θεῶν πρόνοιαν εἰς κτλ.* Vide etiam 3, 4. *κατὰ πρόνοιαν θεῶν.* 8, 3. 2, 1. *κατὰ πρόνοιαν Ἀθηνᾶς.* 24, 1. *κατὰ πρόνοιαν Ἥρας.* Par. 22, a. *κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης.*

XXIV.

1, 1. *Τίγρις.* *Τίγρης* Cod. A. Stob. 100, 19.
1, 3. *Σόλλαξ.* *Σύλαξ* Eustath. ad Dionys. 976.

διελθεῖν μὴ δυνάμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Δία· γενόμενος δὲ
D *ἐπήκοος ὁ θεὸς, ἔπεμψεν αὐτῷ τίγριν, ἐφ᾽ ἧς ἀκινδύνως προσενεχθεὶς, εἰς τιμὴν τῶν συμβεβηκότων τὸν ποταμὸν Τίγριν μετωνόμασεν· καθὼς ἱστορεῖ Θεόφιλος ἐν α´ περὶ Λίθων. Ἑρμησιάναξ δὲ ὁ Κύπριος ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. Διόνυσος ἐρασθεὶς Ἀλφεσιβοίας νύμφης καὶ μήτε δώροις μήτε δεήσεσιν πεῖσαι δυνάμενος, εἰς [τὴν προειρημένην] τίγριν μετέβαλεν τὴν μορφὴν τοῦ σώματος· καὶ φόβῳ πείσας τὴν ἀγαπωμένην, ἀνέλαβεν αὐτήν· καὶ διὰ τοῦ ποταμοῦ κομίσας ἐγέννησεν υἱὸν Μῆδον· ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τοῦ συγκυρήματος τὸν ποταμὸν Τίγριν μετωνόμασεν· καθὼς ἱστορεῖ Ἀριστώνυμος ἐν γ´.*

II. *Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ λίθος Μυνδὰν καλούμενος,*

1, 10. *προσενεχθείς.* 'Forte *πρόσω ἐνεχθείς.* Forte etiam excidit nomen loci in quem delatus ferebatur Bacchus: ita *ἐφ᾽ ἧς ἀκινδύνως πρὸς … εἰσενεχθείς:* ut in simili re in Tanai p. 1158, D.' *Wyttenb.* Mihi scribendum videbatur *πέραν ἐνεχθεὶς* vel *εἰς τὸ πέραν ἀπενεχθείς.*

1, 11. *περὶ Λίθων.* an *περὶ Τίγρεων? περὶ Θηρίων?*

1, 14. *εἰς [τὴν προειρημένην] τίγριν μετέβαλε τὴν μορφὴν τοῦ σώματος.* Diversa est quae in Hermesianactis narratione commemoratur tigris ab ea, cuius a Theophilo mentio iniecta fuit. Non igitur in illam tigridem Bacchus formam mutare potuit. Videntur verba *τὴν προειρημένην* ex sequentibus huc irrepsisse atque tali fere modo transponenda esse: *εἰς τίγριν μετ. τ. μ. τ. σώματος — ἐγέννησεν ἐκ τῆς προειρημένης υἱὸν Μῆδον.* Sic 5, 3. *καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς προειρημένης υἱὸν Ὕρπακα.*

1, 16. *ἀνέλαβεν αὐτήν.* Mirificus est Dodwellus in hoc loco interpretando. Etenim Alphesiboeam ab irato Baccho in tigridem mutatam atque tum demum, quum deo cessisset, pristinae formae redditam fuisse narrat. Hoc voce *ἀνέλαβεν* significari dicit confertque 21, 4 de Teuthrante: *τὴν ἀρχέτυπον μορφὴν ἀναλαβών*, cuius loci ratio longe diversa est. *Ἀναλαβεῖν* his locis illustratur: 14, 4. *ὁ χρυσόμαλλος κριὸς — ἀναλαβὼν τὸν προειρημένον.* Diodor. 4, 47. *Φρίξον τὸν Ἀθάμαντος μυθολογοῦσι διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητρυιᾶς ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἕλλην φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος.* Id. 1, 89. 4, 56. Synes. de Provid. p. 95, D.

1, 16. *διὰ τοῦ ποταμοῦ κομίσας.* Fortasse *διὰ ποταμοῦ …. κομίσας.* Excidit antiquum Tigridis nomen.

1, 17. *ὃς ἀκμάσας.* Eadem verba 16, 3. 23, 4.

1, 17. *εἰς τίμην τοῦ συγκυρήματος. εἰς τίμην τῶν συμβεβηκότων* 24, 1. *τῆς μητρὸς* 16, 3. *τῆς προειρημένης* 13, 3. *τοῦ ποιμένος* 5, 3.

1, 19. *ἐν γ´.* excidit nomen libri.

2, 1. *Μυνδάν. μωδῶν* vulg. Aristot. de Mir. Ausc. 159 (Cod. L.

πάνυ λευκός· ὃν ἐὰν κατέχῃ τις, οὐδὲν ὑπὸ θηρίων ἀδικεῖται· E
καθὼς ἱστορεῖ Λέων ὁ Βυζάντιος ἐν γ' περὶ Ποταμῶν.

III. *Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Γαυρὰν καλούμενον ἀπὸ Γαυρὰν τοῦ Ῥωξάνους σατράπου· ὃς εὐσεβὴς ὢν πρὸς τοὺς θεοὺς, τῆς ἀμοιβαίας ἔτυχε χάριτος. μόνος ἐκ πάντων τῶν Περσῶν τριακοσίοις ἔτεσι ζήσας καὶ ἄτερ νόσου τινὸς τελευτήσας, ἐν ταῖς ἀκρωρείαις τοῦ Γαυράνου ταφῆς ἠξιώθη πολυτελοῦς· κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν τὸ ὄρος ἀπ' αὐτοῦ Μαυσωρὸν μετωνομάσθη.*

IV. *Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη κριθῇ παρόμοιος ἀγρίᾳ· ταύτην οἱ ἐγχώριοι θερμαίνοντες ἐν ἐλαίῳ καὶ ἀλειφόμενοι οὐδέποτε νοσοῦσιν μέχρι τῆς ἀνάγκης τοῦ θανάτου· καθὼς ἱστορεῖ Σώστρατος ἐν α' Μυθικῶν Ἱστοριῶν Συναγωγῆς.*

XXV.

I. *Ἰνδὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας, ῥοίζῳ μεγάλῳ κατα-* 1166
φερόμενος εἰς τὴν τῶν Ἰχθυοφάγων γῆν· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον

μωδᾶν). *Μόθων* scopnlns Messeniensis est ap. Pansan. 4, 35, 1. *Μύδας* lapis apnd Apostol. Prov. Cent. XIII. 34. Arsen. Viol. p. 358. Neque tamen horum nominnm alterutrum reponere ansim.

3, 1. *Γαυρὰν — σατράπου.* Manssaens et Wyttenbaebins: *Γαυρανὸς καλούμενον ἀπὸ Γαυράνου —.*

3, 3. *τῆς ἀμοιβαίας — χάριτος. τῆς* abesse malim. Praeterea post *μόνος* addendnm *γάρ.*

3, 5. *τοῦ Γαυρανοῦ — Μαυσωρὸν μετωνομάσθη.* 'Transponendo sunt hoe modo, *τοῦ Μαυσωροῦ — Γαυρανὸς μετωνομάσθη.*' *Wyttenb.*

4, 1. *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη.* Oenlo oberravit Stoboens qunm hane berbam in Tigride nasei seriberet. *δὲ ἐν* Cod. A. Stob. Flor. 100, 19.

4, 1. *βοτάνη κριθῇ παρόμοιος ἀγρίᾳ.* Ita e Stobaeo dedi pro Polatini leetione *βοτάνη ἣ κριθῇ ἐστι παρόμοιος ἀγρίᾳ.* v. 1, 3. 3, 3. 6, 3. 7, 6. 8, 2. 9, 5. 16, 2. 17, 2. 18, 2. 13. 19, 2. 20, 4. 21, 2. 22, 2. 23, 5. 25, 3.

4, 2. *ταύτην οἱ ἐγχώριοι θερμαίνοντες ἐν ἐλαίῳ καὶ ἀλειφόμενοι οὐδέποτε νοσοῦσι μέχρι τῆς ἀνάγκης τοῦ θανάτου.* Ita e Stobaeo scripsi. *P: ταύτην οἱ ἐγχώριοι θερμαίνοντες ἐλέῳ (ἐλαίῳ m) καταλειφόμενοι οὐδέποτε νοσοῦσι μέχρι ἀνάγκης τοῦ θανάτου.* De novissimis verbis cf. Praefat. 1, 5.

4, 4. *Μυθικῶν Ἱστοριῶν Συναγωγῆς* *) Bernbardy Anal. in Geogr. Gr. Min. p. 29. *μυθικῆς ἱστορίας ἀγωγῆς P. Μυθικῆς Ἀγωγῆς* Stob. *Μυθικῆς Ἱστορίας συναγωγῆς* Manssaens.

*) Idem videtur repunendum esse Par. 35 a nbi vulgatur *ἐν τρίτῃ μυθικῇ συναγωγῇ.*

Μαυσωλὸς ἀπὸ Μαυσωλοῦ τοῦ Ἡλίου· μετωνομάσθη δὲ δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. τῶν τοῦ Διονύσου μυστηρίων τελουμένων καὶ τῶν ἐγχωρίων τῇ δεισιδαιμονίᾳ προσευκαιρούντων, Ἰνδὸς,
B *τῶν ἐπισήμων νέος, τὴν Ὀξυάλκου τοῦ βασιλέως θυγατέρα Δαμασαλκίδαν κανηφοροῦσαν βιασάμενος ἔφθειρεν· ζητούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ τυράννου πρὸς κόλασιν, διὰ φόβον ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Μαυσωλόν· ὃς ἀπ᾽ αὐτοῦ Ἰνδὸς μετωνομάσθη.*

II. *Γεννᾶται δ᾽ ἐν αὐτῷ λίθος προσαγορευόμενος, ὃν ὅταν φορῶσιν αἱ παρθένοι, κατ᾽ οὐδένα τρόπον τοὺς φθορέας φοβοῦνται.*

III. *Φύεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη Καρπύλη καλουμένη, βουγλώσσῳ παρόμοιος· ποιεῖ δ᾽ ἄριστα πρὸς ἰκτέρους διὰ ὕδατος χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάσχουσιν· καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ὁ Ῥόδιος ἐν α΄ Ἰνδικῶν.*

C IV. *Παράκειται δ᾽ αὐτῷ ὄρος, Λίλαιον προσαγορευόμενον ἀπὸ Λιλαίου ποιμένος. οὗτος γὰρ δεισιδαίμων ὑπάρχων*

XXV.

1, 4. *Τῶν τοῦ Διονύσου. τῶν* addidit Wyttenbachius. vid. 13, 1. *τῶν τῆς Ῥέας μυστηρίων τελουμένων.*

1, 6. *Ὀξυάλκου.* an *Σευάλκου?*

1, 7. *Δαμασαλκίδαν.* Fortasse *Δαμασάνδραν.*

1, 7. *κανηφοροῦσαν g. κανηφουροῦσαν P.*

1, 7. *ζητούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ τυράννου πρὸς κόλασιν.* vid. 20, 1.

1, 9. *ἔβαλεν g. ἔβαλλεν P.*

2, 1. *λίθος προσαγορευόμενος.* 'Excidit nomen lapidis.' *Wyttenb.*

2, 2. *ὅταν g. ὅτ᾽ ἂν P*

3, 1. *φύεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη Καρπύλη καλουμένη βουγλώσσῳ παρόμοιος. φύεται δὲ καὶ βοτάνη βουγλ. παρόμοιος P. Καρπύκη* Maussacus addidit ex Stob. Flor. 100, 20; *καλουμένη* Wyttenb. ex codem. Nos Gaisfordii Codd. AB secuti *Καρπύλη* edidimus. Praeterea ex Stobaeo *ἐν αὐτῷ* adiecimus.

3, 2. *ἰκτέρους* Stob. *ἰκτερικοὺς P.*

3, 2. *διὰ ὕδατος* Stob. *μετὰ ὕδατος P.*

3, 3. *τοῖς πάσχουσιν* om. Stob. Supra 21, 5. *ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς ἀλφοὺς καὶ λέπρας δι᾽ οἴνου τριβόμενος καὶ τοῖς πάσχουσιν ἐπιτιθέμενος.*

3, 4. *ἐν α΄ Ἰνδικῶν* Stob. *ἐν ι΄ Ἰνδ. P.* ὁ ante *Ῥόδιος* om. Stob.

4, 1. *Λίλαιον* Wyttenbachiana. *Λιλαίου gmh. λιλαιον* (sic) *P; Λιλαῖον* Ed. Lips. 1778. *Λίλαιος* viri nomen est apud Aesch. Pers. 313. 961.

καὶ μόνην σεβόμενος τὴν Σελήνην, νυκτὸς βαθείας ἐξετέλει τὰ μυστήρια τῆς προειρημένης. βαρέως δὲ οἱ λοιποὶ θεοὶ τὴν ἀτιμίαν φέροντες, ἔπεμψαν αὐτῷ δύο λέοντας ὑπερμεγέθεις· ὑφ' ὧν διασπαραχθεὶς τὸν βίον ἐξέλιπεν. Σελήνη δὲ τὸν εὐεργέτην μετέβαλεν εἰς ὁμώνυμον ὄρος.

V. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος Κλειτορὶς ὀνομαζόμενος· ἔστι δὲ λίαν μελάγχρους· ὃν κόσμου χάριν οἱ ἐγχώριοι φοροῦσιν ἐν τοῖς ὠταρίοις, καθὼς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν δ' περὶ Ποταμῶν.

4, 3. *μόνην* dedi pro eo quod legebatur *μόνος*.

4, 3. *ἐξετέλει* Wyttenbachius. Erat *ἐκτελεῖ*. Vid. ad 2, 3.

4, 4. *τὴν ἀτιμίαν*. Articulum Wyttenb. addidit.

4, 6. *ἐξέλιπεν* Graeco-latina 1624. Legebatur *ἐξέλειπεν*.

5, 1. *Κλειτορίς*. Legebatur *Κλιτορίς*. Vid. Praef. §. 3. Not. 18.

5, 3. *ἐν τοῖς ὠταρίοις* Reinesius V. L. 3, 13. Bernard. ad Psell. de Lapid. p. 25. *σωταρίοις P. σωτηρίοις* Maussacus.

5, 3. *περὶ Ποταμῶν*. Vid. Praef. §. 3 ult. In fine libelli Codex Palatinus haec habet: *Πλουτάρχου περὶ ποταμῶν | καὶ ὀρῶν ἐπωνυμίας καὶ | τῶν ἐν αὐτοῖς εὑρισκομένων*.

Addenda et Corrigenda:

P. 25, lin. 8 a fin. leg. *κοραξός*.
p. 64, lin. 7. malim *Μηθεσικάστης*.
p. 76, lin. 5. malim *τὸν λόφον*.
p. 83, lin. 2. fortasse *δυσωπούμενος δὲ Θεύθρας τὸ πάθος*.

Typis Breitkopfii et Haertelii.